

DHKC GERİLLA

SAYI: 9/ KASIM 2016

Kurtuluşa Kadar Savaş!

DHKC Dersim İbrahim Erdoğan Kır Gerilla Birliği Komutanlığı Yayın Organıdır.

YAŞASIN HALKIN ADALETİ!

DİYARBAKIR VALİLİĞİ'Nİ VURDUK!

**TÜM DÜNYA HALKLARININ BAŞ DÜŞMANI
ABD'DEN, ONUN ÜLKEMİZDEKİ İŞBİRLİKÇİSİ
AKP'DEN VE KÖPEKLERİNDEN
HESAP SORMAYA DEVAM EDECEĞİZ!**

**HESAP SORDUK, SORACAĞIZ!
HALK DÜŞMANLARI BEKLEYİN BİZİ!**

**KONAKLARINIZI, SARAYLARINIZI,
KARARGAHLARINIZI VURMAYA,
YAKIP, YIKMAYA DEVAM EDECEĞİZ!**

İÇİNDEKİLER

* DHKC Kır Gerilla Birlikleri Komutanlığı Açıklaması <i>BİZ KAZANACAĞIZ!</i>	3	* Düşmanı Tanı Yenilmez Ol! DÜŞMANIN GÜCÜNÜ NE ABARTACAĞIZ, NE DE HAFİFE ALACAĞIZ!	39
* DHKC Dersim İbrahim Erdoğan Kır Gerilla Birliği Komutanlığı Açıklaması <i>YAŞASIN HALKIN ADALETİ!</i>	11	* Şiir <i>DERİNLİK - Ümit Ilter</i>	41
* Kürdistan'da Kurtulaşa Kadar Savaş <i>DHKP-C ÖNDERLİĞİNDE KURTULUŞA KADAR SAVAŞ! Bölüm-3</i>	17	* Dayı ve Gerilla	42
* Bilgi İnsanı Yenilmez Kılar <i>SAVAŞTA İNSANIN ROLÜ</i>	24	* Şehitler Diyor ki; <i>FİDAN KALŞEN - DÜŞMANSINIZ</i>	43
* Anlatım <i>KURTULUŞUN YOLUNU DİYARBAKIR VALİLİĞİ'Nİ BASAN DHKC SAVAŞÇILARI GÖSTERİYOR.</i>	27	* Karademlik <i>DHKC GERİLLALARI AMED EYLEMİ'Nİ ANLATIYOR!</i>	44
* Anlatım <i>DHKC SAVAŞÇILARINDAN SANA SELAM DİYARBAKIR! SEN HEP DİREN!</i>	29	* Gerillanın Kitaplığından <i>EYLEM ÖĞRETİYOR</i>	50
* Anlatım <i>SİLAHIMIZ ADALETİMİZİN EN GÜR SESİDİR!</i>	31	* Tarihimizden <i>VATAN İÇİN HER YAŞ VE KOŞULDA SAVAŞILIR</i>	54
* Anlatım <i>BEKLEYİN BİZİ YİNE GELECEĞİZ!</i>	33	* DHKC Gerilla Marşı	64
* Gerillanın Patikası <i>SAVAŞI BÜYÜTÜYÖRÜZ HA!</i>	35	* Anlatım <i>DHKC GERİLLA MARŞIMIZI SAVAŞIN İÇİNDE, SAVAŞARAK ÜRETTİK!</i>	66
* Anlatım <i>SORULACAK HESAPLAR ONLARI BEKLİYOR!</i>	37	* Matara	67
		* Gerillanın Sırt Çantası <i>BIÇAK</i>	70
		* Düşmanı Vurmak için Öğren-Öğret <i>MANDALLI TUZAK</i>	72
		* Gerillanın Afişi	82

**BİZ
KAZANACAĞIZ!**

***BİZ KAZANACAĞIZ!
KENDİ BEDENİNİ SAVAŞ MEVZİSİ HALİNE
GETİREN SAVAŞÇILARIMIZLA
BİZ KAZANACAĞIZ!***

***TONLARCA BOMBA İLE DEĞİL;
İDEOLOJİK VE SİYASİ ÖNDERLİĞİNİ
EMPERYALİZMİN YAPTIĞI TESLİMİYET,
UZLAŞMA VE
TASFİYE POLİTİKALARINA KARŞI
SAVAŞARAK, SAVAŞI BÜYÜTEREK
KAZANACAĞIZ.***

İŞKENCECİ KATİLLERİ UYARIYORUZ:

**BİR DAHA TOMA'NIN KAPISINI AÇIK BIRAKIP
UYUMAYIN!**

BİZE ÖLÜM SİZE UYKU YOK!

**KENDİNİZİ EN GÜVENDE HİSSETTİĞİNİZ
YERDE, ANDA, ZAMANDA YİNE GELECEĞİZ!**

DEVİRİMCİ ŞİDDET DHKC KIR GERİLLALARI ELİYLE DİYARBAKIR'DA HALK DÜŞMANLARINI VURDU!

5 Ekim 2016 tarihinde, Diyarbakır Valiliği önünde bekleyen TOMA'da nöbet tutan, işkenceci katil polisler'e yönelik eylem düzenledik. Bir polisin kulağından yaralandığı eylemimizin ardından, gerillalarımız güvenli bir şekilde geri çekildiler.

Politik eylem mücadelenin bir diğer temel biçimidir. Silahlı savaşın geliştirilmesinin temeli ve aynı zamanda karşı bir saldırı biçimidir. Politik eylem halkı harekete geçirir, örgütler ve onu en alt düzeyden, en üst düzeye taşır. Düşmanın gerçek yüzünü açığa çıkarır. Onun politik entrikalarını bozar, silahlı güçlerini dağıtır ve kuvvetten düşürür. Halkın yaşamını ve işini korur. Devrimin politik doğrularını savunur.

Politik eylem, silahlı savaş ile yakın ittifakını ve onun geliştirilmesini hedefler ve sağlar.

Politik güçlerle silahlı güçlerin politik eylemle silahlı savaşın, halk savaşının **DEVİRİMCİ ŞİDDETİN** kullanılmasının genel biçimidir.

DEVİRİMCİ ŞİDDET DHKC KIR GERİLLALARI ELİYLE DİYARBA- KIR'DA HALK DÜŞMANLARINI VURDU!

5 Ekim 2016 tarihinde, Diyarbakır Valiliği önünde bekleyen TOMA'da nöbet tutan, işkenceci katil polisler'e yönelik eylem düzenledik. Bir polisin kulağından yaralandığı eylemimizin ardından, gerillalarımız güvenli bir şekilde geri çekildiler.

Türkiye'de ilk karakol basma eylemini (*) yapmış olan örgütümüz, bir ilki daha gerçekleştirdi. Diyarbakır'da yaptığımız bu eylemle, emperyalizm ve işbirlikçisi faşist AKP iktidarının, Anadolu halklarını teslim alamayacağını ilan ediyoruz.

Emperyalizm, Türkiye halklarını teslim alamayacak. İstanbul'dan Diyarbakır'a kadar Anadolu'nun her karış toprağında kök salacağız. Cüretimizi tarihsel ve siyasal haklılığımızdan alıyoruz.

Diyarbakır'a gittik ve AKP'nin Diyarbakır'daki kalbi olan valilik binası

önündeki polislere eylem düzenledik.

İŞKENCECİ KATİLLERİ UYARIYORUZ:

Bir daha TOMA'nın kapısını açık bırakıp uyumayın! Bize ölüm, size uyku yok!

Kendinizi en güvende hissettiğiniz yerde, anda, zamanda **YİNE** geleceğiz.

GERİLLA HALKTIR!

DOĞRU BUDUR, gerilla, her şart altında, ideal koşullar-olanaklar aramadan, elinde ne varsa

onunla vurmalıdır. Tonlarca patlayıcımız olmayabilir; ama ondan daha büyük bir silaha sahibiz: **İKTİDARI ALMA İDDİ-ASINA!!!**

Bunun için her şeyi bir silaha, bir olanağa dönüştürebiliriz. Düşmanımız bizden korkmalıdır. Bugün atılan tek bir kurşun, Anadolu halkının kurtuluş mücadelesinin önünü açmaya yetecektir.

İktidarı istiyoruz, alacağız!

Bizim güvencemiz halktır. Halkın olanaklarına, halkın bilgisine, bilgeliğine, halkın öfkesine, doğayı da kendimize dost ederek hareket ediyoruz.

Bizim gücümüz; halktır, ideolojimizdir, şehitlerimiz geleneklerimizdir.

YANLIŞTIR! Silaha ve güce tapmak yanlıştır. Çünkü biliyoruz ki, etkili olan silahların kendisi değil, o silaha yön veren ideolojidedir. Kendi gücüne güvenmeyenler büyük silahlara güvenecektir.

Biz halka güveneceğiz, biz ideolojimize güveneceğiz.

DOĞRU OLAN GERİLLANIN DAR

BİR ALANA HAPSOLMA-

MASIDIR. Dar bir alana hapsolmadık. Bir ilki yaratarak, Diyar-kabır'ın kalbinde eylem yaptık.

Gerilla cüretli olmalıdır, cüretimiz savaşıma kararlılığımızdır.

“SAVAŞIN

KAZANANI

YOKTUR...”

YANLIŞ!

DOĞRUSU;

**SAVAŞ bir kez başladı-
dığında, bir tarafın teslim
olmasına ya da yok edilmesine**

kadar sürer.

Savaşın kuralıdır. Bir kez başladığında -amaçlarından, sınıf çıkarlarından vazgeçmeksizin- kimse onu geriye döndüremez. Her iki taraf için de geçerli ve gerekli olan savaşın ihtiyaçlarına yanıt vermektir. Savaşın gereğini yerine getiremeyen taraf için bir tek sonuç mümkündür: **YENİLGİ.**

Savaş acımasızdır. Çünkü sınıf savaşının sonunda kaybedilecek ya da kazanılacak bir iktidar vardır. Bir sınıfın çöküşü, bir halkın kurtuluşu vardır. Savaş örgütünün kuralları da acımasız olmak zorundadır. Savaş hiçbir lükse izin vermez. Kurmaylığından askerlerine kadar tam bir savaşçı ruh halini gerektirir.

BARIŞIN KAYBEDENİ YOKTUR...

YANLIŞ!

DOĞRUSU; DÜNYANIN EN

Emperyalizm,
Türkiye halklarını teslim
alamayacak. İstanbul'dan
Diyarbakır'a kadar
Anadolu'nun her karış
toprağında kök salacağız.
Cüretimizi tarihsel ve
siyasal haklılığımızdan
alıyoruz.

Diyarbakır'a gittik ve
AKP'nin Diyarbakır'daki
kalbi olan valilik binası
önündeki polisler eylem
düzenledik.

İŞKENCECİ
KATİLLERİ
UYARIYORUZ:

Bir daha TOMA'nın
kapısını açık bırakıp
uyumayın! Bize ölüm,
size uyku yok!

Kendinizi
en güvende
hissettiğiniz yerde,
anda, zamanda YİNE
geleceğiz.

**ALÇAK KELİMESİ TESLİMİYET,
DÜNYANIN EN GÜZEL KELİMESİ
BAĞIMSIZLIKTIR!**

**BARIŞ MÜCADELESİ, ANTİ-EM-
PERYALİST OLMAKLA BAŞLAR!**

Katillerle, katliam rejimi ile uzlaşan
bir barış, ihanettir. Düzenle barışmak,
teslim olmak demektir. Adaletin olma-
dığı yerde barış olmaz. Emperyalizm
ile barış, halkların geleceğini düşmana
teslim etmektir. **KANLIMIZ, ZANLI-
MIZDIR!**

Ulusal sorunun kaynağı emperya-
lizmdir. Kürt halkı özgürleşirse demok-
rasi gelir diyorlar. **YALAN!..** Demokrasi
bağımsızlık sorunudur. Bağımsızlık
emperyalizme karşı savaşarak kazanılır.

Kürt halkının kurtuluşu katilleri ile
barışta değil, kurtuluşumuz, bizi katle-
denlere, üzerimize bomba yağdıranlara,
evlerimizi köylerimizi yakanlara karşı
savaşmaktadır.

Her ulusal hareket, kendiliğinden,
otomatik olarak ilerici ve demokratik
değildir. Onların ilerici ve demokratik
niteliğini belirleyen emperyalizm ve
faşizm karşısındaki tavırlarıdır.

Milliyetçilik çıkmazdır. Çünkü mil-
liyetçilik burjuva ideolojisidir. Söylem
ve niyetler ne olursa olsun, milliyetçilik
temelindeki örgütlenme ve mücadelenin
sonuçta varacağı nokta; egemen sınıflarla
uzlaşma, ulusal hak ve taleplerin pazarlık
konusu yapılmasıdır.

Ya düşünce değişikliği ya ölüm...

Emperyalizm teslim almak istediği,
politikalarının önünde engel olmaktan
çıkartmak istediği **GÜÇLERİ** önce tecrit
edip yalnızlaştırmakta, sonra **TERÖ-
RİZM** demagojilerini de kullanarak
İMH'Aya yöneltmektedir.

Bu politikanın temelinde fiziki imha-
dan çok **BEYİNLERİN İMHA EDİLME-**

Sİ; beyinlerin TESLİM ALINMASI ön plandadır.

Fiziki imha buna hizmet eden bir araçtır. Direnişi seçenler yenilseler de yok olmazlar. Yeniden ayağa kalkarlar. Bu nedenle düşüncelerin teslim alınması egemen sınıflar açısından belirleyicidir. **DÜŞÜNCELERİMİZİ TESLİM ETMEDİK.**

Biz sırtımızı tarihsel ve siyasa haklılığımıza dayadık. Buradan aldığımız güçle emperyalizme ve işbirlikçisi oligarşiye karşı savaşıyoruz.

Biz bir savaş örgütüydük. Savaş örgütü, iktidarı alma stratejik hedefine sahip olmaktır. Elimizdeki olanaklarımız ne olursa olsun, gerekirse bir tek taş ile stratejik hedefimizi savunacağız. Halkın demokratik iktidarını kurmak için savaşıyoruz, savaşacağız.

MERMİSİ OLMAYAN TABANCA İLE DE SAVAŞACAĞIZ. MERMİSİ YOKSA KABZASI İLE SAVAŞACAĞIZ. MERMİSİ OLMAYAN TABANCAYI TAŞ SAYACAK, DÜŞMANI TAŞLAYACAĞIZ.

Zorluklar karşısında geri adım atmadık, atmayacağız. Tam tersine olanakları zorlayarak çözümsüzlükten kurtulacağız.

BİLİYORUZ, hiçbir şey kolay olmayacak; hiçbir şey birdenbire olmayacak. Bazen yavaş yavaş gelişecek, bazen de hızla gelişecek. Olanaksızlıklara teslim olmayacağız. **YARATACAĞIZ!**

Her şeyi kendimiz öğreneceğiz. Gereklileri gerekçe olmaktan çıkartacağız.

Biliyoruz ki: TEK BİR KIVILCIM, BÜTÜN BİR BOZKIRI TUTUŞTURABİLİR!!!

UMUT, KAVGANIN ONURUNU YERE DÜŞÜRMEMEKTİR.

EMPERYALİZM VE İŞBİRLİKÇİLERİ UMUDU YOK ETMEK İSTİYOR;

**GERİLLA HALKTIR!
DOĞRU BUDUR,
gerilla, her şart altında,
ideal koşullar-olanaklar
aramadan, elinde ne
varsa onunla vurmalıdır.
Tonlarca patlayıcımız
olmayabilir; ama ondan
daha büyük bir silaha
sahibiz: İKTİDARI
ALMA İDDİASINA!!!**

UMUDU BÜYÜTECEĞİZ!

UMUT, bir tomurcuk gibi patlayan öfkedir.

Emzirir aşkı.

Emzirir sabrı.

Ferhat'ın direncini

Bin yılların sabır taşını çatlatır.

Açar bin yılların kapısını

AÇACAĞIZ!

Düşmanı dört bir yandan vuran maver gibidir umut.

UMUDUN YOK EDİLMESİNE İZİN VERMEYECEĞİZ.

İDEOLOJİK VE SİYASİ ÖNDERLİĞİNİ EMPERYALİZMİN YAPTIĞI;

1- TESLİMİYET

2- UZLAŞMA

3- TASFİYE sürecinde en önemli nokta budur: **UMUDU BÜYÜTMEK, BÜYÜTECEĞİZ!**

Umudunu kaybeden insan UMUDUNU KAYBEDEN HALKLAR çok çabuk KANDIRILIR.

Az bilirsın çok bilirsın, az silah vardır

**MERMİSİ OLMAYAN
TABANCA İLE DE
SAVAŞACAĞIZ. MERMİSİ
YOKSA KABZASI İLE
SAVAŞACAĞIZ. MERMİSİ
OLMAYAN TABANCAYI
TAŞ SAYACAK, DÜŞMANI
TAŞLAYACAĞIZ.**

Zorluklar karşısında geri
adım atmadık, atmayacağız.

Tam tersine olanakları
zorlayarak çözümsüzlükten
kurtulacağız.

BİLİYORUZ, hiçbir şey
kolay olmayacak; hiçbir
şey birdenbire olmayacak.

Bazen yavaş yavaş
gelişecek, bazen de hızla
gelişecek. Olanaksızlıklara
teslim olmayacağız.

YARATACAĞIZ!

Her şeyi kendimiz
öğreneceğiz. Gerekçeleri
gerekçe olmaktan
çıkartacağız.

çok silah vardır, ama yönün doğru ise
yolunu bulursun. Önemli olan budur.
Yaratır tetik ve parmak, en gürbüz
çocuğunu tarihin. Dünya halklarının
direnme hakkını, kurtuluş umudunu
yok etmeyi amaçlayan politikalara
teslim olmadık, olmayacağız. Bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm düşünce-
mizden vazgeçmeyeceğiz.

Devrim ve sosyalizm umudunun
yok edilmesine, halkların çaresizliğe
sürüklenmesine izin vermeyeceğiz.
Bunu abartılı bulanlar tarih önünde
yeniktir.

İşte Kolombiya; savaşı silahlı bir
örgütü teslim almak, emperyalistler
için ne kadar önemli ki apar topar
Nobel Barış Ödülünü verdiler katil
devlet başkanına.

**HALKIMIZ EĞRİ CETVELDEN
DOĞRU ÇİZGİ ÇIKMAZ.**

**ÖLÜM TİMLERİ ŞEFLERİN-
DEN BARIŞ GÜVERCİNİ ÇIK-
MAZ.**

**BARIŞ HER DALA KONAN
SOYSUZ BİR GÜVERCİN DEĞİL-
DİR.**

**KURTLAR SOFRASINDA BA-
RIŞ OLMAZ.**

**O KURT KUZUYU YEMEDEN
O SOFRADAN KALKMAZ.**

Halkımız,

Unutmayalım, bizim düşmanımız
ezilen halklar değildir, düşmanımız
bir ve aynıdır. Düşmanımız başta
ABD emperyalizmi olmak üzere;
onun işbirlikçisi iktidarlardır.

Ülkemizde bugün iktidar AKP'nin
elindedir. Yani düşmanımız AKP
iktidardır.

Düşmanımız; **Sabancılar, Koçlar,**

Zorlular, Albayraklar... gibi işbirlikçi tekellerdir. Düşmanımız ABD'nin ve AKP'nin bekçiliğini yapan; ordusundan polisine, MİT'ten JİTEM'e, mahkemelelerinden bürokrasisine kadar; halkı sömüren, soyan, tüm devlet kurumlarıdır.

Bu kan emici katillere karşı savaşmak, savaşı büyütmek görevi tüm halkın ve halk çocuklarıdır.

Savaşmalıyız, çünkü; yüzyıllardır ezilen ve yok sayılanlarız.

Savaşmalıyız, çünkü; Kürdistan'da katledilen bizleriz. Cizre, Şırnak, Mardin, Diyarbakır, Hakkari, Sur... gibi Kürdistan'daki şehirlerde ve mahallelerde sokağa çıkma yasakları ile evlerimize hapsediliyoruz. Sokağa çıkma yasakları, güvenli bölge gerekçeleriyle köyümüzden, evimizden dışarı adım atamaz hale getiriliyoruz. Evlerimiz, sokaklarımız kurşun yağmuruna tutuldu, üzerimize bombalar atıldı. Mahallelerimiz, şehirlerimiz savaş alanı haline getirildi.

AKP faşizmi, Kürdistan'da taş üstüne taş bırakmayarak, gözü dönmüş bir şekilde saldırıya geçmiş ve her geçen gün saldırılarını artırmanın hesabındadır.

Kürt halkımız;

Her gün bizi daha fazla katletmenin, yok etmenin hesabını yapan bu iktidarla barış olur mu?

Bir halk, evlatlarını katledenlerle, geleceğini yok edenlerle barışabilir mi?

Onlar barış diyerek, çözüm diyerek bize teslimiyeti dayatıyorlar.

Barış adı altında katillerimizi affetmemizi istiyorlar.

Barış diyerek, dağlarda katledilen çocuklarımızı, cesetlerine bile işkence yapılan gerillalarımızı unutmamızı söylüyorlar. Barış diyerek, çocuklarımız Uğur Kaymaz, Medeni Yıldırım, Ceylan Önkol ve daha katledilen nice evladımızın katilleri ile aynı sofraya oturmamızı istiyorlar.

Gerilla savaşını destekleyelim büyütelim, halkın ordusunu kuralım. Bunun için tüm halk düşmanlarının, katillerin yerini DHKC Gerillaları'na bildirin, gerillaya silah, cephane getirin.

Analar, babalar, kadınlar, gençler; DHKC Gerillaları'na katılın, çocuklarınızı gerillaya yollayın.

Roboski'de üzerimize kurşun, bomba yağdıranlarla el sıkışalım diyorlar. Hacı Lokman Birlik'in boynuna ip takıp, sokak ortasında sürükleyenleri unutmamızı istiyorlar "barış" diyerek.

Kürt halkımız,

Tüm bu nedenlerden dolayı, yani katillerimizle aynı sofraya oturmamak, katledilen çocuklarımızı unutmamak için, bize anlatılan "barış" hikayelerine inanmayalım. Kurtla kuzunun aynı sofrada yeri yoktur, unutmayalım.

Emperyalizm var oldukça halkların acıları son bulmayacak.

KURTULUŞUMUZ SİLAHLI SAVAŞI BÜYÜTMekten GEÇİYOR.

KURTULUŞUMUZUN YOLU, EMPERYALİZME VE İŞBİRLİKÇİLİĞİNE KARŞI İMHA OLMA PAHASINA SAVAŞMAKTIR.

ASLA TESLİM OLMAYACAĞIZ, DÜŞMANLARIMIZ, BİZİM TESLİMİYET MASALARINA OTURDUĞU-MUZU HAYAL ETMESİNE RAĞMEN, ASLA GÖREMEYECEKLER.

HALK DÜŞMANLARINI YERYÜ-ZÜNDEN SİLİNCEYE KADAR MÜCADELEMİZ SÜRECEK.

Halkımız;

Katillerimizden hesap sormak için, eşit, özgür, adil bir düzen için DHKC saflarında savaşalım, DHKC Gerillaları'na katılalım.

Gerilla savaşını destekleyelim büyütelim, halkın ordusunu kuralım. Bunun için tüm halk düşmanlarının, katillerin yerini DHKC Gerillaları'na bildirin, gerillaya silah, cephane getirin.

Analar, babalar, kadınlar, gençler; DHKC Gerillaları'na katılın, çocuklarınızı gerillaya yollayın.

Çocuklarınızı yoz, kirli, sömürüye dayalı bu düzene değil; devrimcilere emanet edin.

DHKC SAFLARINDA SAVAŞI BÜYÜTELİM.

KURTULUŞA KADAR SAVAŞ!

YAŞASIN ÖNDERİMİZ DURSUN KARATAŞ!

YAŞASIN DEVRİMCİ HALK KURTULUŞ CEPHESİ!

(*) **Devrimci Sol**, 1980 yılında, Kürt halkına saldırıların arttığı bir dönemde “**Kürdistan’da Milli Baskıya Karşı Mücadele Kampanyası**” sloganıyla bir kampanya düzenledi. Kampanya kapsamında faşist, muhbir ve halk düşmanlarının cezalandırılmasından; yasal- yasa dışı gösterilere, bildiri, afiş, yazı, pankart vd. eylem biçimlerine kadar değişik yöntemlerle mücadeleyi yükseltti. Kampanya etkinlikleri **Elazığ, Tunceli, Malatya, Gaziantep, Diyarbakır, Van** ve çevresinde, köylerde yoğun bir biçimde sürdürüldü. Oligarşinin ırkçı-şoven yüzü teşhir edilerek, Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkının savunuculuğu yapıldı.

Kürt halkı arasında büyük bir sempati yaratan ve bir hafta boyunca yürütülen bu kampanyanın son aşamasında, **Dersim**

Pertek Jandarma Karakolu, Devrimci Sol tarafından basılarak silahsızlandırıldı. 1938’den sonra, ilk defa oligarşinin karakollarına yönelik bir eylem olması nedeniyle oligarşiye vurulan anlamlı, önemli bir darbeydi.

DHKP Genel Sekreteri Dursun Karataş bu süreci şöyle ifade eder:

“**Şehirlerde giderek ivme kazanan silahlı mücadelemize, kırsal alanlarda bir başlangıç olarak ele aldığımız silahlı birliklerimizin ateş gücünü yükseltmeli ve oligarşinin güçlerinin zayıflığını, kararlı olduğumuzda yapamayacağımız şey olmadığını göstermeliydik. Dersim’de Pertek Dere Nahiyesi Karakolu’nu oldukça zayıf silahlarla donanmış bir gerilla birliğimiz basarak, karakol komutanı başçavuşla birlikte 10 eri silahsızlandırarak silahları kamulaştırdık. Savaşçılarımız aldıkları eğitim gereği, direnmekte ısrar eden ve teslim olmak istemeyen bir eri cezalandırarak geri çekildiler. Bu baskın ve silahsızlandırma hareketi, bugünkü koşullarda küçük bir eylem gibi görülebilir. O günkü koşullarda ise gerek oligarşi, gerekse halk kesimlerinde büyük yankılar uyandıran ve hareketimize büyük dersler kazandıran önemli bir eylem olmuştur. Çünkü bu eylem 1938 Dersim Kürt İsyanı’ndan sonra gerçekleştirilen ilk jandarma karakolu baskınıdır. Bu yanıyl, Kürt halkının isyan ve özgürlük bayrağının yeniden kaldırılmasının mesajı olmuştur.”**

DEVİRİMCİ HALK KURTULUŞ CEPHESİ

KIR GERİLLA BİRLİKLERİ KOMUTANLIĞI

5 Ekim 2016

Sf. 10

HESAP SORDUK, SORACAĞIZ! HALK DÜŞMANLARI BEKLEYİN BİZİ!

**5 Ekim 2016 akşamı,
DİYARBAKIR (AMED)
VALİLİĞİ'ne yönelik hesap
sorma eylemi gerçekleştirdik.
AKP'nin Kürdistan'daki baş
temsalcisi, Kürdistan'da yaşanan
katliamların, kıyımların,
işkencelerin, zorla göç
ettirmelerin, tutuklamaların,
kısacası Kürdistan'da yaşanan
zulmün ve vahşetin baş
sorumlusu Diyarbakır Valiliği'ni
vurduk. Savaşçılarımız üslerine
geri dönmüşlerdir. Valiliğin
koruma köpekliğini yapan
katil, işkenceci, korkak polisler
savaşçılarımız karşısında
kafalarını dahi kaldıramamış,
korkudan oldukları yere
sinmişlerdir.**

**YAŞASIN HALKIN ADALETİ!
KURTULUŞA KADAR SAVAŞ!**

**5 Ekim 2016 akşamı,
DİYARBAKIR (AMED) VALİLİĞİ'ne
yönelik hesap sorma eylemi
gerçekleştirdik.**

AKP'nin Kürdistan'daki baş
temsalcisi, Kürdistan'da yaşanan
katliamların, kıyımların, işkencelerin,
zorla göç ettirmelerin, tutuklamaların,
kısacası Kürdistan'da yaşanan zulmün
ve vahşetin baş sorumlusu Diyarbakır
Valiliği'ni vurduk. Savaşçılarımız
üslerine geri dönmüşlerdir.
Valiliğin koruma köpekliğini yapan
katil, işkenceci, korkak polisler
savaşçılarımız karşısında kafalarını
dahi kaldıramamış, korkudan oldukları
yere sinmişlerdir.

**HESAP SORDUK,
SORACAĞIZ!
YAŞASIN HALKIN ADALETİ!**

Bizim eylemlerimiz evet bir yanı
halk düşmanlarına hak ettikleri cezayı
vermek, halkın adaletini uygulamaktır.
Eylemlerimizin diğer yanı da politik
önemidir.

Bizim tüm askeri eylemlerimiz
özünde en üst noktadaki politik

eylemlerdir. Bu yanıla yaptığımız cezalandırmalar, baskınlar, hesap sormalar tek başına ve sadece askeri eylemlilikler değildir. Tersine tüm bu eylem biçimleri politik eylemlerdir.

Bu ne demektir?

Sf. 12

ABD'ye bağımlı olan, bağımsızlığını yitirmiş bir ülkenin ve o ülke yöneticilerinin; ABD'ye köpeklik yaparak ülkeyi de faşizmle yönettiği bir yerde; siyasi gerçekleri halka açıklamak ve halk kitlelerini devrim saflarına çekmektir eylemlerimizdeki politik amaç.

Bu ülkede adalet yok! Adaletin olmadığı yerde de adalet savaşçıları vardır.

Bu ülkede demokrasi yok! Demokrasinin olmadığı bir ülkede faşizm var. Ve faşizme karşı da tek bir kurtuluş yolu vardır o da silahlı savaştır.

Bu ülkede sömürü ve zulüm vardır! Sömürü ve zulmün olmadığı tek düzen ise sosyalizmdir. Sosyalizme ulaşmak için tek yol devrimdir. Devrimi gerçekleştirebilmenin tarihsel ve bilimsel olarak ortaya konan tek yolu silahlı savaştır.

İşte biz, silahlı savaş veriyoruz.

Biz, vatanımızı işgal eden,

bağımsızlığımızı yok eden, yaşadığımız zulmün ve sömürünün baş sorumlusu ABD imparatorluğuna karşı savaşıyoruz.

Biz, ABD'ye köpeklik yapan, vatana ihanet eden, halkımızı aşağılayan, halka kan kusturan, faşist terörünü her geçen gün tırmandıran, halkımızın kanını emen, emeğini çalan, sömüren, Türkiye oligarşisine karşı savaşıyoruz.

Biz, ulusal baskının olmadığı, tüm ulusların özgür olduğu, faşizmin yok edildiği, halk için demokrasinin olduğu bir ülke için savaşıyoruz.

Biz, emeğimizi çalan, alın terimizi gasp eden, bizi sömüren, yaşadığımız yoksulluğun, sefaletin baş sorumlusu olan Sabancı'sından Zorlu'suna, Özyeğin'inden Koç'una kadar tüm tekellere karşı savaşıyoruz.

Biz, eğitim, sağlık, ulaşım, konut, elektrik, su, beslenme başta olmak üzere en temel ihtiyaçlarımızın ücretsiz ve hak olduğu, fabrikasından tarlasına, denizlerinden göllerine, limanlarından toprağına kadar her şeyin halkın malı olduğu sosyalist bir düzen için savaşıyoruz.

Tüm bunlar için gerilla savaşı veriyoruz. Halk savaşı veriyoruz.

Dağda, şehirde halkın olduğu her yerde, halk düşmanlarına karşı silahlı savaşı örgütlüyor ve bu savaşı büyütüyoruz.

Başta da belirttiğimiz gibi her düzey ve biçimdeki silahlı eylemlerimizin amacı düşmanı yenmek ve halkın iktidarını kurmaktır.

DIYARBAKIR VALİLİĞİ HEDEFİMİZDİ VE VURDUK!

Neden Diyarbakır Valiliği'ni vurduk?

Bu sorunun cevabını aslında tüm halkımız biliyor ve dahası bu eylemimiz adalete susamış halkımızın yüreğine su serpmiş, coşku ve umutla karşılanmıştır.

Çok uzağa gitmeye gerek yoktur. Sadece son bir yıla bakıldığında Kürdistan'da nasıl bir vahşet ve kıyımın yaşandığı görülecektir.

ABD'nin köpekliğini yapan AKP faşizmi Kürdistan'da taş üstünde taş bırakmamıştır. Tüm Kürdistan illeri, ilçeleri, mahalleleri, köyleri, dağları yakılmış, yıkılmış, bombalanmış, harap edilmiştir.

Kürt halkı kundaktaki bebeğinden ihtiyarına kadar, kadın erkek her yaştan insanıyla katledilmiş, işkenceden geçirilmiş, birer toplama kampı olan hapishanelere doldurumuştur.

Katledilen çocuklarımızın cesetleri, ana babaların yürek yakan ağıtlarıyla buzdolaplarında bekletilmiş; yaşlı insanlarımızın cesetleri günlerce yol ortasında bırakılmıştır.

İnsanlarımız bodrum katlarında vahşice katledilmiş; binalar, evler, mahalleler bombalarla yıkılmıştır. Binlerce insanımız evsiz, yurtsuz bırakılmış ve zorla göç ettirilmiştir.

Bizim için bu savaşta her şey silahtır. Bir ip, bir bıçak, bir bidon benzin, bir 7.65 tabanca... Hepsi halkın adaletini uygulamakta, halk düşmanlarından hesap sormakta, halk savaşını büyütmekte birer silahtırlar. Sabancıları tabancayla cezalandırdık. Berkin'in katillerini koruyan savcıyı 7.65'le rehin alıp cezalandırdık. Onlarca işkenceci, katil, soyguncu, kan emici halk düşmanı tabancalarımızdan çıkan kurşunlarla halka hesap verdiler.

İşte son olarak Diyarbakır Valiliği'ni 7.65 bir tabancayla vurduk ve çekildik.

Kürdistan AKP faşizmi tarafından bir yangın yerine dönüştürülmüştür. Yetmemiş faşist AKP Kürdistan'da uyguladığı vahşeti, yıkımı, kıyımı tüm ülkeye yaymaya çalışmıştır.

OHAL'ler, toplu katliamlar, kitlesel tutuklamalar, baskı ve yasaklar, kazanılmış tüm hakların ortadan kaldırılması, AKP faşizmi tarafından rutin uygulamalara dönüştürülmüştür.

Kürdistan'da yaşanan tüm zulmün ve zorbalığın baş sorumlusu ve uygulayıcı bölge valiliği rolünü de üstlenmiş olan Diyarbakır Valiliği'dir.

İşte bu yüzden Diyarbakır Valiliği hedefimizdi ve vurduk.

GERİLLAYIZ! HALKIN ÖNCÜSÜ VE HALKIN ADALETİYİZ!

Savaşıyoruz, Savaş Büyüteceğiz!

Biz, dişimizle tırnağımızla, çıplak ellerimizle düşmana karşı savaşıyoruz. Biz DHKC Gerillaları olarak eylemlerimizin yarattığı etkinin silahların çıkarttığı seste değil, yöneldiği hedefte ve yarattığı sonuçta olduğuna inanırız.

Ve yine biz DHKC Gerillaları olarak; "lavlarımız, roketlerimiz, katyuşalarımız, biksilerimiz, uçak savarlarımız, tonlarca bombamız, tam ve eksiksiz olsun öyle savaşalım" anlayışında hiçbir zaman olmadık, olmayacağız.

Bize diyorlar ki kimi eylemlerimiz için; "ikinci dünya savaşından kalma silahları kullanıyorlar!" ya da "bombaları patlamıyor!", "küçük silahlarla, 7.65'lerle eylem yapıyorlar."

Evet biz silahlara tapmıyoruz. Büyük silahımız olmazsa savaşmayız demiyoruz. Tersine silahlara tapan anlayış düşmana kin duymuyor, halkını sevmiyor, devrime inanmıyordur. Dolayısıyla savaşamaz,

savaşmaz. Büyük silahlara tapanlara emin olun ki, tank verseniz, savaş uçağı verseniz, tonlarca bomba, tonlarca mermi verseniz bu defa başka bir şeyi bahane edecek ve yine savaşmayacaktır.

Biz halka inanıyoruz. Biz devrime inanıyoruz. Yüreklerimizde halkın çektiği acılar, düşmana sınırsız bir kin var. Ve bir an önce düşmandan hesap sormanın sabırsızlığını yaşıyoruz.

Bizim için bu savaşta her şey silahtır. Bir ip, bir bıçak, bir bidon benzin, bir 7.65 tabanca... Hepsi halkın adaletini uygulamakta, halk düşmanlarından hesap sormakta, halk savaşını büyütmede birer silahtırlar.

Sabancıları tabancayla cezalandırdık.

Berkin'in katillerini koruyan savcıcı 7.65'le rehin alıp cezalandırdık.

Onlarca işkenceci, katil, soyguncu, kan emici halk düşmanı tabancalarımızdan çıkan kurşunlarla halka hesap verdiler.

Halk düşmanı tekелci bir patron olmuş, bir general olmuş, bir başbakan olmuş, bir MİT'çi olmuş, bir ihbarcı olmuş ya da bir vali olmuş... Ne tür silahla cezalandırıldıkları farketmez. Önemli olan halka hesap vermeleridir. Bizim eylemlerimizde en temel yan, halka zarar vermemek, hedeflerimizin net olması, eylemlerimizde hiç bir soru işaretine, yalana, demagojiye yer bırakmamasıdır. Ki tek bir örneği yoktur böylesi bir eylemin tarihimizde.

İşte son olarak inancımızla, kararlılığımızla, gerilla olmamızın misyonuyla, düşmana duyduğumuz kinle Diyarbakır Valiliği'ni vurduk.

Bu eylemde de öyle ahım şahım büyük çok sayıda silahlar, bombalar kullanmadık. 7.65 bir tabancayla vurduk ve çekildik.

Ayan beyan ilan ediyoruz ki 7.65'lerle

vurmaya devam edeceğiz. Açık seçik söylüyoruz ki halk düşmanlarını ipe, bıçakla, çıplak ellerimizle cezalandıracak, halkımızı adaletsiz bırakmayacağız.

KİMDİR GERİLLA?

Gerilla halkın adaletidir. Halk adaletsiz kalmayacaktır. DHKC Gerillaları var.

Kimdir Gerilla?

Gerilla zorluklara teslim olmayandır. Yaratıcıdır. Cüretlidir. Hiçbir zorluk ve engel tanımayız. Bizim için olmaz, yapılamaz, başarılamaz denilen hiçbir şey yoktur. Çünkü biz DHKC Gerillaları'yız.

Kimdir Gerilla?

Halkın öncüsü ve umududur.

Biz halkımızı çaresiz ve umutsuz bırakmayacağız.

Kimdir Gerilla?

Halkın silahlı gücüdür. Silahlanmış halktır.

Biz silahlarımızı düşmana vurmak ve yenmek için kullanacağız. Silahlar bizim için aksesuar değildir. Namustur, adalettir ve savaşmak için taşırız.

HALKIMIZ;

Yaşadığımız yoksulluk ve sefalet, gördüğümüz baskı ve terör, bu kıyım, bu vahşet, bu acılar, bu ölümler takdir-i ilahi değildir. Kader değildir bu yaşadığımız zulüm ve sefalet. Tüm bunların sorumlusu bir ABD'dir. İki, ABD'ye köpeklik yapan, uşaklık yapan şerefini ve onurunu ve her şeyini ABD'ye satan başta AKP olmak üzere tüm vatan hainleridir.

Kurtuluşumuz devrimdedir.

Kurtuluşumuz sosyalizmedir.

Devrime ve sosyalizme giden yol silahlı savaştır.

Bugüne kadar çok söyledik. Çok anlattık. Kurtuluş barışta değildir.

HALK DÜŞMANLARI BEKLEYİN BİZİ!

**Biz adalet savaşçılarıyız.
Biz DHKC Gerillaları'yız.**

**Bekleyin bizi halk
düşmanları.**

**Biz sizin eceliniziz.
Geleceğiniz**

**karargahlarınıza.
Bekleyin bizi halk
düşmanları.**

**Biz sizi halka karşı
işlediğiniz suçlardan dolayı
ölüme mahkum etmek
için kaderinize yazılmış
olanlarız.**

**Bekleyin bizi halk
düşmanları.**

**Çıkacağız karşınıza ve
gözümüzü kırpmadan hesap
sormaya devam edeceğiz.
Siz halkın katilisiniz. Siz
işkencecisiniz.**

Bu acılar, bu zulüm katillerimizle barışarak bitmez. Dünyanın hiçbir yerinde görülmemiştir zalimle barışarak kurtuluşun olduğu... Bu düzen yağma, sefahat düzenidir. Bizi katledenler bu düzen sürsün diye bize zulmediyorlar. Onlar sefahatlarından vazgeçmeyecekler ve dolayısıyla onlar zulmetmeye, katletmeye devam edecekler. Bundandır ki bu düzende halk için kurtuluş yoktur.

Biz DHKC Gerillaları olarak diyoruz ki; Kürt, Türk, Arap, Laz, Çerkez, Alevi, Sunni, İşçi, Memur, Köylü, Öğrenci, İşsiz, kadın, erkek, ezilen ve zulme uğrayan tüm halk olarak birleşmeli, silahlanmalı ve savaşmalıyız.

Bunu DHKC saflarında yapmalıyız.

Emperyalizme ve faşizme karşı Parti-Cephe bayrağı altında birleşelim. Halk olarak kendi meclislerimizle örgütlenelim. Silahlanarak DHKC Gerillaları'na katılalım.

HALKIMIZ!

Bize yaşatılan zulmün hesabını sormaya devam edeceğiz. Halk adaletsiz kalmayacaktır. Şehitlerimiz adeletsiz kalmayacaktır. Çocuklarımız geleceksiz kalmayacaktır.

Adaletin tecellisi için DHKC Gerilları'na halk düşmanlarını bildirin.

HALK DÜŞMANLARI BEKLEYİN BİZİ!

Biz adalet savaşçılarıyız.

Biz DHKC Gerillaları'yız.

Bekleyin bizi halk düşmanları.

Biz sizin eceliniziz.

Geleceğiniz karargahlarınıza.

Bekleyin bizi halk düşmanları.

Biz sizi halka karşı işlediğiniz suçlardan dolayı ölüme mahkum etmek için kaderinize yazılmış olanlarız.

Bekleyin bizi halk düşmanları.

Çıkacağınız karşınıza ve gözümüzü kırpmadan hesap sormaya devam edeceğiz.

Siz halkın katilisiniz. Siz işkencecisiniz.

Siz ABD'nin ve AKP'nin köpeklerisiniz.

Siz şerefini ve onurunu, namusunu, insanlığını üç kuruşa satmış olan paçavralarsınız.

Siz bu dünyada hiçbir canlı ve cansızla kıyaslanamayacak kadar değeri olmayan ucubellersiniz.

Siz düşmansınız. Siz suçlusunuz. Ve siz hesap vereceksiniz.

Hadi koruyun kendinizi koruyabiliyorsanız.

En son Diyarbakır Valiliği'ne yönelik baskında da gördük halinizi. Kafanızı bile kaldıramadınız. Korkudan çıldırmış gibi sağa sola ateş ettiniz.

Korkaksınız.

Koruyun kendinizi koruyabiliyorsanız.

Koruyamayacaksınız. Bekleyin geleceğiniz.

Sizi cehennemin dibine yollayacağız.

Şehitlerimizi, halkımızı, adaletsiz bırakmadık, bırakmayacağız.

Savaşımızı büyütecek, düşmanı yenecek, halk iktidarını kuracağız.

YAŞASIN HALKIN ADALETİ! KURTULUŞA KADAR SAVAŞ! YAŞASIN ÖNDERİMİZ DURSUN KARATAŞ! YAŞASIN DEVRİMCİ HALK KURTULUŞ PARTİSİ- CEPHESİ!

**DHKC DERSİM İBRAHİM
ERDOĞAN KIR GERİLLA BİRLİĞİ
KOMUTANLIĞI**

10 Ekim 2016

★ KÜRDİSTAN'DA KURTULUŞA KADAR SAVAŞ!

KÜRDİSTAN'DA TEK YOL DHKP-C ÖNDERLİĞİNDE KURTULUŞA KADAR SAVAŞTIR!

Ülkemizde Ulusal Sorun Nedir?

Kürtler Ulus mudur?

Kürt Sorunu Nedir?

Kürt Sorunu Nasıl Çözülür?

Sf. 17

3. BÖLÜM

ÜLKEMİZDE ULUSAL SORUN NEDİR?

Ülkemizde ulusal sorunda ezen ulus ve ezilen ulus ayrımı yoktur. Türk ve Kürt ulusları emperyalizm ve işbirlikçi oligarşinin sömürü çarkları altında ezilmekte, iliklerine kadar sömürülmekte ve köleleştirilmektedir.

Kürt ulusu: Osmanlı'dan bu güne dili, kültürü, gelenekleri, yaşamı, her şeyiyle özel bir baskı ve asimilasyon politikalarıyla yok edilmeye çalışılmaktadır.

Türk ulusu üzerinde de milliyetçi, faşist, ırkçı, baskılar, politikalar aralıksız

sürdürülerek “ezen ulus” görünümü altında Türk ulusunun da kültürüne, geleneklerine vs. her şeyine dönük saldırılar sürmekte. Türk halkı da ulusal kültürünü, değerlerini, emperyalist yoz kozmopolit kültürel baskı nedeniyle özgürce yaşayamamakta kendisini geliştirememektedir.

Türkçe dili emperyalistlerin saldırısı altındadır. Metropollerde merkezi caddelerde, meydanlarda Türkçe tabelaya rastlamak pek mümkün değildir. Giyim, kuşam, yemek kültürü, eğlence kültürü, müzik vb. her şey emperyalist kültürel hegemonya altında dejenere edilmektedir.

Türkler açısından da ulusal sorunun çözümü emperyalistlerin topraklarımızdan ayak izlerine varana kadar kovulmasıyla olanaklı olacaktır.

***Kürdistan ilk olarak ne zaman ve nasıl bölünmüştür?**

1514 yılında Osmanlı ve Safevi İmparatorlukları arasındaki Çaldıran Savaşı ile fiili olarak yeni sınırlar oluşur ve Kürdistan fiili olarak Osmanlı ve Safevi devletleri arasında ikiye bölünmüş olur. Genelde tarihçiler Kürdistan topraklarının ilk bölünüşü olarak 17 Mayıs 1639 tarihli Kasr-ı Şirin Anlaşması'nı gösterirler. Evet, Kasr-ı Şirin Anlaşması'yla Kürdistan tarihte ilk kez resmi bir anlaşma yoluyla parçalanmıştır. Ancak Çaldıran Savaşı sonrasında savaşın sonucu olarak ortada bir anlaşma metni olmamasına karşın Kürdistan toprakları iki ayrı devlet tarafından pay edilmiştir.

Ülkemizde ulusal sorun, Türk ve Kürt uluslarının topraklarından sürülmeleri, kimliklerinin, kültürlerinin, dillerinin, sistematik bir şekilde emperyalizm ve işbirlikçi oligarşi tarafından baskı altında tutulup asimilasyon politikalarıyla yok edilmesidir. Bu nedenle birlikte örgütlenme ve birlikte mücadele zorunludur.

KÜRT SORUNU NEDİR?

Kürt sorunu özetle: kendi kaderini tayin hakkına sahip olmaması, dilini özgürce konuşamayıp yaşatamaması, eğitimini anadilde görmemesi, ulusal haklarını kullanamaması, yaşadığı yerlerde kendisini özgürce ifade edip kültürünü geleneklerini değerlerini yaşayamaması , sürekli bir baskı, saldırı ve asimilasyon politikalarıyla kendi kültürüne geleneklerine, diline, tarihine yabancılaşmasıdır.

Kürt sorunu bir ulusun ulus olma özellikleriyle yaşayamamasıdır.

Osmanlı'dan bugüne Kürt ulusu gerçeği hep inkar edilip yok sayılmıştır. Kürtler'in "Dağ Türkleri" olduğu, karda yürürken çıkan "kart -kurt" sesinden dolayı Kürt denilmesi gibi saçma teoriler ırkçı, faşist kafatasçı politikalarla, Kürtler asimilasyon politikalarına tabi tutulmuştur.

Kürt sorunu var olan sistemden kaynaklanan bir sorundur. Bugünkü sorumlusu da emperyalizm ve işbirlikçi oligarşidir.

"KÜRTLER" ULUS MUDUR? KÜRT SORUNUNU NASIL ORTAYA KOYARIZ?

Kürt halkı, ulus özelliklerini taşımaktadır. Bu nedenle ulus olarak nitelendirebiliriz. Ancak uluslaşma sürecinin henüz tam olarak tamamlanmadığını da belirtebiliriz. Yani ulusun tanımında yer alan bütün özellikler tam olarak tamamlanamamıştır. Süren mücadele ile birlikte tamamlanacaktır. Uluslaşma sürecini tamamlamamış halkların uluslaşmaları ancak emperyalizme karşı mücadele içerisinde gerçekleşecektir.

Kürt halkının kendi öz toprakları farklı ülkeler tarafından ilhak edilmiştir.

Osmanlının Kimi Kürt Aşiretlerini Kendine Bağlaması Ve Kürtlere İlk Olarak “Muhtariyet” Tanınması Ne Zaman Ve Nasıl Olmuştur?

1514 yılında Osmanlı ve Safevi İmparatorlukları arasındaki Çaldıran Savaşı'nda görünürdeki neden Şilik-Sünnilik arasındaki mezhep çatışmasına dayansa da, Osmanlı-Safevi mücadelesinin temeli ekonomiktir. Her ikisi de imparatorluğunun sınırlarını genişletip verimli ovalara ve ticaret yollarına ulaşmak istemektedir. Osmanlı-Safevi arasındaki bu çekişmenin savaş alanı ise Kürdistan topraklarıdır. Sınırlar orada keşişmektedir. Bu nedenle her iki devlet de Kürt aşiretlerini kendi yanına çekmeye çalışır, bunun için bazen baskı yapar, bazen ayrıcalıklar tanır. Tabii en çok da Kürt aşiretlerin bölünmüşlüğünden Alevi, Sünni, Şafilik ayrımından yararlanırlar. Yavuz Sultan Selim, Bitlis Emiri İdris-i Bitlisi aracılığıyla Sünni Kürt aşiretlerini yanına çeker. Kürt aşiretler, Türkmen Aleviler'e karşı giriştiği kırimda Yavuz Sultan Selim'in yanında yer alır. Öyle ki Kürt Alevi aşiretler de katliamın hedefi olur; Kürt, Kürt'e katlettilir. Çünkü, din, “ulusal kimlik”ten daha ön plandadır. Çaldıran Savaşı'nda Şah İsmail'in ordusu yenilir. Osmanlı İmparatorluğu, Safeviler karşısında bu zaferi, esas olarak Kürt aşiretlerine borçludur. Bunun karşılığı, yine İdris-i Bitlisi'nin önderliğinde, 1514 yılında Yavuz Sultan Selim ile 23 Kürt beyliği arasında imzalanan anlaşmadır. Bu anlaşma, bir bakıma işgal ve istila altında Kürtler'e tanınan ilk “muhtariyet”in belgesidir.

Anlaşmanın maddeleri şöyledir: “1- Osmanlı yönetimine bağlı olarak Kürt Emirlikleri'nin özerkliklerini korumak, 2- Kürt Emirlikleri'nde de yönetim babadan oğula geçerek sürecek, eskiden beri yürümekte olan yönetim yürürlükte kalacak ve bu konuda ferman padişahdan çıkacak, 3- Kürtler, Türkler'e bütün savaşlarda yardım edecekler, 4- Türkler de Kürtler'i bütün dış saldırılardan koruyacaklar, 5- Kürtler, devlete verilmesi gereken her türlü vergiyi ödeyecekler. 6- Bu anlaşma Sultan Selim ile ona boyun eğen Kürt Emirlikleri arasında yapılmıştır.” (M. Emin Zeki, Kürdistan Tarihi, Syf.83) Bu anlaşmayla Osmanlı coğrafik yapısı nedeniyle zor kontrol edilebilir bir bölge olan Kürdistan'ı denetim altına almış oluyordu. Kürt aşiretleri de bu anlaşmayla Osmanlı'yı dış güçlerin saldırılarına karşı bir kalkan olarak kullanma düşüncesiyle bu anlaşmayı uygun görmüşlerdi. İstilacıların

ve ilhakçıların himayesindeki aşiret yapısı Kürt aşiretleri, yine bu anlaşma yoluyla kendi sosyal yapılarını da koruyabileceklerdi. Böylelikle Kürt aşiretler geleneksel üretim ve yönetim şekillerini devam ettirdiler. Bu, Osmanlı düzeninin özellikleri gözönüne alındığında önemli bir ayrıcalıktı. Osmanlı'da tüm topraklar devletin malı sayılır ve eyalet ya da sancaklardaki beyler atamayla yönetime getirilirlerdi. Bey görevden alındığı ya da öldüğü zaman elinde bulunan toprakları miras olarak bırakamaz, Saray yeni bir görevli atar, toprakların geçici yeni sahibi de o olurdu.

Oysa ki, bu anlaşma sonucunda Kürt aşiretlerine ait topraklarda mülkiyetin, Osmanlı'nın genel idari yapısından farklı olarak babadan oğula, erkek çocuğu yoksa en yakın akrabasına geçmesi kabul ediliyordu. Osmanlı'nın bu bölgelere yeni bir bey ataması sözkonusu değildi. Bu yöndeki bazı istisnai “atama” girişimleri de aşiretlerin ayaklanmasına neden olmuş ve Osmanlı bu girişimlerinden vazgeçmiştir. Çünkü aşiret yapısının korunması, Osmanlı'nın bölgedeki egemenliğinin asıl dayanağıydı. Keza, Osmanlı yönetimi, özellikle 16. ve 17. yüzyıllarda Türkmen aşiretlerini düze indirmek, yerleşik hayata geçirmek için birçok yonteme başvurur, hatta katliamlara girişmekten bile kaçınmazken, Kürt aşiretlerinin toprağa bağlanmasında zorlayıcı ve ısrarcı olmamıştır. Böylelikle aşiretlerin zayıf yapısı muhafaza edilmiş, Kürt Beylikleri'nin tek tek Osmanlı yönetimine bağlı ve muhtaç konumu sürdürülmüştür.

Osmanlı İmparatorluğu'nun Kürdistan topraklarını ilhak eder etmez yürürlüğe koyduğu bu “aşiret yapısını koruma” politikası, bazı ara dönemler hariç, yüzlerce yıl devam ettirilecek, hatta Cumhuriyet döneminde de Kürt aşiretleri ve feodal yapısı korunacaktı. Ve bu politika, 1990'lara, 2000'lere kadar uzayacak, mesela koruculuk politikası, esas olarak bu aşiretler üzerine oturtulacaktı.

Bu yapının korunmasıyla, nesnel olarak uluslaşmanın gelişmesinin önüne bir engel dikilmiş olmakta, aşiret çıkarlarının, ulusal çıkarların üstünde tutulması ise her daim sömürücü egemen sınıfın işine gelmekteydi.

Osmanlı imparatorluğu çok uluslu bir devlettir. Devlet mekanizması Türkler'in elinde olmasına rağmen ilk ortaya çıkan ulusal devletler Yunanlar, Bulgarlar, Arnavutluk, Sırpalar olmuştur. Kürtler ise bu süreçte bağımsız devletlerini kuramamış Osmanlı İmparatorluğu Kürtler'in aşiret yapısını kullanarak devletle işbirliği içine sokmuştur. Yer yer çıkan ayaklanmaları da katliamlarla bastırmıştır.

Kürt halkı bölünmüş olarak bulunduğu tüm ülkelerde baskı altındadır. Dili, kültürü yasaklanmıştır. Yüzyılı aşan bir süre boyunca asimilasyona tabi tutulmuş, ulusal hakları için her ayağa kalkışında katliamlara uğramıştır.

Bu tarihsel gelişim içinde ekonomik, siyasi, askeri plandaki tüm gelişmeler Kürt halkına rağmen olmuştur. Kürt halkının iradesi çiğnenmiş yok sayılmıştır.

Dolayısıyla, bugün Kürt sorunu dediğimiz Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkını kullanabilmesi sorunundan başka bir şey değildir.

"KÜRT MİLLİYETÇİ HAREKETİ" NEDEN KÜRT SORUNUNU ÇÖZEMEZ?

Milliyetçilik esas olarak, burjuvazinin ideolojisidir; kapitalizmin gelişme döneminin ürünüdür. Burjuvazinin kendi pazarına sahip olmak için "ulus devletler" yaratma sürecinde şekillenen milliyetçilik ideolojisi, emperyalist aşamayla birlikte

burjuvazi tarafından terk edilmiştir. Milliyetçilik bayrağının burjuvaziden küçük burjuvaziye geçtiği bu dönemde de milliyetçilik asıl niteliğini kaybetmez.

Stalin'in dikkat çektiği gibi, *"ister büyük Rus milliyetçiliği, ister yerel milliyetçilik söz konusu olsun, önemi yok. Milliyetçiliğe doğru sapma nedir? Milliyetçiliğe doğru sapma demek, işçi sınıfının enternasyonalist siyasetini, burjuvazinin milliyetçi siyasetine uyarlama demektir."* (Marksizm ve Ulusal Sorun).

Milliyetçilikten çıkıp sosyalizme yönelmeyen Kürt Ulusal Hareketi'ni de aynı sonucu üretmiştir.

Kapitalizm, dolayısıyla son tahlilde emperyalist sistemin dışına çıkamayan milliyetçilik, tam da bu nedenle ulusal soruna çözüm getiremez.

Ne Türk milliyetçiliğinin, ne de Kürt milliyetçiliğinin yaklaşım ve politikaları ulusal sorunu çözemez.

ÜLKEMİZDE ULUSAL SORUNUN ÇÖZÜMÜ NEDİR?

Ulusal sorunun çözümü halkların arasında Osmanlı'dan gu güne ekilen düşmanlık, kin, nefret, milliyetçi, şovenist politikaları yok ederek ulusları bir araya getirecek ulusların gerçek düşmanları, sorunlarının kaynağı olan emperyalizm ve işbirlikçi oligarşiye karşı savaştıracak örgütlülüğü yaratmaktır.

Çözümü, çok uluslu devlet sınırları içinde marksist-leninist örgütlenme anlayışıyla ortak örgütlenmedir.

Çözümü : ulusal baskıya karşı mücadele, toprak ve demokrasi mücadelesinin kendisi olarak ele almaktır.

Ulusal sorunun çözümü: anti-emperyalist, anti-oligarşik halk devrimindedir.

Ulusal sorunun çözümü: halkları örgütlemeye ve mücadeleyi büyütmede geçiyor.

Çözümü: ulusların proleterlerin ayrı ayrı örgütlenme değil tam eşitlik altında gönül birliğini sağlayan örgütlenmelerdir.

Çözümü: *“Merkezi otorite yıkılıp ele geçirilmeden hiç bir ulus özgürlüğe kavuşmaz” (DHKP Programı)*

Kısacası: ulusların sorunlarının çözümü, birlikte örgütlenme birlikte mücadeleyi büyütmeye, merkezi otoriteyi yıkmaktan geçmektedir.

ULUSLARIN BÖLÜNÜP PARÇALANMASI, BİRBİRLERİNE DÜŞMANLAŞTIRILMASI KİME HİZMET EDER?

Ulusların adeta atomlarına kadar bölünüp parçalanması, birbirlerine karşı nefret ve kin ile doldurulması ve birbirlerine karşı düşmanlaştırılması sadece ezen sınıfa yani oligarşi ve emperyalizmin ulusları köleleştirme, yeraltı yerüstü kaynaklarının sınırsız talanına, emperyalist sömürü politikalarının uygulanmasına gelişebilecek bir halk muhalefetinin, tepkinin, isyanın belirli köyler, ilçelerle sınırlandırılmasına yani ulusların yaşadığı ortak sömürüye ve vahşete karşı biraraya gelmemelerine hizmet eder!

Bu politikalar: işbirlikçi oligarşinin yağma, talan ve sömürü politikalarına hizmet eder.

Bu politikalar: ulusların ortak örgütlenme, ortak mücadele etme politikalarını engellemeye hizmet eder.

Bu politikalar: ulusları birbirine karşı savaştırmaya hizmet eder.

Fakat ulusların çıkarlarına hizmet etmez. Ulusların sorunları da çözüm yolları da düşmanları da ortaktır.

Cumhuriyet Dönemi ve Kürtler’in İnkarı

- Cumhuriyetin ilk yıllarında Kürtler, Lazlar ve diğer milliyetler tanınmıştır. Mecliste de Kürdistan milletvekili, Lazistan milletvekili gibi adlandırılmışlardır.
- 1924 Anayasasıyla birlikte Kürt ve diğer milliyetlerden halkların varlığı inkar edilmiş ve asimilasyon politikalarıyla Kürtler dahil tüm milliyetler Türkleştirilmeye çalışılmıştır.
- Bu politikaların sonucu 1921’den 1938’e kadar 17 Kürt ayaklanması olmuş ve hepsi de katliamlarla bastırılmıştır.

Sf.21

ÜLKEMİZDE ULUSLARIN KURTULUŞU NASIL GERÇEKLEŞECEK?

Ulusların kurtuluşu; aralarında yaratılan suni düşmanlığa, ayrılıklara son verecek, onları diğer milliyetlerle birlikte aynı çatı altında, aynı örgütlenme içinde aynı hedef doğrultusunda örgütleyecek olan devrimcilerde ve devrimci politikalarındadır.

“Kürdistan’daki ulusal baskıya karşı mücadelede, köylülerin, emekçilerin çelişkilerini gündeme alarak yürütülmelidir. Öyle ki, ulusal baskıya karşı mücadele aynı zamanda Kürt köylülerinin, emekçilerinin, faşist devletin ordusuna, polisine, toprak ağalarına, sermayedarlarına karşı

***Emperyalizm döneminde Ulusal Sorunun Şekillenışı**

*Emperyalizm döneminde tek bir ulusal pazardan söz edilemez. *Tek tek ülke ekonomileri dünya emperyalist ekonomisinin bir parçası durumundadır. *Ulusal sorun devletin bir iç sorunu olmaktan çıkar ve ulusal baskının kaynağını da esas olarak emperyalizm oluşturur.

***Emperyalizmin Yeni Sömürgecilik Döneminde Ulusal Sorun**

*Yeni-sömürgecilik ilişkileriyle bağımlı hale getirilen ülkelerde ezilen ulusun kendi ulusal pazarını oluşturabilmesinin koşulları tümüyle ortadan kalkmıştır.

*Ulusal burjuvaziden de söz edilemez. Burjuvazi emperyalizmle baştan çıkar birliği içinde ve ona bağımlıdır.

*Ulusal mücadeleye öncülük etmesi de söz konusu olamaz, aksine işbirliği içindeki egemen sınıflarla birlikte ulusal mücadelenin karşısında yer alır.

*Ulusal kurtuluş mücadelesini milliyetçilik temelinde küçük-burjuvazi, enternasyonalizm temelinde ise proletarya sahiplenir.

*Küçük burjuvazi anti-emperyalist tavrını sonuna kadar götüremez ve çoğu kez görüldüğü üzere eğer önderlik sosyalizmden güçlü bir şekilde etkilenmemişse sonuçta emperyalizmin güdümüne girmesi kaçınılmaz olur.

*Emperyalizme karşı tutarlı olabilecek ve ulusal kurtuluşu, halkların kurtuluşuyla birleştirebilecek tek sınıf proletarya ve onun Marksist-Leninist önderliğidir.

mücadelenin kendisi olmalıdır. Bunun dışındaki milliyetçi yanlış hedefleri gösterenlere karşı mücadele edilmelidir. (Kürtlerin tarihi gelişimi ve Türkiye'de Kürt meselesi Devrimci sol yayınları 1979 syf. 137-138)

Kürt ulusunun kurtuluşunda olduğu gibi ulusları sorunları etrafında örgütleyerek ortak düşmanlarına karşı savaştırmak ulusların kurtuluşu sağlanabilir.

Kürt, Türk ulusu başta olmak üzere diğer azınlık milliyetler ve Alevi-Sunni inancından diğer inançlardan halklar, ortak örgütlenme çatısı altında bugünkü düşmanları emperyalizm ve oligarşi ile mücadele ederek kurtuluşunu gerçekleştirebilir. Bu kurtuluşunun adı da Devrimci Halk İktidarıdır. Tüm halkların ortak mücadelesi ile kurulacak olan Devrimci Halk İktidarı dışında kurtuluş yoktur.

KÜRT SORUNU

NASIL ÇÖZÜLECEK?

Kürt sorununun çözümünü ortaya koyarken üç temel dayanak noktamız vardır: Birincisi Marksist-Leninist teori, ikincisi sosyalizmin ulusal sorun konusundaki pratiği, üçüncüsü Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkını kullanabileceği koşulları yaratmaktır.

Kürt halkı bu hakkını, ancak emperyalizmin kovulduğu, oligarşinin iktidarının yıkıldığı, demokratik özgür bir ülkede kullanabilir.

Anti-emperyalist, anti-oligarşik devrim, işte bu koşulları yaratacaktır.

(Sürecek...)

Emperyalist dönemde Ulusal Sorunun Temeli Nedir?

1- Emperyalist dönemde sömürge ve yeni-sömürge ülkelerde ulusal sorunun ekonomik temeli toprak sorunudur. 2- Ana dil ve kültür sorunudur. 3- Kendi bağımsız siyasal devletini kurma sorunudur.

"Anti-emperyalist, anti-oligarşik devrim, proletaryanın hegemonyası altında gerçekleşeceğinden, Türkiye'deki ulusal sorunu da çözecek, şovenizmin ve milliyetçiliğin uluslar arasında tekrar düşmanlık tohumlarını ekmesine izin vermeyecektir.

Anti-emperyalist, anti-oligarşik halk devrimi emperyalizmin ve oligarşinin egemenliğine son vererek ulusal baskının sosyal temelini ortadan kaldırarak, ezilen ulusun kendi kaderini tayin hakkının nesnel temelini yaratacaktır."

(Dursun Karataş)

Sf.23

BİLGİ İNSANI YENİLMEZ KILAR!

SAVAŞTA İNSANIN ROLÜ

SAVAŞTA ASLİ UNSUR İNSAN, TAYİN EDİCİ GÜÇ KİTLELERDİR!

Devrim kitlelerin eseridir. Devrim elbette ki, tüm halkın savaşa katılmasıyla olacaktır. Tüm halkın silahlanması, örgütlenmesi ve düşmana ard arda vurmasıyla olacaktır. Yani devrim zor yoluyla, şiddetle ve kanla kazanılacaktır. Bu nedenle; ülkemizde devrim yapabilmek; bağımsız, demokratik, sosyalist ülkeyi kurabilmek için savaşmalı, savaşı büyütmeliyiz!

PEKİ SAVAŞI NASIL BÜYÜTECEĞİZ!

Savaşımızda asli unsur insandır. Tayin edici güç ise kitlelerdir.

Savaşı büyütme için en başta insana ihtiyaç vardır. İnsanın tarihten bugüne gelen o eşsiz gücüne ihtiyaç vardır. Bu güç olmadan hiçbir savaş sürdürülemez.

NEDİR İNSAN?

İnsan yaratandır. İnsan iradedir. İnsan gelişen-geliştirendir. İnsan üretendir. İnsan emektir. İnsan değişen-değiştirendir. Yani insan bugüne kadar sahip olduğumuz her şeyin mimarıdır. İnsan yenilmez bir güçtür.

Tarihte ateşi bulan, koca koca hayvanları deviren, aşılabilir deniz dağları aşan insandır. Demire şekil veren, yolları, köprüleri, binaları yapan insandır.

İnsanın gücü elbette burada sayamayacağımız kadar çoktur. Ama asıl soru insan bunları nasıl başarmıştır sorusudur.

İnsan tüm bunları emekle, cüretle, mücadeleyle kazanmıştır. Tüm kazanımlarını kendi gücünü, iradesini ortaya koyarak kazanmıştır. Ve en önemlisi de tüm başarılarının ardında sarsılmaz bir istek ve kendini feda etme arzusu vardır. Ki tarihte sınıf savaşlarında ölen insanlar kadar, düşündükleri ve savundukları uğruna ölenler de vardır.

İşte biz insanın bu gücüne inanıyoruz. İnsanın bu gücüyle savaşı büyüteceğiz diyoruz.

Yani savaş tek başına silahla yürümez. Tankla-tüfekte-topla yürümez. Eğer böyle olsaydı, tankı-tüfeği-savaş uçağı tüm savaş araçları olan, teknolojik üstünlüğü olan hiçbir devlet yenilmez olurdu. Ama böyle olmamıştır. Sayı ve silah olarak her

***Bizim savaşıımız
kendini her yönüyle savaşa
katan insanla sürüyor.
Beynini savaşa kitleyen
insanla sürüyor. Kendini
böylesine geliştiren insanın
aşamayacağı hiçbir zorluk
yoktur.
İnsan tek başına ne
yapabilir ki?
İnsan istediğinde tek başına
da kalsa birçok yol-yöntem
bularak savaşıır. Hiçbir engel
duramaz önünde. İnsan tek
başına dünyayı sarsabilir.***

zaman az olan halklar, savaştıklarında, teknik olarak kendilerinden çok daha güçlü olan devletleri-orduları yerle etmişlerdir. Asıl olan insandır.

İnsan her şeye yön verendir. İnsan olmadan silah bir işe yaramayabilir ama silah olmadan insan birçok şey yapabilir. Zaferler de böyle kazanılmıştır. Kurtuluş Savaşı'nda emperyalistler böyle atılmıştır topraklarımızdan.

Vietnam'da emperyalizm böyle yenilmiş, böyle çaresiz kalmıştır.

Rusya'da Ekim devrimi böyle kazanılmıştır.

Çin'de, Küba'da, Nikaragua'da hep bu güç vardır. İnsan faktörü her zaferde kendini göstermiştir.

***Peki insana zaferler
kazandıran bu gücü bugün
bitmiş midir?
Elbette ki Hayır!***

Hatta bugün insanın savaştaki yeri ve

önemi kat be kat artmıştır.

Sadece tarihımız bize bu önemi fazlasıyla gösteriyor:

Şeyh Bedreddinler, Pir Sultanlar, Kawalar... Nice halk kahramanları...

Mahirler, Denizler...

Düşünceleri uğruna ölmekten asla geri durmadılar. En önde savaştılar, bedel ödediler. Şehit düştüler ama binler, milyonlar olarak geri döndüler. Binlercesi savaştı. Savaşı tarihten bugüne sürdürdü.

84, 96 Ölüm Orucu Direnişleri,

2000-2007, 7 yıl süren Büyük Ölüm

Orucu Direnişi insan iradesinin ne kadar güçlü olduğunun ispatıdır. Halk ve vatan sevgisinin, devrime olan inancın ispatıdır. Emperyalistler dahi şaşırmıştır: "Yedi yıl direniş mi olur?"

Evet, 7 yıl boyunca direniş destanı yazan feda silahıyla kuşanmış insandır. Büyük direnişi zaferle sonuçlandıran bu güçtür.

19-22 Aralık Katliamında kendini yakarak düşmandan hesap soran da bu güçtür.

Alişan Şanlı, İbrahim Çuhadar bu güçle bağladılar feda kuşağını. Bu güçle hesap sordular emperyalizm ve oligarşinin katillerinden.

***İNANAN, İSTEYEN VE EMEK
HARCAYAN insanın önünde hiçbir güç duramaz.***

Kendini DAVAYA ADAMIŞ insanın önünde hiçbir güç duramaz.

Bizim savaşıımız kendini her yönüyle savaşa katan insanla sürüyor. Beynini savaşa kitleyen insanla sürüyor. Kendini böylesine geliştiren insanın aşamayacağı hiçbir zorluk yoktur.

İnsan tek başına ne yapabilir ki? İnsan istediğinde tek başına da kalsa birçok yol-yöntem bularak savaşıır. Hiçbir

engel duramaz önünde. İnsan tek başına dünyayı sarsabilir.

Kaldı ki, kendini davaya adanmış insan sadece fiziken tektir. Yoksa o bilir ki tüm dünya halklarıyla, tüm yoksul ve sömürülen haklarla birliktedir. Yalnız değildir.

Silahlı yoktur örneğin, gider düşmandan silah alır.

Çatışmada mermisi bitmiştir, eline geçirdiği ne varsa saldırır düşmana. Taşla, sopayla meydan okur.

Bomba için kullanacağı malzeme kalmamıştır. Piknik tüpünü bomba olarak kullanır.

Gerillada varmak istediği bir yer vardır.

Günlerce aç-susuz kalma pahasına o yere ulaşır. Asla amacından, hedefinden vazgeçmez.

İşte biz de böyle savaşıyoruz.

Elimizde hiçbir zaman hazır silahlar, hazır malzemeler olmayacak.

Elimizde hiçbir zaman hazır istihbaratlar olmayacak.

Biz üretecek, biz yaratacağız.

Düşman bizim ayağımıza gelmeyecek, biz arayacak, biz bulacağız. Biz bulacak, biz vuracağız.

Hazır karargahlarımız olmayacak örneğin.

Ve elimizde savaşımızda bize yön gösterecek hazır reçeteler olmayacak hiçbir zaman. Her şeyi kendi deneyimlerimizden, hata ve eksiklerimizden, kendi pratiğimizden öğreneceğiz. Öğrendikçe güçlenecek ve daha sağlam adımlarla ilerleyeceğiz.

Her insan bir komutan gibi, parti gibi düşünecek savaşımızda. Her savaşçı birer kurmay olacak. Savaş tek tek insanların mücadelesiyle, kendilerini savaşa katmalarıyla büyüyecektir, bunu unutmamalıyız.

İşte biz de böyle savaşıyoruz.

Elimizde hiçbir zaman hazır silahlar, hazır malzemeler olmayacak.

Elimizde hiçbir zaman hazır istihbaratlar olmayacak.

Biz üretecek, biz yaratacağız.

Tek tek yeni kahramanlıklar, yeni gelenekler yaratarak savaşı büyüteceğiz. Savaşımızın büyümesi kitlelerin savaşa katılması böyle mümkün olacaktır.

Tarihte olduğu gibi feda ruhuyla savaşçı örgütleyeceğiz. Her savaşçı düşmanın beyninde patlayan bir bomba olacak. Şehitlerimiz gibi bizler de hedef gösteren, yol gösteren, gerçekleri öğreten olacağız. Bunun önünde hiçbir güç duramaz.

Her savaşçı tek başına birer kurmay gibi düşünür, kurmay gibi hareket eder. Kurmayca savaşır.

İnsan yeter ki, gücünün, yapabileceklerinin farkında, bilincinde olsun.

Biz gücümüzün farkındayız.

Gücümüzü biliyoruz ve daha çok kez düşmanı şaşırtacağız. Çünkü dağlarda halkın adaleti olmak gibi, dağlarda savaşçı büyütme gibi amacımız var. Bu amacımıza ulaşmak için her gün daha fazla emek harcayacağız.

İnsanın yaratıcı gücüyle daha çok kez düşmanı şaşırtacağız.

Ve sonuç olarak;

Düşmanın tankı, tüfeği, topu değil kazanan bizim irademiz ve üretimiz olacak. Kazanan halkımız olacak.

KURTULUŞUN YOLUNU DİYARBAKIR VALİLİĞİ'Nİ BASIP HESAP SORAN DHKC SAVAŞÇILARI GÖSTERİYOR.

*Göz Aydınlığına Geldik Sana Amed!
Göz Aydınlığına Geldik Sana Kürt Halkı!
Adaletle, Yürek Ferahlığıyla Geldik!*

*Dersim'de, Koçgiri'de kanımız oluk
oluk akarken bir kez olsun eğmedik
başımızı, bir kez olsun aman dilemedik
zalimden. Böyle miras bıraktık
direnişlerimizi. Bu soyun evlatları
Diyarbakır zindanlarında açlığa
yatırdılar, olmadı tutuşturdular da
bedenlerini, yine de teslim etmediler
iradelerini. Ve biz unutmadık,
unutturmayacağız soyumuzu da, bizi
biz yapan soylu direnişlerimizi de...*

*AKP gelmiş geçmiş en katil, en
halk düşmanı iktidardır. Roboskiler,
Suruçlar onun karakteri olmuştur.
Katliamları yapıp "emri ben verdim"
diyen ile açılımlar yapıp "Kürt halkına
barışı getireceğiz" diyen aynı AKP'dir.*

*Görün bakın şu ikiyüzlülüğe, şu
alçaklığa bakın! Karakolu, kalekolu
olmayan bir tane köyümüz, tepemiz
kalmadı. Van'da üstümüze devrilen
binaların altında can verdik.*

*Burjuvazinin sürtük sunucuları
"iyi oldu, teröristler vardı" dedi.*

*Amerika'nın çıkarları için, istediği
Ortadoğu'yu yaratmak için asker
yapılırken halktamız da; kültürümüzle,
örfümüz adetimizle topraklarımızda
özgür yaşamak istediğimizde terörist
oluyoruz.*

Kaç zamandır acıyla, öfkeyle dolup
dolup taşıyor yüreğimiz. Bunca kanın,
bunca yıkımın, talanın, ölümün içinde bir
sen direnince gülüyor yüzümüz; senin en
güzel, sana en yakışan direngen halinle
diri tutuyoruz umudumuzu.

Bu umutla koşuyoruz hesap sorma-
ya...Senin katillerinin, vatanını yerle bir
edenlerin karargahına koşuyoruz. Burası
Diyarbakır Valiliği önü. Tüm Kürdis-
tan'ın, Kürdistan'daki katliam politika-
sının yönetildiği yer. DHKC savaşçıları
ellerinde 7.65'lik bir silahla vuruyorlar
bu karargahı. Kapıkullarından bir polis
yere düşüyor. "Kahramanlar" ellerinde
oligarşinin her türlü silahı olduğu halde
yere yatıyor.

Nasıl sen direnince biz umut doluyor-
sak, halk çocukları hesap sorunca sen de
öyle umut doldun biliyoruz.

Aynı görüntüler doluyor aklımıza...

Bir Amed şehrin var senin...Birçok
kültürü bağrında yaşatan, birçok mede-
niyet görmüş geçirmiş, birçok halkları
ağırlamış topraklarında. Turistlerin ta
nerelerden görmeye geldiği güzelim
şehrin şimdi top atışlarıyla bombalarla
harabeye dönmüş. Kalabalık oturduğunuz
sofralarınızın bereketine, şehrinizin gü-
zelliğine göz dikmiş aç kurtlar. Amerika
istiyor, AKP ellerini ovuşturarak "kentsel
dönüşüme" hazırlıyor bir şehri. Dina-
mitlerle binaları yıkarak değil hem de;

içinde insanıyla, yerde sofralarıyla birlikte bombalıyor binaları.

İşte Taybet Ana yerde yatıyor. "Sokağa çıkma yasağı" koymuş devlet. İyi, çıkmasın, yasak sokakta ölüm var ve evdeki çocuklara torunlara da açlık var! Bu daha beter ölüm! Torunlarını ekmeğe doyurmaya çıkıyor, kurşunlarla yere seriliyor. Yasakçı devletin serbest kurşunları bunlar. Serbest kurşunlar insanı yere seriyor ama cenaze kaldırmak da yasak. Kar yağıyor Taybet Ana'nın cesedine. Çocukları, kar altında kalan annelerini izliyor pencereden günlerce. Ki biliriz ki, analar da ölü bebelerini gömemeyip buz dolaplarında saklıyor. Ana acısı, evlat acısı... Hangisi daha acı? Acılardan acı beğenin deniyor Kürt Halkına...

İşte Hacı Lokman akrebin arkasına bağlanmış sürükleniyor... İşte kadın gerilla bedenleri çırlıçıplak soyulmuş teşhir ediliyor... İşte kayıpların çocukları "babama, anamızı nerede?" diye soruyor... Katil, işkenceci, tecavüzcü, kayıpçı devlet!

Bizim bakmaya kıyamadığımız evlatlarımızı katledip yerlerde sürükleyen devlet!

Teslim olun diyor Kürt Halkına..

Bunca zulmü kendine reva gören bir düşmanla barışılmayacağını çok iyi biliyorsun sen. Konuşmayı yeni söken çocuklarımızın bile gözlerinin çakmak çakmak öfkeyle bakması bundandır. Hala dilini, kültürünü doya doya yaşayamazken, sokak ortasında, dağda, evinin önünde amcası, babası, ablası...kurşunlanmışken, bunca hesap ortadayken bu kin, bu öfke nasil yok olur?

Yangınların içinden bugünlere gelmiş, direnişçi bir soya sahipsin sen Kürt Halkı!

Dersim'de, Koçgiri'de kanımız oluk

oluk akarken bir kez olsun eğmedik başımızı, bir kez olsun aman dilemedik zalimden. Böyle miras bıraktık direnişçilerimizi. Bu soyun evlatları Diyarbakır zindanlarında açlığa yatırdılar, olmadı tutuşturdular da bedenlerini, yine de teslim etmediler iradelerini. Ve biz unutmadık, unutturmayacağız soyumuzu da, bizi biz yapan soylu direnişçilerimizi de...

AKP gelmiş geçmiş en katil, en halk düşmanı iktidardır. Roboskiler, Suruçlar onun karakteri olmuştur. Katliamları yapıp "emri ben verdim" diyen, açılımlar yapıp "Kürt Halkına barışı getireceğiz" diyen aynı AKP'dir. Görün bakın şu iki yüzlülüğe, şu alçaklığa bakın! Karakolu, kalekolu olmayan bir tane köyümüz, tepemiz kalmadı. Van'da üstümüze devrilen binaların altında can verdik. Burjuvazinin sürtük sunucuları "iyi oldu, teröristler vardı" dedi.

Kürt Halkımız;

Kurtuluşumuz bize ölümlerden ölüm beğenin diyenlerde değil, kendi ellerimizdedir. Kurtuluşun yolunu Diyarbakır Valiliği'ne gidip hesap soran DHKC savaşıncıları gösteriyor.

DHKC Gerillaları'nın sığıttığı bu kurşunlar devletin OHAL'lerine, sokağa çıkma yasaklarına, sokak ortası infazlarına, işkencelerine sıklıdı. Senin katillerine sıklıdı.

Elimizde ne varsa onunla direnecek, böyle hesap soracağız.

Özgürlüğümüzü koparıp alacağız zalimlerin elinden.

**HAYDİ CEPHE'YE,
SAVAŞI BÜYÜTMEMEYE!**

DHKC SAVAŞÇILARINDAN SANA SELAM DİYARBAKIR! SEN HEP DİREN!

DHKC Savaşçıları, Halkların Öfkesini Kuşanarak Hesap Soruyor; Diyarbakır Valiliği'ni Vuruyorlar!

"Nasıl edem şimdi yarımı
Kuş konacak dal yok Lice'de"

Senin adın hep böyle ağıtlarla mı
anılır ey Diyarbakır?

Kuş konacak dal bırakmayan,
gençlerimizi murat almadan toprağa
düşüren katliamlar hep sana mı düşer?

Senin topraklarında saçları erken
ağarmayan analar yok mudur hiç? Acıyı
tatmayan yürek, oyunları yarım kalma-
yan çocuk bulunmaz mı? Çukurova'nın
pamuğunda, İstanbul'un inşaatlarında
hep senin kızların, kara yağız oğlanların
mı ter döker? Kimliğinde senin adın ya-
zıyor diye halkına hep işkenceler, zulüm
mü reva görülür? Nedendir sana bunca
düşmanlık, nedendir senden bu kadar
korkulmasının sebebi?

Kürdistan'ın kalbi Amed!

Söylesene kaç şehit çıkardın bağrın-
dan, sayabildin mi?

Oysa geniş konaklarında kaç kuşağın
birlikte yaşadığı, saygının, sevginin çağın
tüm yozluğuna kafa tutarcasına sürdürül-
düğü kalabalık ailelerinin mutluluğu da
senindir. Renk renk giyinen genç kızları-
nın, fidan gibi delikanlılarının halaylarda
hep birlikte eğilip kalkmasının görkemi
de senin. Gür çalınan zılgıtların sesindeki
isyan çağrısı da senin!

Diyarbakır Hapisesi'nin dili olsa da
konuşa neler anlatırdı sana. Bizim anla-
tan dillerden duyduklarımız da var elbet...

24 Eylül 1996'da, Diyarbakır Hapi-
sanesi'nde halkının on evladını demir
çubuklarla, cop ve kalaslarla döverek
katleden özel timleri tanıyor musun? Kim
katletti On tutsağı döve döve? İnsana
bunu yapan bu "insan" lar bir rivayete
göre Yezidin soyundan geliyormuş. Bun-
ları Pir Sultan'ı asarken Hızır Paşa kılığına
girerken de görmüşler, Seyit Rıza'yı ipe
çekerken de...

Almanya'da insanları fırınlarda
yakanlar da bunlarmış. Nazi soyundan
geliyorlarmış. İrlanda'yı, Filistin'i, Irak'ı
gezmişler, toplama kampları kurup
insanlara akıl almaz işkenceler yapmışlar.
İşkence yapıp katlettiği cesetleri çırılçıp-
lak soyup üzerine ayak basarak fotoğraf
çektiren, yüzü yüze benzemeyen o Ame-
rikan askeri kadın var ya, o da bunlardan
mış. Bildin, tanydın değil mi? Hepsini aynı
soyun sopun...

Öyle işte!

Her dönem farklı kılıklara giren, adı-
na toptan "faşizm" dediğimiz bu alçaklara
her dönem cevabını verenler de olmuş.
Tıpkı 12 Eylül Cuntası'nın karanlığını
bedenleriyle aydınlatan senin kahraman
evlatların gibi. Diyarbakır Hapishanesi,
Cuntanın teslim aldığı, insan onurunu
ayaklar altına alan, dışkı yediren işken-
celerin yapıldığı, tutsakların asker gibi
hizaya çekildiği bir hapishane haline
getirilmişti. 1982'nin 17 Mayıs'ında, tiner,
pamuk ve üç kibritle teslimiyete, onur-
suzluğa son verdi Mahmut Zengin, Eşref

**DHKC, Diyarbakır'ı oligarşiye
yem etmeyeceğiz diyor!
DHKC, Diyarbakır halkını
direnişi büyötmeye,
düşmanlarımıza Diyarbakır'ı
dar etmeye çağırıyor.
Diyarbakır halkının yüzünü
göldürüyor bu adalet eylemi...
Diyarbakır şehitlerinin yüzü
gölüyor bu eylemle...
Diyarbakır direnişçilerinin
yüzü gölüyor...**

Anyık, Ferhat Kurtay ve Necmi Öner.
Cuntaya karşı bedenlerini tutuştururken,
"Su dökmeyin, su döken haindir" diye
bağırışları senin onurundur.

Sf.30

12 Eylül'ün bayraktarlığını bugün
de AKP yapıyor. O da alıyor boyunun
ölçüsünü ya vazgeçmiyor. Başladı bir kere
katletmeye, geri dönüşü yok. Ya o bizi
bitirecek, ya da biz onu...

Senin belki de güzel olmayan tek ye-
rinden, en merkezi bölgeden silah sesleri
geliyor. AKP'nin valiliği var burada. Kürt
Halkına yönelik operasyonların kararga-
hı burası. Etrafına dizilmiş jandarması,
bilmem kaç tane polis noktası! Yine de
kurtulamıyor halkın adaletinden. DHKC
Savaşçıları, halkların öfkesini kuşanarak
tarihin hükmünü uyguluyor ve hesap
soruyor.

DHKC, Diyarbakır'ı oligarşiye yem
etmeyeceğiz diyor!

DHKC, Diyarbakır halkını direnişi
büyötmeye, düşmanlarımıza Diyarbakır'ı
dar etmeye çağırıyor.

Diyarbakır halkının yüzünü göldürü-
yor bu adalet eylemi...

Diyarbakır şehitlerinin yüzü gölüyor

bu eylemle...

Diyarbakır direnişçilerinin yüzü
gölüyor...

Sur'da devletin ordusuna, kolluğuna,
kurşununa, bombasına, gazına, haftalarca
direnen çocuk-çocuk, genç-yaşlı halkımız
içindir bu eylem. Sokak aralarına bez
gererek zırhlı araçların görüşünü engelle-
yen halkımızın yaratıcılığını selamlamak
içindir. Bu direnişçiliği bitirmek için
devletin ekmeğine yağ süren çağrılar
yapanlara karşı **"DİRENİŞİ BÜYÜTÜN"**
çağrısıdır bu eylem. Bu yüzden devletle
barış derdinde olanların hoşuna gitmez
belki ama katilleriyle barışmayı hiçbir
zaman içine sindirmeyen Kürt halkımızın
yüzünü göldürmüştür.

Yüzün hep gölsün Diyarbakır!

**28 Kasım 1998'de Balkıca'da dev-
letle girdiği 20 saatlik çatışma sonrası
devletin ancak havanlarla, bombalarla
yanlarına girip ölü bedenlerini teslim
alabildiği iki yiğit halk kurtuluş savaş-
çısından Erhan Yılmaz Diyarbakır'lıdır.
Gör bak, nasıl da yiğit oluyor bağrında
yetişen gençler!**

**Refik Horoz, Reyhan Havva İpek,
Selim Yeşilova ve Hüseyin Deniz Di-
yarbakır'da mücadele veren gençlerdi.
12 Ocak 1995 yılında bir evde alçakça
katledildiler. O gün bugündür; o genç,
o ısıll ısıll gözler de senin üzerindeydi.
Bak şimdi onlar da gölüyor!**

Diren Diyarbakır, hep diren! Sana can
veren, seni sen yapan direnmektir.

Kendini güvende sanan o vali, kapı-
sındaki güvenlik noktalarının sandığı
kadar güvenli olmadığını görünce nasıl
titrediyse, senin topraklarını kanla sulama
emrini veren AKP'si, Amerika'sı da öyle
titresin.

**DHKC SAVAŞÇILARINDAN SANA
SELAM DİYARBAKIR!
SEN HEP DİREN!**

SİLAHIMIZ ADALETİMİZİN EN GÜR SESİDİR!

**Kaç kat vursanız da zincirlerimizi
İnceldiği yerden kopacaktır
zulüm
Zorbanın ince hastalığıdır hıncım
Habis bir ur gibi büyüyorum
şimdi
Sırça köşkünüzü kuşatan
mezbelede**

**Gözlerimize çöken karanlığı
gördükçe
Ödünüzün orkestrası senfoni
çalıyor
Korktuğunuz patlamasıdır
açlığımızın
Ve ilk kez doğru söylediniz
"Gecekondulardan gelip
gırtlığımızı kesecekler"**

**Çöküp halkın gırtlığına çalarsınız
aşını
Ve bu devran hep böyle dönecek
sanıp
Mezarımızın üstüne kurarsınız
sarayları
Elbette olanca hızımız ve
hıncımızla geleceğiz
Ve de cehennemin dibine
gideceksiniz**

Ümit İlder

**Tüm halkların acılarına son ver-
mek, Kürt halkına yapılanların hesa-
bını sormak için Diyarbakır'da halkın
adaleti olduk.**

Kapitalist bir düzende yaşıyoruz. Ve kapitalizm doğası- yasası gereği adaletsizdir. Kapitalizmin varlık koşulu adaletsizlikler üzerine kuruludur. Bu düzende bir sınıf ezilir, emeği sömürülürken, diğer sınıf yani burjuvazi (ezenler) ezilen sınıfın emeği üzerinden zevk-sefa sürer. Karına kar katar.

Bu düzende bir sınıf yani halk emeği ile gece gündüz çalışıp didinirken diğer sınıf emek hırsızdır. Bu düzende Maden işçileri ölümü göze alarak girdikleri o kuyulardan tonlarca kömürü çıkarırlar ama evinde çoluğu-çocuğu soğuktan titrer. İşçi çeşit çeşit üretir ama kendisi yıllarca aynı kıyafetle gezmek zorundadır. Ve yeri gelir çocuğuna bir çift ayakkabı alamaz. Kış soğuklarından korunmak için köylü güc bela elindeki toprağını eker (Ki çoğu zamanda ekemez duruma getirilmiştir.) ama yine yıl boyu aç kalır. Milyonlarca öğrenci çalışır çabalar kafa patlatır ama yine de istediği okulda okuyamaz, istediği meslekte, isteğine, yeteneğine göre çalışacağı bir iş edinemez.

Yaşadığımız bu sömürü adaletsizlik karşısında adalet istemek en temel doğal hakkımızdır. Ve adalet istemek için daha

Sf.31

yüzlerce nedenimiz vardır. Adalet istiyoruz. Çünkü:

- **Hapishanelerde diri diri yakılanlar, hakları çalınanlar bizleriz.**

- **Çorum, Maraş, Sivas'ta katledilenler bizleriz.**

- **Roboski'de üzerine bomba yağdırılıp katleden 24 can bizim canımız.**

- **Göztaltında günlerce işkence görüyoruz, göztaltında kaybedilenleriz.**

- **Haziran Ayaklanması'nda katledilen Ali İsmail, Abdullah... bizim evlatlarımızdır. Üzerine kurşun sıkılan, kör edilen bizlerdik.**

- **Kürdistan'da evleri, sokakları yıkılanlarız. Sırf Kürt olduğu için dili, kültürü yok sayılanlarız...**

Bugün Kürdistan illerini savaş alanına

halkın ellerinde, bizim ellerimizdedir. Adaletimiz kimi zaman yapılan bir yürüyüş, miting kimi zaman açılan bir pankart, kimi zaman bir slogan kimi zaman da bir silahtır. Ve silahımız adaletin en güc en güçlü sesidir. Ve hesap soruyoruz.

Bunun için olanaksızlıklar içinde olanaklar yaratıyoruz. Bunun için en gençlerimizi uğurluyoruz. Halkı adalete kavuşturmak için Elif, Şafak, Bahtiyar olduk. Halkın adalet özlemini dindirmek için Onur olduk, Çayan olduk... Tüm halkların acılarına son vermek, Kürt halkına yapılanların hesabını sormak için Diyarbakır'da halkın adaleti olduk. Ve iddia ediyoruz ki, bugünün dünyasında ve Türkiye'sinde adaleti sağlayacak olan bir

Bugün biz DHKC Gerillaları olarak bu sesi yani silahlarımızın sesini dağlarda yankılandırıyoruz. Zülmün sahiplerini en ummadıkları yerde ve zamanda adaletli olmaya çağırıyor ve yaptıklarının hesabını soruyoruz.

Sf.32

çevirmiş durumda iktidar. Kürt halkı yaşadığı şehirleri, evleri terk etmek zorunda bırakılıyor. Analar evlatlarının, eşlerinin cesetleri başında günlerce-haftalarca ağt yakıyorlar. Yeri geldi cenazelerini toprağa veremediler. Küçücük çocukların ölü bedenleri kucaklarında kaldı. Yaşlı bedenlerimiz meydanlarda işkencelerden geçirildi. Evlerimiz, okullarımız katil sürüleri tarafından işgal edildi. Kürt halkı kendi mahallesinde sokağa adım atamaz hale getirildi. Adımınızı attığınız anda silahımızı alnınızın ortasında bulursunuz denilerek korkutulmaya, koca bir halk yok edilip susturulmaya çalışıldı, çalışılıyor. Bütün bu zulüm karşısında susabilir miydik?

Susamazdık ve susmadık. Ölümümüz pahasına kapitalizmin yıllardır halklara yaşattığı zulme sessiz kalmadık adalet talebimizi dilimizden hiç düşürmedik. Adalet

tek biz varız. DHKC var. Bugün dünyadaki ve ülkemizdeki örgütler silah bırakıp barış peşinde koşarken kurtuluşun silahlı mücadeleden geçtiğini savunan bir biz kaldık. Emperyalizmin ve ülkemizdeki işbirlikçilerinin sömürsünü ortadan kaldıracak, yaşadığımız adaletsizlikleri durduracak olan bir biz varız, DHKC var.

Adalet, Cephe Gerillaları'nın namlusunun ucundadır. Namlumuzdan çıkan her kurşun haksızlığa uğrayanlar için bir nefes borusudur.

Sıktığımız her kurşun halkımızı adalete bir adım daha yaklaştırıyor. Bu nedenle silahımız elimizden hiç düşmeyecek.

DHKC Gerillaları olarak dağda şehirde halkımıza yaşatılanların hesabını sormaya devam edecek, adaleti kendi ellerimizle sağlayacağız.

SİLAHLARIMIZIN NAMLULARINI ENSENİZDEN ASLA EKSİK ETMEYECEĞİZ! BEKLEYİN BİZİ, YİNE GELECEĞİZ!

AKP faşizmi bir seneyi aşkın süredir Kürdistan'da astığımız astık, kestiğimiz kestik diyerek sokağa çıkma yasaklarıyla halkı katletme, sindirme, teslim alma operasyonlarına girişti. Diyarbakır, Şırnak, Mardin başta olmak üzere Kürt şehirlerindeki mahalleleri savaş alanına dönüştürdü. Bombalanmadık ev, işyeri, taramadık tek duvar bırakmadı. Deyim yerindeyse taş üstünde taş, omuz üstünde baş bırakmadı. Bodrumlarda insanlarımızı yaktı, 19 Aralık Katliamı'nın bir benzerini Kürt halkımıza yaşattı. AKP faşizmi bununla da yetinmiyor. Tam teslimiyeti dayatıyor. AKP faşizmi emperyalizme uşaklığını kanıtlamak için Kürt halkını teslim almak zorunda. Emperyalizme yeni pazar alanları açarak krizlerinden nefes aldirmek istiyor. Başaramazsınız. Emperyalizmin krizi sürekli. Sorundan başka hiçbir şey üretmez emperyalizm. AKP faşizmi emperyalizmin sadık köpeğidir. ABD emperyalizmi elinde beyzbol sopasıyla terbiye eder AKP'yi. AKP azgın bir faşist partidir.

Sizi hiçbir güç koruyamayacak. Bütün bu yaptığınız katliamların elbet bir hesabı olacak. Sömürü çarkları parçalanacak. Eşit, adil bir düzen kurulacak. Bu umut bizim, tüm ezilenlerin ellerindedir. İnanıyoruz ve bunu mutlaka başaracağız.

Aciz ve korkaksınız. Tüm olanaklarınıza rağmen halkın karşısında bir hiçsiniz. Kendini dahi koruyamayan köpekleri kapınızda tutuyorsunuz. Siz ancak uzaktan havlayıp durursunuz. Sloganlarımız bile sizi korkutmaya yetiyor.

Yozsunuz. Çürüyen ve asalak olansınız.

Sizi o valilik binalarının, zırhlı araçların içine hapsedeceğiz.

Suçlarınız cezasız kalır sanmayın. Cezanız kesin.

Siz halk düşmanısınız.

Bu düşmanlığın bedeli ağır. Nefesimizi her an

ensenizde hissedeceksiniz.

Silahlarımızın namlusundan çıkan kurşunlardan sizi asla mahrum bırakmayacağız.

Size söz olsun, şart olsun ki en rahat olduğunuz anda, kendinize en çok güvendiğiniz yerde gelip sizi vuracak ve gideceğiz. Bu Parti-Cephe çizgisidir.

nız. Halkın üzerinden geçinmek soysuzluktur. Soysuz ve ikiyüzlüsünüz. Bugün yüzüne güldüğünüzün yarın arkasından kuyusunu kazarsınız. Sizi ve sizin o ahlaksız sapkın yaşamlarını alıp başınıza çalacağız.

Namussuzsunuz. Ağızlarından salyalar akan kuduz bir itten farkınız yok.

Geleceğiz dedik ve geldik, sizi vura-cağız dedik ve vurduk. Sizin burnunuzun dibine kadar girdik. Her yanı polisle, askerle de doldursanız, hedefe kilitlenmiş bir beyni asla durduramazsınız. Sizi o valilik binalarının, zırhlı araçların içine hapsedeceğiz. Suçlarınız cezasız kalır sanmayın. Cezanız kesin. Siz halk

düşmanısınız. Bu düşmanlığın bedeli ağır. Nefesimizi her an ensenizde hissedeceksiniz. Silahlarımızın namlusundan çıkan kurşunlardan sizi asla mahrum bırakmayacağız. Size söz olsun, şart olsun ki en rahat olduğunuz anda, kendinize en çok güvendiğiniz yerde gelip sizi vuracak ve gideceğiz. Bu Parti-Cephe çizgisidir.

Siz eskilere sorun, onlar bilir bizi. Fe-dayı kuşanmış halk kurtuluş savaşçıları durduramayacaksınız. Durmayacağız. Tarih hükmünü verdi. Karar kesin. Yeriniz tarihin çöplüğüdür. Bunu yerine getirme şerefi DHKC Gerillaları'nındır.

Bundan ötürüdür ki ölüm hoş geldi, sefa geldi. Halklarımıza çektiğiniz acıların, bunca yılların ahı suratınızda tokat gibi patlayacak. Bunu her gün hissedeceksiniz. Bir değil iki gözünüz açık uyuyun. Paranoyadan gebereceksiniz.

Sf.34

Bu halkın Şafaklar'ı, Onurlar'ı bitmez. Beklenmedik anda, beklenmedik yerde geldik. Savaşçılarımız 7.65'lik bir tabanca ile nasıl hesap sorulur gösterdi. Hadi, engelleseydiniz. OHAL'iniz yalan yaygara. Polisiniz koştur, çaresizdir. Savaşçılarımız gitti ve geldi. Zavallılar TOMA'nın içinde kendini koruyamıyor daha. Bomba atan heronlarınız, tanklarınız boştur. Savaşçının iradesi karşısında ne yapacağını bilemez durumdadır. Siz yenildiniz sonunuz geldi. Artık bu yüzyıldan yukarısı yok. Ümitsizsiniz. Bu yüzdendir ki azgınca saldırıyorsunuz. Sonu yakın olanın zulmü artar. Yok olup gideceksiniz. Çıplak ellerimizle boğazınızı sıkarak cezalandıracağız sizi. Bekleyin bizi, geleceğiz. Yine geleceğiz. Bir an olsun durmadan. Bekleyin, muhakkak volkan gibi patlayacağız beyninizde.

Sen, soytarı Tayyip! Uşaklıkta sınırın yok, biliyoruz. Bizi bitirerek ömrünü uzatmak istiyorsun. Boştur hayallerin,

**Yok olup gideceksiniz.
Çıplak ellerimizle
boğazınızı sıkarak
cezalandıracağız sizi.
Bekleyin bizi, geleceğiz.
Yine geleceğiz. Bir an
olsun durmadan. Bekleyin,
muhakkak volkan gibi
patlayacağız beyninizde.**

**Namlularımız asla
susmayacak, hesap
soracağız. Bunun garantisi
canımızla kanımızla
yazılmış tarihimizdir.
Savaşmaktan asla
vazgeçmeyeceğiz.**

ekranlara çıkıp bağırış çağırışların. Hiçbir şey yapamazsın. Halkların emeği, kanı üzerine kurduğun sarayın bin odasında bin kere öleceksin. Anaların feryatları öldürecek seni. Asla rahat değilsin. Onlarca koruma bunun için. Efendilerin seni de gözden çıkaracak. Bekle, geleceğiz. Bütün bir halkın öfkesi kiniyle öç alacağız senden. Zalimlerin temsilcisisin ama sen de efendilerin de yersiz yurtsuz bir paçavra gibi atılacaksınız çöplüğe. Halklar sizi asla affetmeyecek.

Halkımız,

Namlularımız asla susmayacak, hesap soracağız. Bunun garantisi canımızla kanımızla yazılmış tarihimizdir. Savaşmaktan asla vazgeçmeyeceğiz.

DHKP-C saflarına gelin, gerillaya katılın, savaşı büyütelim, halk ordusu kuralım. Saray soytarılarından intikam almaya çağırıyoruz. Birleşelim, savaşalım, kazanalım.

Gerillanın Patikası

SAVAŞI BÜYÜTÜYÖRÜZ HA!

Seni son kez kucakladığımızda bize aynen şöyle seslenmiştin Onur: "**Savaşı büyütün ha!**"

Bu sözün hala beyinlerimizde. Söylediğin gün gibi capcanlı sesleniyorsun bize her gün. Ve biz bugün o kadar mutlu, o kadar coşkuluyuz ki! Ne söylesek, ne yazsak az gelir bu durumu ifade etmeye. Çünkü savaşı büyütüyoruz. Çünkü hesap soruyor, halk düşmanlarını cezalandırıyoruz. Çünkü şehitlerimize verdiğimiz sözleri tutuyoruz.

Sana o gün de söylemiştik, savaşı büyüteceğiz diye.

İşte artık savaşı büyütüyoruz. İşte artık durmadan ilerlediğimiz yolumuzda savaşıma yeni halkalar ekliyoruz.

Dağlarda halkın adaleti olmaya devam edeceğiz. Ve hiç yorulmadan vuracağız düşmana.

Biliyoruz ki, başaramayacağımız hiçbir şey yoktur. Ki, yıllar sonra tarihimizde ilk olarak yaptığımız Diyarbakır Valiliği eylemi nasıl da onur oldu bizim için. Nasıl da gurur oldu. Diyarbakır'da da DHKC Gerillaları olarak vurmanın heyecanı kaplıyor her birimizi. Savaşçılarımız Diyarbakır merkezinde halk düşmanlarının en yoğunluklu, en güvenli olduğu yerde düşmanı vurdu. Diyarbakır sokakları DHKC'nin silah sesleriyle yankılandı. Halk düşmanları ise ne yapacağını bilemeden, korkudan oldukları yere sindiler. Kaçtılar. Gizlendiler.

Elbette halk düşmanları bilmeli ki bu eylemimiz son değil. Daha bunun gibi ne

korkular yaşatacağız sizlere. DHKC Gerillaları olarak daha bir çok yerde karşınıza çıkacağız.

Talimatı Onur'dan aldık.

Talimatı Haydar'dan aldık.

Talimatı tüm şehitlerimizden aldık.

Talimatı aldık ve Diyarbakır'da sarsıtık düşmanın kalelerini.

Biz adalet için dağlardayız!

Biz bağımsızlık için, demokrasi için, sosyalizm için dağlardayız.

Biz savaşmak ve savaşı büyütmek için dağlardayız.

Biz şehitlerimizin hayallerini gerçekleştirmek için dağlardayız.

Bu yüzdendir ki her eylemimizin ardından hiç unutmadığımız şehitlerimizi getiririz gözlerimizin önüne. Onlara verdiğimiz sözleri yerine getirmek için daha sıkı sarılıyoruz işlerimize.

Evet Onur. İşte savaşı büyütüyoruz. İşte düşmanın kalelerini vurmaya devam ediyoruz. Hep yaptığımız sohbetlerde olduğu gibi gerilla savaşını ülkemizin dört bir yanına yayacağız. Bunun hayalini kurardık. Bugün artık bu hayalleri gerçek kılmanın zamanıdır Onur. Düşmana gerçek gücümüzü göstermenin zamanıdır. Diyarbakır'da nasıl vurduysak düşmana, aynı güç ve iradeyle yine vuracağız. Yine hiç beklemedikleri yerden çıkacağız karşlarına.

Haydar'ın o bitmek tükenmek bilmeyen enerjisiyle adımlayacağız dağları...

Ülkemizin her karış toprağında geril-

lalarımız olacak. Ülkemizin her yerinde gerillalarımız Cephe bayrağını taşıyacaklar elden ele.

Savaşı Büyütüyoruz Onur!

Düşmana duyduğumuz kin ve öfkeyle savaşı büyütüyoruz. Büyütmek zorundayız da. Düşmanın saldırılarını, işkencelerini, katliamlarını arttırdığı böylesi günlerde elbette savaşı büyüteceğiz. Elbette halkımıza çektirilenlerin hesabını soracağız. Elbette mahallelere atılan bombaların, mahallelerde yakılan-yıkılan evlerin, yaşanamaz hale getirilen yerlerin hesabını soracağız. Elbette katledilen yoldaşlarımızın hesabını soracağız.

Sf.36

Savaşı Büyütüyoruz Onur!

Daha nice Onurlar'ımız, Haydarlar'ımızla savaşı büyütüyoruz.

Sömürüyü, zulmü, adaletsizliği yaşayan bu halkın çocukları var. Düzenin adam yerine koymadığı, her türlü yozluğunu yaşattığı bu halkın çocukları var.

İşte bu halkın çocukları olarak hesap soracağız düşmandan.

Bu halkın çocukları olarak yapışacağız halk düşmanlarının yakasına.

Bu halkın çocukları olarak diyeceğiz ki, **"Adaleti biz sağlayacağız!"**

Savaşı Büyütüyoruz Onur!

Kuşandığın feda ruhuyla savaşı büyütüyoruz. Biliyoruz ki, feda ruhuyla savaşımdan hiçbir adım atılamaz. Bedel ödmeden hiçbir adım atılamaz. Daha çok bedel ödeyeceğiz. Ama bedel de öde-

teceğiz düşmana. Döktüğümüz kandan daha fazlasını dökeceğiz onlardan.

Savaşı Büyütüyoruz Onur!

Devrime olan inancımızla savaşı büyütüyoruz. Kazanacağımıza olan inancımızla savaşı büyütüyoruz. Tarih boyunca kazandığımız ne varsa zorla kazandık. Dişe diş, kana kan mücadeleyle kazandık.

Ve kazananlar hep sa-
vaşanlar oldu. Biz de
savaşı kazanacağız. Savaşımdan halkla-
rımızın kurtuluşunu
sağlayacağız.

Sana bir kez daha
söz veriyoruz Onur!

Bir kez daha
söz veriyoruz sana
Haydar!

Dağlarda gerilla
savaşı büyütüyoruz.
Ülkemiz toprak-

larında emperyalistleri, işbirlikçilerini
barındırmayacağız. Halk düşmanlarını
vatanımızda yaşatmayacağız.

Diyanbakır'da vurarak sürdürdük
adımlarımızı, şimdi Anadolu'nun tüm
dağlarında olma zamanıdır. Anadolu'nun
tüm dağlarında düşmana vurma zama-
nıdır.

Söz Olsun Size.

Söz Olsun Ki,

**Bağımsız, Demokratik, Sosyalist
Ülkeyi Kuracağız.**

**Bunun İçin Bugünden Savaşımızı
Büyütüyoruz. Ve Hepimiz Sana Sesleni-
yoruz Onur:**

**"SAVAŞI
BÜYÜTÜYÖRÖZ
HAI!"**

YENİ BİR GÜN GERİLLALARI BEKLİYOR! SORULACAK HESAPLAR ONLARI BEKLİYOR!

Yeni bir günde dağlarda, dağların doruklarında gerillalar. Bugünkü coşkuları, heyecanları bir başka.. Oligarşinin katliam merkezini, Diyarbakır Valiliği'ni vurdular bugün. Ve eylemi yapan gerillalar ellerini kollarını sallayarak geri çekilmiş.

Düşman sanıyordu ki, yaptıkları katliamlar yanlarına kalacak. Sanıyorlardı ki, hesap sorulmayacak. Sanıyorlardı ki anaların, çocukların ahi yerde kalacak.. Hayır! Zalimin zulmü varsa halkın da adalet savaşçıları var. Dağların doruklarında hesap sormak için yanıp tutuşan Anadolu'nun yiğit evlatları var..

Eylemin coşkusuyla halaya duruyor gerillalar. Eylem halayı çekiyorlar hep birlikte.. Hep birlikte sloganlarını haykırıyorlar.

- Yaşasın Önderimiz Dursun Karataş!

- Yaşasın Devrimci Halk Kurtuluş Partisi!

- Yaşasın Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi!

Bugün askeri eğitimleri var gerillaların. Komutan hareket halindeyken silahla nasıl yere yatıp mevzileneceklerini gösteriyor..

- Silahı sol elinden sağ eline al! Yere paralel tut!

- Sağ ayağını bir buçuk adım ileri at!

- Sol dizini kır, dizini yere bas!

- Sol yumruğunu ileri yere day! Sol dirseğini de dayayıp kolunun üstüne yat!

- Sol taraftan bütün vücudunu yatır! Atış pozisyonu al!

- Bacaklarını uzat! Topuklarını indir!

"Kendinizi paldır küldür yere atmayın. Nizami bir şekilde yere yatın" diye anlatıyor komutan. "Düşmanla her zaman toprak zeminde, otların içinde karşılaşmayacağız. Kayalık bir bölgede ya da dere yatağında düşman karşımıza çıkabilir. Böyle bir durumda nizami bir şekilde yatmazsanız ya silahı yere vurursunuz, ya da kendinizi sakatlarsınız"

Komutan herkesi dikkatle izliyor. Birlikte her yaştan savaşçı var! Kimisi 50'sine merdiven dayamış, kimisi 20'sine basmamış. Kimisinin elleri tabancaya büyük geliyor, iki eliyle kavrayamıyor tabancayı. Kimisine keleşin dipçiği uzun geliyor, eli keleşin kundağına yetişmiyor. Kimisi askerlik yapmış, bu eğitimlere yabancı değil. Kimisi ise hiç silah sesi duymamış, kulaklarında silah patlaması yankılanmamış. Ama hepsinin hedefi aynı. Hepsinin yüreği bir atıyor. Hepsi düşmandan hesap sormak istiyor.

Öğle yemeği zamanı. Komün nöbetçisi yemeği hazırlamış, çayı demlemiş. Poğaç, peynir ve çay.. Herkes yemeğe oturuyor. Bir yandan herkesin kulağı radyoda. Amed'deki eylem ilk haber.

"Diyarbakır Valiliği önündeki Toplumsal Müdahale Aracı'na silahlı saldırı! Bir polis yaralandı.. Saldırgan kaçtı..."

Acaba nasıl? Yaralı mı? Şimdi ne

yapıyor? Kimse bu soruları dile getirmiyor ama hepsinin aklında bu sorular var. Hepsini savaşımlarını merak ediyor.

Öğle yemeğinin ardından hep birlikte kitap okuyorlar. Okunulan kitap "Eylem Öğretiyor". Bir yandan tarihe geçen eylemleri okuyorlar, bir yandan da o kitaba geçecek yeni eylemler yapıyorlar..

Komüncülerin uğraşı var. Eylem tatlısını hazırlıyorlar. Elde irmik var. İrmik tatlısı yapıyorlar. Yanmasın diye özenle kavuruyorlar irmiği. Tatlının yanında çayı da hazırlıyorlar. Hep birlikte eylem tatlısını yerlerken bir yandan da eylemi konuşuyorlar. Diyarbakır Valiliği.. Kürdistan'daki katliamların karargahı.. Onca silahları, tankları, topları, uçakları var ama kendi karargahlarını korumaktan

acizler..

Akşam oluyor. Akşam yemeği yenilmiş, hava kararmış, hepsi toplanmış çadırın önünde. Çalışmanın konusu keleş.. Güvenlik kurallarıyla başlıyor çalışma..

- Keleşin kaç bölümü vardır?
- Kaç çeşit mermisi vardır?
- İzli mermi ne işe yarar?
- Neden keleş halk kurtuluş savaşlarının vazgeçilmez silahıdır?

Biri soruyor, diğerleri cevaplıyor. Eksik kalırsa diğerleri tamamlıyor.

Çalışmanın ardından nöbetçiler dışındakiler yatıyor. Yatarken gerillalarda eylemin coşkusu var. Öte yandan da yoldaşlarını merak ediyorlar.

Yeni bir gün gerillaları bekliyor.. Sorulacak hesaplar onları bekliyor..

Bizim de Günümüz Geldi!

Sf.38

Bizler DHKC Gerillaları'yız. Olmazlar olur yapılmazlar yapılır kılınır. Bundan dolayıdır ki, ABD başta olmak üzere bizi terör listelerinin baş listelerine alıyor. Listelerin başında olmamızın sebebi asla ABD ve onun işbirlikçisi AKP ile uzlaşmaktan geçiyor. ABD ve tüm halk düşmanlarının baş listesinde olduğumuzdan kaynaklı gururluyuz. Bizler sizler gibi Amerikan köpekliğini yapmıyor, ülkemizin her karış toprağını satanların bekçiliğini yapmıyoruz. Sizler alçak, katil, hırsızınız. Sizler bu halkın kanından beslenen asalaklarıdır. 70 yaşındaki anaların cenazelerini günlerce sokakta bekletersiniz. Cenazelerimize işkence yapanlarıdır. Hacı Lokman'ın cenazesini araçlarının arkasına bağlayıp kilometrelerce sürükleyenlersiniz. İşte bunlar son bulana kadar da sizin baş düşmanınız olmaya devam edeceğiz. Şafaklar'dan Diyarbakır'a hesap sorma anlayışımızla vuracağız.

Yeri gelecek karşınıza taş, benzin, soypayla çıkacak, yeri gelecek bir tabancayla yeri gelecek bir kleşle çıkacağız karşınıza. Sizler bu halkın düşmanlarıdır, size son sözü silahımız söyleyecek.

Başta emperyalizm olmak üzere onun işbirlikçiliğini yapan AKP hükümetinden valisine tüm devlet kurumlarına hatta bunlara hizmet eden korucusundan tüm kolluk kuvvetlerinden hesap soracağız. Bekleyin bizi tüm dağlarımızdan, şehirlerimizden, ovalarımızdan vuracağız. Akıtılan kanın hesabını sizden misliyle soracağız. Hep biz ölmeyeceğiz. Bizim de geldi günümüz. O gün işte tüm acıma duygularımızı silecek, halkımıza yaşattığınız acıların hesabını sorma mutluluğunu yaşacağız. Hem de bunları bu imkansız ve olanaksızlık içinde yürüttüğümüz savaşla yapacağız. Halka ve vatana duyduğumuz sevgiyle, sizlere duyduğumuz öfke ve kinle vuracağız sizi bekleyin.

Düşmanı Tanı Yenilmez Ol!

Düşmanın Gücünü Ne Abartacağız Ne de Hafife Alacağız!

Mahirler'den bugüne devrim iddiamızdan bir milim sapmadan şehirlerde ve kırlarda savaşıyoruz. Bu savaşta düşmanı hafife alsaydık ya da abartsaydık bugünlere gelemezdik, başarılı, sarsıcı eylemleri gerçekleştiremezdik. Sadece ülkemizi değil, tüm dünyayı sarsacak eylemler yaptık. 6. Filonun denize dökülmesi, Nihat Erim'in, Sabancı'nın, Mahmut Dikler'in, Elrom'un cezalandırılması, Çağlayan'da Şafak ve Bahtiyar'ın savcıyı rehin alıp cezalandırması gibi eylemlerimizle tarihe adımızı yazdık.

Şehitlerimizin, partimizin savaş deneyimlerini kuşaktan kuşağa aktararak, her seferinde daha ileri yol ve yöntem geliştirerek kavgayı büyüttük.

Bu kavgada bizi hatalardan, zaafardan, eksiklerden koruyan ilke ve kurallarımızı oluşturduk. Bugün tek başımıza da kalsak bize yol gösterecek, güç verecek ilke ve kurallarımız var. Yaptığımız her işte, her yerde geçerlidirler ve yaşamımızı kolaylaştırırlar. Önderlerimiz, kadrolarımız, savaşçılarımız ilke ve kurallarımız sayesinde hareketimizi korumuş ve halkların umudu olmuşlardır. İlkeli ve kurallı olmak denince aklımıza hep Elif Sultan gelmiştir. Halkımıza armağan ettiği iki başarılı eylemini ilkeli ve kurallı olarak gerçekleştirmiştir. Ülkenin dört yanında aranırken güpe gündüz Taksim Meydanı'ndaki polis noktasına yaptığı eylem hafızalarımızdadır. Ya da bugün Kürdistan'ın merkezi Amed'de valilik önündeki polis noktasına yaptığımız

eylemi de savaşçılarımızın ilkeli ve kurallı olmasıyla gerçekleştirdik.

Halk düşmanlarının bizden üstün teknolojik birçok silahı var. Her gün yeni bir silahın üstünlüğünü anlatarak halkımızı korkutup sindirmeye çalışırlar. Ancak bu çok güvindikleri silahları, onları halkın adaletinden ve namlularımızın hedefinden koruyamıyor. Bizler de düşmanın silahlarına, teknolojik gelişmelerine kayıtsız kalmıyoruz. Devrimci yaratıcılığımızı kullanarak onların karşısında kendi önlemlerimizi alıyoruz. Heronlarına, ısı güdümlü kameralarına, tanklarına ve daha bir çok silahlarına karşı çözümlerimizi üretiyoruz. Dersim dağlarının her tepesinde kalekolların bulunması, silahların üstünlüğü bizi savaşımızdan alıkoyamıyor. Onur olup, Çayan olup savaşımızı büyütüyoruz.

Düşman sadece silahlarıyla değil kendi ideolojisiyle de saldırır halka ve devrimcilere. Düşmanın her saldırısını boşa çıkarttığımız gibi bu saldırılara da kendi ideolojimizle cevap veriyoruz. Düşmanın söylediği her yalana, her demagojiye gerçeklerle karşı çıkıyoruz. Onlar nasıl ki her konuda halkı aldatmaya çalışıyorlarsa bizler de halkımıza sömürüyü, işgali, talanı, zulmü ve katliamları anlatıyoruz.

Bugün elinde silahı olup da savaştığını söyleyen bir çok örgüt vardır. Ama düşmanın gücünü olduğundan fazla abarttıkları için, savaşıacak ideolojik sağlamlık ve cürete sahip olmadıkları için savaşımazlar. Görünürde silahlı mücadeleyi savunurlar.

Devrimci yaratıcılığımızı kullanarak onların karşısında kendi önlemlerimizi alıyoruz.

Heronlarına, ısı güdümlü kameralarına, tanklarına ve daha bir çok silahlarına karşı çözümlerimizi üretiyoruz.

Dersim dağlarının her tepesinde kalekolların bulunması, silahların üstünlüğü bizi savaşımızdan alıkoyamıyor. Onur olup, Çayan olup savaşımızı büyütüyoruz.

Ama düşmana yönelik hep savunmada kalmakla kendilerini sınırlandırıyorlar. Silahların, bombaların gücüne güvenirlir. Oysa ki, savaşta temel unsur silah değil insandır. Silahı yönlendiren beyin ve

yürektir.

Bizler DHKC Gerillaları olarak silahlarımızın, olanaklarımızın tam olmasını bekleyemezdik. Çünkü biliyorduk ki, hal-kımız adalet bekler. Biliyorduk ki, gerilla olanaksızlıkların savaşçısıdır. Yüreğimizi halk ve vatan sevgisiyle donatıp çıktık dağlara. Çok güçlü silahlarımız yok belki ama olanaklarımızı en etkili şekilde kullanarak savaşıyoruz. Bir 7.65 ile zalimlerin kapısına dayanıp hesap soruyoruz. Gün gelecek bir bıçakla, iple, sopayla çıkacağız düşmanlarımızın karşısına. Elimizde ne varsa silaha dönüştüreceğiz. Ama en önemlisi silahımız, mühimmatımız, olanagımız yok diye savaştan vazgeçmeyeceğiz.

DHKC Savaşçıları'nın giremeyeceği yer, giremeyeceği kale yoktur. Cüretimiz, inancımız ve sevgimizle halkın adaletini ülkemizin dört bir yanında sağlayacağız. Şehitlerimize ve halkımıza sözümüz var.

Sf.40

“Hadi, tanklarınızla toplarınızla gelin, girin içeri, ölülerimiz dahi korkutuyor sizi, geceleri rüyalarınıza giriyoruz. Devrimci adaletimizden kaçamayacaksınız. Yoldaşlarımız cezalandıracak sizi.”

Eda Yüksel

*Ellerimizde
Silahtır Öfkemiz
Doldur Öfkeni
Şarjöre*

DERİNLİK

*Bir düşünceyi basit
ve kısa anlatmak
derinlik ister ve daima
en özlü biz konuşuruz.*

*Ciltlerce sözler
yeter
gözler bakmasını
bilmeli
ellerimizde sevda
ellerimizde kavga
daha ne istersin ki?
Ellerimizde silahtır
öfkemiz
doldur öfkeni şarjöre
hıncını hazneye
yerleştir*

*bas silahın tetiğine
göz,
gez,
arpacık.*

*Bir halk düşmanı
cezasız kalmayacak.
Kurşun basit ve kısa
konuşur
derindir anlatımı
uzun lafın kısası
öfkemizi en iyi
kurşunlar yansıtır.
Hıncımız çağlayan
olsun
bir daha*

(Ümit İlter)

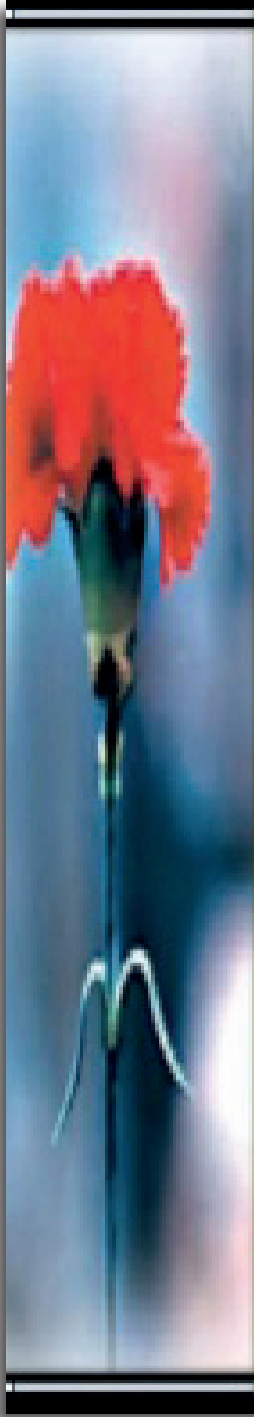

Dayı Diyor ki: " Gerilla ne süper yeteneklere, ne de donanımına sahip bir rambodur. Gerilla halktır. Gerilla, düşmanın güçlülüğünün yanında, kendi zayıflığını ancak halk içerisinde gidebilir. Gerilla silahlı bir güçtür, onun silahı, düşmanı hedeflediği gibi, silahıyla kitlelere giden, propaganda yapan ve bu propagandayı silahıyla güçlendiren bir örgütleyicidir. Kitlelere gitmeyen, onun çelişkilerini doğru bir şekilde değerlendirmeyen bir gerillayı halk desteklemez. " (Kongre Belgeleri-1, Sf. 273)

Dayı Diyor ki: " Kitleleri örgütlemeyen, savaşı yetiştirmeyen gerilla, büyük silahlarla da gerçek bir gerilla birliği haline gelemmez. Sahip olduğu güçlü silahlar düşmanından üstün olamaz. "Güçlü" denilen silahlarla belirlenen ilk hedefler vurulabilir. Düşman daha güçlü silahlarla gelecektir. Güçlü silaha tapan mantık, daha güçlü silah isteyecektir. Güçlü silah bulamayınca ve de hayatta kalabilirse, daha güçlü silahların geleceği günlere kadar oturup bekleyecektir. Kitleleri örgütlemeyen bir gerilla düşman istihbaratı alamaz. Düşman pususunu fark edemez. İhbarcı olanla olmayanı ayırt edemez. En önemlisi de hareket edemez. Vurup kaçamaz. Ve düşman ablukasında aç kalır, çok rahat pusuya düşer, ihbar yer ve yok olur. " (Kongre Belgeleri-1, Sf. 274)

Dayı Diyor ki: " Gerilla olarak da kitle çalışmasını, propaganda ve ajitasyonu çeşitlendirmek zorundayız. Sadece yapılan ev sohbetlerinden çıkıp, daha etkili yöntemlerle, silahlı bir güç olmalı, otoritesini ve yetkisini de kullanarak, gerektiğinde silahların gücüne dayanarak bölgede yavaş yavaş güç olduğumuzu veya var olduğumuzu hissettiren, kendini tartıştıran propaganda yöntemleri bulmalıyız. Güçle orantılı olarak, yapılabilecek baskınlardan, yol kesmelere, ciddi bir basın-yayın faaliyetine ve yapılan kitle çalışmalarına kadar birçok yöntemle, propaganda şekillerini geliştirmeliyiz. " (Kongre Belgeleri-1, Sf.275)

Dayı Diyor ki: " Gerilla eğitimi, bulunduğumuz bölgelerde, geçici ve hareketli kamplar oluşturarak, kendimiz sağlamak zorundayız. Bugünkü koşullarda, kısa sürede profesyonel eğitim yaptırabileceğimiz, cephe gerisi kampları oluşturma olanakları yoktur. Dağları ve çeşitli alanları her yanılla da değerlendirip, eğitim olanakları ve yöntemleri üzerinde yoğunlaşmak durumundayız. Komutan ve savaşçılar yetiştiren, teorik ve pratik eğitim programlarını oluşturup hızla hayata geçirmenin koşullarını yaratmalıyız. " (Kongre Belgeleri-1, Sf. 277)

ŞEHİTLER DİYORKİ

DÜŞMANSINIZ!

Siz bu halkı
sevemezsiniz.
Sevseydiniz, ak
saçlı analarımızı
coplamazdınız.
Siz, bu vatani
sevemezsiniz.
Sevseydiniz,
Amerikan
postalları altında
çiğnetmezsiniz.
Düşmansınız siz,
düşman!

Fidan KALŞEN

KARADEMLİK

YAŞASIN AMED EYLEMİMİZ! YAŞASIN HALKIN ADALETİ!

DHKC Gerillaları Amed Eylemi'ni Anlatıyor...

Karademlik: DHKC Gerillaları Kürdistan'ın merkezi Amed'de halk düşmanlarının karargahını bastılar. Amed eylemi üzerine DHKC Gerillaları'yla karademlikte buluştuk. Tüm gerillalar eylemin coşkusu ve düşmandan hesap sormanın sevincini yaşıyorlar. Gerillalar düşmana kin dolu ve yeni yeni hesap sormaların kararlılığındalar. Zaten röportajları okuyunca bu tabloyu göreceksiniz diyor ve sözü gerillalara bırakıyoruz.

Karademlik: Neden Diyarbakır?

Pınar: Bu soruyu düşman cephesinden sorarsak sanırım cevap da yerini bulmuş olur. Kürdistan'daki operasyonlarına, katliamlarına devlet neden Diyarbakır'dan başladı?

Neden Diyarbakır'ı mahalle mahalle, sokak sokak kuşattı? Neden şimdi burjuvazinin tüm asalakları ellerini ovuşturarak gözünü Diyarbakır'a dikti?

Çünkü Diyarbakır Kürdistan'ın kalbidir. Kürt halkının önemli günlerinde biraraya geldiği, örgütlü halkı temsil eden bir yerdir. Devlet de Kürdistan'daki kurumsallaşmasını buna göre yapmıştır. Ve buraya büyük önem vermektedir. Hepimiz biliyoruz ki AKP'nin Kürdistan'da başlattığı operasyonların hendeklerle falan bir alakası yoktur. Amaç Kürt halkını teslim almak, örgütsüzleştirmek-

tir. Bu yüzden Diyarbakır'dan başlayarak moral üstünlük kazanmak istemiştir. Her türlü katliamı, kıyımı, yıkımı yapmasına rağmen özellikle Sur'da halk tarafından verilen direnişe kelimenin gerçek anlamıyla teslimiştir. Bu direniş katliamların, saldırıların yaşandığı diğer Kürt illerine de yayılarak devletin moral üstünlük sağlama politikasını boşa çıkarmıştır. Çıkmaza giren devlet, öldürmekle halkı bitiremeyeceğini bildiğinden yine devreye uzlaşma derdine girmiş olan Kürt Milliyetçilerini sokmuştur.

Diyarbakır eylemimiz bu nedenle katliamın karargah merkezine yapılmıştır. Halkın direnişinin yayılması gibi, burada gerçekleştirdiğimiz adalet eylemimizin tüm Kürdistan'a yayılacağıın ilanındır bu eylemimiz. Kürt halkımızı uzlaşmacı, teslimiyetçi politikalara terk etmeyeceği-

mizin iddiasıdır Diyarbakır eylemimiz. Kürdistan'da halkımıza yapılan zulmün önünde barikat olacağımızın, düşmanı karargahlarında rahat bırakmayacağımızın ilanıdır.

Fatma: Eylemi Amed'de gerçekleştirdik. Çünkü köy boşaltmaları, yakılan, yıkılan evler, iş yerleri en çok Amed'de yaşanmıştır. Koca bir şehir, tarih bombalarla, kurşunlarla yakılıp, yıkılıp, talan edilmiştir. Amed halkı kıyımından geçirilip cenazelerine işkenceler yapılmıştır. Amed'in sokaklarında hala anaların, babaların, çocukların çığlıkları duyulur. Sur ilçesi tamamen yıkılıp halkımız katledilmiştir. Bu yaşananlar halk düşmanlarının yanına kar kalmayacaktır. DHKC Gerillaları olarak Kürt halkımızın yüreğine su serpmek için bu eylemi gerçekleştirdik. Aynı zamanda Amed Kürdistan'ın kalbidir. Halk düşmanları katliamın yöneticiliğini Amed'den yaparlar. İşte tüm bu nedenlerden dolayı eylemimizi Amed'de yaptık. Yapılan vahşetin hesabını DHKC Gerillaları olarak soracağımızı Kürt halkımıza, dosta, düşmana herkese gösterdik.

Karademlik: Eylemin etkisi, politik, tarihsel yanı nedir?

Pınar: Bu eylem tarihimiz açısından bir ilk oldu. Gerilla birliklerimizin Diyarbakır merkezde gerçekleştirdiği ilk hesap sorma eylemi. Diyarbakır'da demokratik örgütlenmelere azgınca saldırılıyor, çalışma yapan tüm devrimciler tutuklanıyorken, birçok koruma noktasıyla çevrilmiş olan valilik önüne savaşçılarımız gitti ve hesap sordu. Başarılı bir şekilde de geri çekildi. Bu kişisel bir cüret değildir elbette. Bu cüretin kaynağı, mayası tarihimizde yatıyor. '70'lerin başında Mahirler tüm olanaksızlıklara rağmen

DHKC'yi İstanbul'da, Gazi'de bitirmeye çalışırsınız. Biz Kürdistan'ı Gazi'ye çeviririz. Halk savaşını engelleyemezsiniz. Tam tersine kinimizi, öfkemizi bilersiniz. Önce kendinizi koruyun. Halkın adaleti er ya da geç tepenize binecek. Bu bizim Kürdistan'da Dersim dışındaki ilk eylemimiz. Son da olmayacak. Kürdistan DHKC'dir.

yani kalacak evleri, temiz ilişkileri, maddi olanakları kısıtlıyken, devlet tarafından her yerde aranırken dünyayı ayağa kaldıran eylemler yapıyorlardı. İsrail başkonsolosu Elrom'u cezalandırarak Filistin halkının hesabını sormaları gibi. Denizler'in idamını durdurmak için Ünye Radar Üssü'ndeki İngiliz askerlerini rehlin alarak Kızıldere'ye gitmeleri gibi. Ne yaşanan katliamlara sessiz kaldılar, ne ülke gerçeğine kafalarını çevirdiler. Durmadılar, beklemediler. Gerilla birliklerimizin de kısıtlı olanakları olmasına rağmen böyle bir eylem yapabilmesinin tarihsel sırrı buradadır. Kürdistan'da bir kıyım var. Kürt halkı teslim alınmak isteniyor. Duramazdık, bekleyemezdik. Ve Diyarbakır'da Valiliği vurduk.

DHKC Gerillaları olarak nasıl savaşaçağımızı, savaşı nasıl büyüteceğimizi bir kez daha ilan ettik.

Bu eylemi bize yaptıran her şeyden önce iktidar iddiamızdır. Biz ne için mücadele ettiğimizi çok iyi biliyoruz. Gözümüzü ayırmadan diktiğimiz, bir milim sapmadan emin adımlarla yürüdüğümüz bir hedefimiz var. Bu hedefe varana kadar da hiçbir sınırimız yok. Ülkemizin her bir köşesinde örgütleneceğiz. Nerede bir zulüm varsa oraya vuracağız. Kürdistan'da böyle bir eylem yapmak bizim için tarihsel ve siyasal bir zorunluluk, bir

boyun borcuydu ve yaptık.

Ve elbette halk ve vatan sevgisiyle yaptık eylemimizi. Düşmana duyduğumuz kinle, kuşandığımız feda ruhuyla, şehitlerimize ve önderimize bağlılığımızla yaptık.

Murat: Amed'i sarstık. Amed'deki katliam emrini veren Amed Valiliği savaşılarımız tarafından 7.65 silahıyla vurulmuştur. Dört bir yanı korunaklı olan valiliğe savaşılarımız elini kolunu sallayarak gitmiştir. Valiliğin önüne kadar gidip vurup geri çekilmişlerdir. Bu cüret bizimdir, Cepheliler'indir, DHKC Gerillaları'nındır.

Kürt halkının katliam emrini veren valilere cevaptır. "Ayağınızı denk alın, Kirli ellerinizi Kürt halkının üzerinden çekin."

DHKC'yi İstanbul'da, Gazi'de bitirmeye çalışırsınız. Biz Kürdistan'ı Gazi'ye çeviririz. Halk savaşını engelleyemezsiniz. Tam tersine kinimizi, öfkemizi bilersiniz. Önce kendinizi koruyun. Halkın adaleti er ya da geç tepenize binecek. Bu bizim Kürdistan'da Dersim dışındaki ilk eylemimiz. Son da olmayacak. Kürdistan DHKC'dir.

Fatma: Amed eylemi, tarihimizde Dersim dışında Kürdistan'daki ilk eylemimiz. Bundan dolayı mutlu ve gururluyuz. Kürdistan zulmün, katliamın çok olduğu, bir o kadar da isyanların, direnişlerin olduğu bir tarihe sahiptir. Kürt halkı nice evladını direnişlerle dolu bu tarihte şehit vermiştir. Ve hala da vermekte. Bugün ülkemizdeki kıyımlarla, acılarla dolu Kürdistan'ı biliyoruz. Kürt halkımızın acılarına ortak oluyoruz. Dayatılan barış adı altındaki teslimiyeti kabul etmiyoruz. Kürt halkımıza diyoruz ki, kurtuluş Anadolu'nun tüm halklarıyla beraber

oligarşi ve emperyalizme karşı savaşmakla mümkündür. Tarihimiz boyunca hep bunu söylemiş, buna göre savaşmışızdır. Yaptığımız eylemle de bunu somutladık. Kürt halkına kurtuluşun katillerimizle barışta değil, savaşta olduğunu söyledik. Düşmanımızın devlet ve devletin tüm kurumları, ordusu, tüm bürokratları, tüm katilleri, hakimleri ve savcılarıdır. Ulusal onurumuz için, zulmün hesabını sormak için silaha sarılıp savaşı büyütmenin gerekliliğini anlattık.

Eylemi ideolojimizden, şehitlerimizden ve tarihimizden aldığımız güçle gerçekleştirdik. Hedeflerimiz, düşmanlarımız ve iddiamız net. Savaşılarımız bu netlikle eylemi gerçekleştirdiler. Bir kez daha görmüş olduk ki, DHKC savaşçılarının önünde hiçbir engel duramaz. Düşman istediği kadar güvenlik önlemi alsın, bizim giremeyeceğimiz yer yoktur. Bunu ülkemiz ve dünya halklarına bir kez daha gösterdik.

Karademlik: Neler hissettirdi?

Pınar: Şu bir gerçek ki, Kürdistan'ın illerinde köklü bir varlığımız olmadı şimdiye kadar. Ancak Türkiye devrimi açısından Kürdistan'da örgütlenmek bir zorunluluktur. Kürdistan'da örgütlenmemiz böyle hesap sorarak olacak işte. Bu açıdan sonsuz bir mutluluk duyduğum.

Eylemi ilk duyduğum andan itibaren tüm arkadaşlarım gibi ben de yerimde duramadım. Slogan attık, halaylar çektik, tatlılar yedik, yine de sevincimizden ne yapsak az kaldı.

Sınırlı dinleyebildiğimiz haberlerden öfke doluyorduk. OHAL uzatmaları, köyde bile sokağa çıkma yasağı ilan etmeleri, özel güvenlik bölgeleri vs... Hepsini yere çaldık. Tabi herkes eylemi gerçekleştiren savaşılarımızın yerinde olmak istedi.

Çok tarihsel, ileride anlatılacak, ön açıcı olacak bir eylem. Cephe tarzıyla gerçeğeleştirdiğimiz, politik mesajı çok açık olan ve Onur'umuzun "savaşı büyüütün" vasiyetini gerçekleştirildiğimiz bir eylem. Cephe Gerillaları olarak savaşın büyük etkili silahlarla değil, ideolojiyle yürüdüğünü biliyorduk. Ama ufkumuzu daha da büyütmemiz, basit ve sade düşünmemiz gerektiğini bir kez daha gördük. Daha ne coşku, ne mutluluklar yaşayacak ve yaşatacağız. Bunun heyecanıyla doluyum.

Fatma: Amed'deki eylemin haberini aldığımızda hepimizin sevinci, coşkusu yere göğe sığmıyordu. Kürdistan'ın merkezinde düşmanın kendini en güvende hissettiği bir yerde bu cüreti gösterip, eylemi gerçekleştirmek hem politik hem de askeri bir başarı. Bu başarı hepimizin...

Yoldaşlarımızın güvenli bir şekilde geri çekildiğini öğrendiğimizde sevincimiz bir kat daha arttı. Nasıl halkımızın yüreğine su serpildiyse bizler de bu ferahlıkla inancımızı ve umudumuzu büyüttük. Artık daha bir kararlı, daha bir güçlüyüz. Ülkemizin dört bir yanında halkın adaletinin sesi yankılanacak. Zafere olan inancımızla adımladığımız Anadolu'muzun tüm dağları bizimle özgürleşecek. Çekilen acıların, yaşatılan zulmün hesabı sorulacak, biz soracağız, halkımızla birlikte...

Halkımızın sıcak ve şefkatli elleri savaşımızı büyütecek. Amed eylemi Kürt halkımızı savaşımızı büyüütme davetidir. Halk düşmanlarından, katillerden hesap sormanın davetidir. Coşkulu sloganlarımızla Partimizi ve Önderimizi selamlıyoruz.

Erhan: Diyarbakır eylemini ilk duyduğumda çok şaşırmıştım bir an. Çünkü tarihimizde böyle bir eylemimiz olmamıştı. DHKC Kır Gerillası olarak gelenek-

Sınırlı dinleyebildiğimiz haberlerden öfke doluyorduk. OHAL uzatmaları, köyde bile sokağa çıkma yasağı ilan etmeleri, özel güvenlik bölgeleri vs vs...Hepsini yere çaldık. Tabi herkes eylemi gerçekleştiren savaşçılarımızın yerinde olmak istedi. Çok tarihsel, ileride anlatılacak, ön açıcı olacak bir eylem. Cephe tarzıyla gerçekleştirdiğimiz, politik mesajı çok açık olan ve Onur'umuzun "savaşı büyüütün" vasiyetini gerçekleştirdiğimiz bir eylem. Cephe Gerillaları olarak savaşın büyük etkili silahlarla değil, ideolojiyle yürüdüğünü biliyorduk. Ama ufkumuzu daha da büyütmemiz, basit ve sade düşünmemiz gerektiğini bir kez daha gördük.

lerimize yeni bir gelenek daha eklenmişti. Şaşkınlığının yerini hemen büyük bir coşku ve sevinç kapladı. Halaylarımız kuruldu. Sloganlarımız atıldı. Diyarbakır eylemi Dersim'den duyulur duyulmaz selamlandı. Kürt halkının kanayan yaralarına bir parça da olsa merhem olduk. Eylemin tatlısı ise bir başka güzeldi. Kahvaltıdan sonra hazır helva oluyor. Herkes o kadar iştahlı yiyordu ki, aklımdan eylemin heyecanındandır diye geçirdim. Yoldaşlarımız eylemi yapmış ve geri çekilmişti. Sevincimiz üçe beşe katlanmış gidiyor. Eylemin vermiş olduğu coşkuyla herkes işlerine daha bir gayretle sarıldı, eylemin coşkusu bir an olsun durmadı. Yoldaşlarımla eylemle ilgili konuşmaya başladık. Sıra bize ne zaman gelir, o gün geldiğinde biz de yoldaşlarımız gibi hem askeri hem politik anlamda başarılı bir eylem gerçekleştirmeliyiz üzerine sohbetlerimiz. Hiç tereddüt cevabımız aynı idi. Yoldaşlarımızın yaptığını

biz de yaparız cevabını veriyoruz. Uzun lafın kısıası eylem bende hesap sormak isteğimi arttırdı. Halkımızın kanayan yaralarına merhem olmak, öyle tonlarca bomba patlatarak değil tek bir tabacayla dahi halka çektirilen acının, katliamların sorumlularını göstermeye yeterli. Hem de halktan tek bir insanın dahi burnu kanamadan. İşte bizim eylem tarzımız, işte bizim gücümüzün gerçekliği... İmkansızlıklar içinde savaşıacak ama asla düşmanlarımızla uzlaşmayacak, katillerin ellerini sıkıp masalarına oturmayaçağımızın teminatıdır. Diyarbakır eylemimizin içimdeki coşkusu, sevinci, zafer gününe kadar hiç bitmeyecek. Kanlarımız bu topraklara akacak ama asla teslim olmama gururunu yaşayacak ve yaşatacak olan biz DHKC Gerillaları'nın onuru ve gururu olan eylemimizle daha çok somutlanıyor...

Sf.48

Murat: Komutanımız 06.10.2016'da saat 07.00'de radyo dinliyordu. Birden radyoda Diyarbakır'da valiliğe eylem yapıldığı söylendi. Komutanımız eylemin bizim olduğunu söyledi. Haberin devamında "saldırgan olay yerinden kaçtı" deniyordu. Bunu duyunca sevincimiz ikiye katlandı. Zafer halayları çektik, sloganlar attık. Zafer tatlısı yaptık. Savaşçılarımız düşmanın inine elini, kolunu sallayarak girip çıktı. Ve Diyarbakır'ın en iyi korunan binalarından biridir valilik. Ne tonlarca bomba, ne füze, ne lav.. Ve DHKC savaşçıları, bir 7.65. Diyarbakır se-malarını titreten, düşmanın elinde tankı, topu, G3'ü, roketatarı, keleş vb. vardı. Bir de utanmadan çatışmaya girdik diye haber yapıyorlar. Evet tabanca... Burada belirleyici olan inançtır. Savaşçımızın elindeki 7.65 değil sopa da olsa korkak korkaktır. Cephe yine Cephe'dir. Bu denklem değişmez. Düşmanın canı tatlı-

Cephe'nin adaletinden hiçbir halk düşmanı kaçamayacak. Yaptıkları zulümlerin, katliamların, Kürt halkına çektiirdikleri acıların hesabını tek tek soracağız. Mezarsız bırakılan, evleri yıkılan, diri yakılan, köyleri boşaltılan halkımızın hesabını soracağız. Kürt halkına bu yaşatılanları unutmayaacağız. Amed eylemi ile halk düşmanlarından vali ve polisleri hedef aldık. Çünkü valiler, polisler Kürdistan'daki katliamın yöneticiliğini yapan, iktidarın kiralık katil sürüleri, köpekleridir. Bugün sadece vali ve polisler değil, halkımızın ve devrimcilerin kanına eli bulaşmış herkes namlularımızın hedefindedir. Aldıkları tüm önlemler, tankları, topları, envai çeşit silahları DHKC gerillalarının hiçbirinin önünde duramaz. Bir 7.65 ile onların güvenlik önlemlerinin çok olduğu kalelerini sarstık, sarsmaya devam edeceğiz!

dır ve halk düşmanıdır. DHKC Gerillası ise vatan sevgisinden, halk sevgisinden beslenip vurur düşmanı. Halk iktidarını kurana kadar vurmaya devam edeceğiz.

Karademlik: Amed eylemiyle halka ne diyoruz?

Murat: Türk, Kürt, Alevi, Sunni, Laz, Çerkez tüm halklar için savaşıyoruz. Bu ülkede tüm halklar eziliyor. Ezen kim? Tekelciler. Burda da sınıf kavramı giriyor. Ezen sınıf, ezilen sınıf. Kavganın temelinde bu yatar aslında. Türk'ü Kürt'e düşman eder, Alevi'yi Sunni'ye.

Neden? Bizim bu ülkede ortak sorunlarımız var. Bunu görmemizi, birleşmemi-

zi istemiyorlar. Geçim sorunu var, sağlık sorunu var, eğitim sorunu var, ulaşım sorunu var, işsizlik sorunu var. Var da var. Bitmez bu sorunlar. Bu sorunun kaynağı kimdir? Devlettir. Çünkü bu ülkeyi bu şekilde yöneten devlettir. Devlet bizim bu sorunlar etrafında birleşmememiz için çeşitli politikalar üretir. Alevileri dışlama, yok etme, asimile etme politikası üretir. Diğer yandan Sunni halkı yanına çeker. "Onlar dinsizdir" der. "Kestiği et yenilmez" der. Peki Alevi halkın, Sunni halkın hangi ortak sorunu çözüldü. Hiçbiri. Düşman Kürt halkımızın 9-10 yaşındaki çocuklarını katleder. Yanına keleş indirir, "o teröristti, vurduk" der. Terör propagandası yapar. Kürt halkını Türk halkına karşı hedef gösterir. Devlet bunu bilinçli yapar. Hiçbir zaman halkların birleşmesini istemez. O zaman halklar ortak sorunda birleşmelidirler. Bu da faşist devletin sonu halkların kurtuluşudur. Devlet bunu bildiğinden elinden gelen faşizmi uyguluyor. Sütten kesilmemiş bebeleri katlediyor. 70 yaşında nenelerin cansız bedenlerini haftalarca bekletip sokaklarda, genç kızları öldürüp bedenlerini teşhir eder. Sonra tüm ahlaksızlığıyla terör demagogisi yapar.

Çünkü devlet onursuzca bir sisteme dayalıdır. Ayakta kalmak için yapmayacağı ahlaksızlık, namussuzluk yoktur. Sadece son iki seneye de Kürdistan'ı alt üst ettiler. Halkı teslim almaya çalıştılar. PKK barış istemiyle Kürt halkını yok olmaya götürüyor. Barış naralarına inanmayın. Bu emperyalizmin alçak bir oyunudur. Barış gözyaşı demek. Barış, tek taraflı akan kan demektir. PKK düzenle uzlaşmanın derdinde. Geçmişini görmezden geliyor. Binlerce ödenmiş bedeli görmezden geliyor, hiçe sayıyor. Bir mendil gibi Kürt halkının ödemiş olduğu bedeli çöpe

atıyor.

Dayı'mız Kürt halkına sesleniyor: **"Savaşmak için hiçbir nedenimiz yoksa şehitlerimiz için savaşırız"** Elbette faşist devletin yaptığını yanına koymayacağız. Faşizm "Gazi'yi bitireceğim" deyip devrimci mahallelere saldırıyor. Bilmez ki Kürdistan'ı Gazi yapıp başına yıkacağız.

Kürt halkımıza çağrımızdır: Halk iktidarı için DHKC saflarında birleşelim.

Halk ordusunu kuralım.

Bu faşist soysuzları Kürdistan'dan kovalım.

KURTULUŞ KAVGADA

ZAFER CEPHE'DE!

YAŞASIN DEVRİMCİ HALK

KURTULUŞ CEPHESİ!

Karademlik: Amed eylemiyle halk düşmanlarına ne diyoruz?

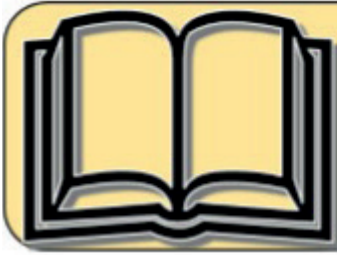
Fatma: Amed eylemiyle halk düşmanlarına şunları söylüyoruz:

Cephe'nin adaletinden hiçbir halk düşmanı kaçamayacak. Yaptıkları zulümlerin, katliamların, Kürt halkına çekti-rikleri acıların hesabını tek tek soracağız. Mezarsız bırakılan, evleri yıkılan, diri yakılan, köyleri boşaltılan halkımızın hesabını soracağız. Kürt halkına bu yaşatılanları unutmayacağız. Amed eylemi ile halk düşmanlarından vali ve polisleri hedef aldık. Çünkü valiler, polisler Kürdistan'daki katliamın yöneticiliğini yapan, iktidarın kiralık katil sürüleri, köpekleridir. Bugün sadece vali ve polisler değil, halkımızın ve devrimcilerin kanına eli buluşmuş herkes namlularımızın hedefindedir. Bir 7.65 ile onların güvenlik önlemlerinin çok olduğu kalelerini sarstık, sarsmaya devam edeceğiz!

Bekleyin bizi halk düşmanları! En beklemediğiniz bir anda Halkın Adaletini kuşanıp geleceğiz!

Sf.49

GERİLLANIN KİTAPLIĞINDAN

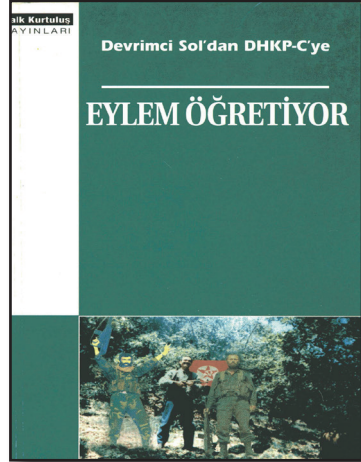
Kitabın Adı:
EYLEM ÖĞRETİYOR
Yayınevi:
Halk Kurtuluş Yayınları
Sayfa sayısı:
209

"Savaşçılar da, kitleler de sonu-
nuçta savaşı bizzat savaşın içinde öğre-
neceklerdir. Bunun başka bir yolu yoktur.
Topkapı eylemi bu açıdan gerçekten de
önemli dersler bırakmış bir eylemdir. (...)
Eğer savaşın içindeyssek, eylemlere, ister
kitlessel, ister kadrosal, mükemmelliyetçi
bir bakış açısıyla bakamayız. Hatalar da
olacaktır, kayıplar da olacaktır. Çoğu
eylemler vardır ki, hazırlıksız, hatta
plansız başlamak-başlatmak durumunda
da kalabiliriz. Halkın savaşını yaygın-
laştırmaktan söz ediliyorsa, asıl olarak
hazırlanmamız gereken savaş tarzının bir
yanı budur." (Sf. 22)

"Arabadan önce koruma görev-
lisi Ali KARTAL indi. Erim'in inmesi için
arka kapıyı açtı. Erim inerken korumanın
gözü iki arkadaşa takıldı ve onları azar-
lamaya kalkıştı: "Siz ne arıyorsunuz bu-
rada? Hey! Çekin gidin bakalım!" Eylem
sorumlusu yoldaş, "nereye gidecekmiz,
buraya herkes gelebilir" diyerek üzeri-
ne yürüdü. Diğer arkadaş da aynı anda
yürüyünce Ali Kartal silahına davrandı.

Sorumlu arkadaşın "sok onu beline" ikaz-
larına aldırmadı ve 14'lüsünü çekti. Ateş
edecekken iki kurşunla devrildi, silahı
elinden kaydı. Hemen peşinden Erim ce-
zalandırıldı. Erim 'in eşi arabadan çılgık-
lar atarak çıktıysa da ona dokunulmadı.
Koruma polisi, büyük olasılıkla son anda
durumu kavradığı için ateş etmek istedi.
Hedefte olmadığı halde o da cezalandı-
rıldı. Savaşçılar korumanın silahını da
alarak Erim'in üzerine eylemin amacını
anlatan bir bildiri bıraktıktan sonra ara-
baya yöneldiler. Önce iki kişi, sonra şoför
ve en son olarak da güvenlikten sorumlu
yoldaş bindi arabaya. Araba yokuş yukarı
zor bir manevra ile ama hızla hareket etti.
Maltepe'ye doğru yönelindi..." (Sf. 28-29)

"Hiçbir hedef, hiçbir halk
düşmanı ulaşamaz değildir. Erim'lerin,
Sabancılar'ın cezalandırılması aslında

herkese bunu anlatmaya yeter. (...) Biz halk hareketiyiz. O yüzden halkımızın öfkesini duyuyor ve halkımız gibi "ahımızın yerde kalmayacağına" hep inanıyoruz. İnanmayan Erim'in sonuna baksın." (Sf.31)

⇒ "Halka değer verme, halka zarar vermeyen devrimci bir eylem çizgisi, devrimin müttefiki olabilecek sınıflara yönelmeme. Bunlar her dönem devrimci hareketin eylem çizgisine yön veren unsurlar oldular. Sibel Yalçın'ı hatırlayın örneğin. Okmeydanı'nda bir gecekondu evine girdiğinde, ilk işi evdekilerin güvenliğini düşünmektir. İlk işi onları dışarı çıkarmak olmuştur. Ateş altında, kuşatmada bunu düşünmenin büyüklüğünü tasavvur etmek zordur. Bunun örneklerini yine Devrimci Sol savaşçıları ve DHKP-C savaşçıları vermiştir bu ülkede. Ve tabii bir de Maltepe'de Sibel Erkan'ı rehin alan Mahir ve Cevahir'ler..." (Sf. 36)

⇒ "Herkes yere yatsın/ Herkes yere yatsın diye bağırın yoldaşımız, İbrahim Erdoğan...Dinamit onun elinde. (...) Herkes yere yatsın diye bağırıp vücudunu bir yay gibi gerip ateşlediği dinamitin panzerin tam altına gelmesini gözeterik fırlatıyor. Tam isabet olmazsa panzeri bu patlama da durduramayacak. Yere yatın sesiyle kendine bir siper bulan insanların kulağı seste... İşte patlama! Gümbürtü ile herkes kafasını kaldırıp patlamanın sonucuna bakıyor. Altında dinamit patlayan panzer tekerlekleri üzerine havalanıp tekrar eski yerine oturuyor. Tam isabet!..." (Sf.42)

⇒ "Düşman sanıldığı kadar güçlü değildir. Düşman sanıldığı kadar ulaşılmaz değildir. Esasında her eylem aynı zamanda bunu kanıtlar. Kafamıza koyduğumuz, önümüze hedef olarak koyduğumuz herşey yapılabilir; onu mümkün kılacak bir zayıflığı mutlaka vardır düşmanın. Düşman her eylemin önlemlerini alırken asla bizim yaratıcılığımızın irademizin ve üretiminin

sınırlarını hesaplayamaz." (Sf. 52)

⇒ "Gültepe operasyonunda Devrimci Hareketin adalet anlayışı da kendini mükemmel biçimde ortaya koyar. Faşist ilçe başkanının dükkanı basılır. İlçe başkanı yoktur ve tanımadıkları üç kişi vardır; faşist eğilimli oldukları kesindir, ama daha ötesine ilişkin bir bilgi yoktur. Sadece dövülerek cezalandırılıyorlar bu yüzden. Hedef olan diğer faşist de yok dükkanında; ama babası var. Ve Devrimci Sol savaşçıları onu tanıyorlar; MHP'nin aktif bir militanı olduğu biliniyor ve tereddütsüz cezalandırılıyor." (Sf.62-63)

⇒ "Baskına uğrayan ne kadar hazırlıklı olursa olsun, en azından "o an" hazırlıksızdır. İnsiyatif sizdedir ve eğer bir hata yapmazsanız bu inisiyatifiniz kaybolmaz. Gerçekte eylemlerimizin muhtevası düşünüldüğünde karşıımızdakilerin bu inisiyatifi bozacak bir girişimleri de genellikle söz konusu değildir." (Sf.70)

Sf.51

⇒ "Halk, adalet istemektedir. Devrimcinin görevi, halkın bu istemine cevap vermektir. Halk, bugün de örneğin kayıpların akıbetini öğrenmek istiyor. (...) Devrimcinin de bugün yapacağı halka onun da bir adaleti olduğunu göstermek ve bu adaleti yerine getirmektir." (Sf.76)

⇒ "Komutanımızı şehit verdik. Günlerimiz bunun kini ve öfkesiyle geçiyor. Geçen her gün bizi üzüyor. En kısa zamanda misilleme yapmalıyız. A. Rıza'yı yerde yatarken gördüğümde verdiğim sözünü bir an önce tutmak, yerine getirmek istiyorum. Diğer yoldaşlarımız da aynı duygularla dolu." (Sf.80)

⇒ "Bizim gibi bir ülkede, kendine devrimciyim diyen her insan silaha bir biçimiyle alışık olmak durumundadır. Konumu ister kadro, ister taraftar düzeyinde olsun, çalıştığı alan ister legal, ister illegal

olsun, bu böyledir." (Sf. 90)

⇒ "Savaşçı eyleminin siyasal anlamına da, eyleminin askeri araçlarına da vakıf olmalıdır. Burada bir savaşçı için önemli olan durumunu bilmektir. Silahının bozuk olduğunu bilmek, ateş gücünü, diğer özelliklerinin ne olduğunu bilmek ve eylemini buna göre programlamaktır. Eğer savaşçı silahına vakıf değilse, silahının tutukluk yaptığını ancak eylem anında öğreniyorsa, elbette bu, savaşçının katledilmesiyle de sonuçlanabilir." (Sf. 95-96)

⇒ "Migros eylemleri halka balık tutmayı öğretmenin de ötesinde, denizin de, ırmağında, oltanın da halkın malı olduğunu, denizlerine, ırmaklarına, oltalarına, tüm üretim araçlarına sahip çıkmaları gerektiğini kavratmaya çalışan devrimci bir kampanyanın bir parçasıydı. Yoksulluğun, zamların, tüm melanetlerin sorumlusunun tekeller olduğu anlatılıyordu halka; "Koçların, Sabancıların elindeki her şey sizindir" deniliyordu. Migros kamyonlarının kamulaştırılıp içindekilerin halka dağıtılması bunun simgesel bir ifadesiydi işte." (Sf. 103-104)

⇒ "İstihbarat... Dikler eylemi aynı zamanda istihbarat açısından da örnek bir eylemdir. Elimizde küçük ya da büyük bir ipucu olduğunda, sabırlı ve tabiki planlı bir çalışmayla o işin sonunu bulmak zor değildir. Hiç de onlarca insan kullanmadan, araçtı şuydu buydu geniş olanaklar olmadan Dikler'in yaşamı, kullandığı güzergahlar tümüyle denetim altına alınmış, öğrenilmiştir. Bir halk düşmanının evini, ya da yalnızca oturduğu sokağı ya da semti belirledik. Sabırlı, planlı bir çalışma bizi hedefe ilişkin diğer bilgilere götürecektir." (Sf. 109-110)

⇒ "Eylem gününden bir hafta sonra

Çağlayan'da birçok yere duvar gazeteleri asıldı. Duvar gazetesinde; "Halkımıza zulmeden polisten hesap soracağız. Devlet terörünü devrimci şiddetle ezeceğiz. TİTRE POLİS BURADA DEVRİM-Cİ SOL VAR. İmha edilecekler 34 AO 129,313,388,402,404; imha edilen 34 AO 410... DEVRİMCİ SOL" yazıyordu. Plaka numaraları teşhir edilen ekipler bir daha bölgeye uğramaz oldu." (Sf. 113)

⇒ "İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne ve Alibeyköy Karakolu'na yönelik eylemler de görüldüğü gibi esasında son derece sade, deyim yerindeyse basit eylemlerdir. Görüldüğü gibi kalabalık bir savaşçı grubunu da gerektirmeyen eylemlerdir. Yalnızca düşmana nereden, nasıl yumlabileceği iyi tespit edilmiştir. Gerillamn özü, esprisi de bir yerde bu değil midir zaten: Düşmanın sinir merkezlerine vurmak, en az güçlü en etkili sonucu almak..." (Sf. 127-128)

⇒ "Orgeneral Adnan Ersöz cezalandırılıyor. "Orgeneral " Bu sıfattan sonra yazılan ismin bir yerde o kadar büyük önemi yok aslında. Devletin şöyle bir sarsılması için cezalandırılanın bir orgeneral olması yetiyor zaten. Gazetelerde o günlerde yeralan başlıklarda söylendiği gibi böyle eylemler "MİT'i sarsıyor", başka mekanizmaları sarsıyor." (Sf. 131)

⇒ "Eylemde daha kolay olanı, daha risksiz olan biçimleri tercih edebiliriz elbette. Ancak bunda aslanan bir ölçü vardır; bu tercihi yaptığımızda amaca ulaşıyor muyuz? Ulaşacak mıyız? Son derece teknik eylemlerle vurmak gerilla savaşının bir biçimi ve parçasıdır. Ama bütünü değildir. Gerilla açık çatışmaya da girer, baskınlar da yapar, tek tek vuruşlar da. Bunlardan biri mutlakaştırıldığında, örneğin o zaman, biraz önce sayılan dar

bakışa açılanın ya da tereddütlerin ifadesi olarak "sağlamcılık" gelişir; gerilla savaşı kendini sınırlamış ya, yılma olanaklarını ortadan kaldırmış ve esasında da iktidar hedefini kaybetmiş olur." (Sf. 141)

"Yaratıcılıkta sınıır yoktur.

Değişik teknolojiler kullanarak, değişik yöntemlerden yararlanarak ya da esasta değişik hiçbir malzeme kullanmadan eylemin biçimini değiştirerek de düşmana değişik vuruşlar, hiç ummadığı noktalar-dan darbeler yöneltebiliriz. Fatih Emniyet Müdürü'ne yönelik uzaktan kumandalı eylem de, işkencecilere yönelik tuzaklama da bu türden eylemlerdir." (Sf. 154-155)

" 'Afedersiniz, şu Adres.'... İşken-ceci katil, gazeteleri karıştıran yoldaşımı-zın ya nından geçerek dar sokağa girer. Dar sokak içinde bekleyen yoldaşımız cebinden çıkardığı bir kağıt parçasıyla etrafına şaşkın şaşkın bakmaktadır. (!) Bir adres soruyormuş da bulamamış birisi gibi gezinen yoldaşımız, kendisine yardım edecek birisini nihayet bulmanın "sevinciyle" polisin yanına yaklaşp, elindeki kağıdı uzatır: "Afedersiniz şu adresi bulamadım, yardımcı olur musunuz?" diye "yardım ister". Yoldaşımızın uzattığı kağıda göz ucuyla bile bakmadan yoluna devam eden polis "işim var, uğraşamam" derve yoldaşımızı! bir-iki adım geçer. Yoldaşımız bunun üzerine silahını çekerek işkenceci katile üç el ateş eder. M.Naci Tüküm yere yığılır."(Sf. 159-160)

"İstihbaratın kaynağı halk-tır. Daha doğru bir deyişle örgütlenmiş halktır. Kitle ilişkileri yaygınlaştıkça, kitle örgütlenmesi büyüdükçe istihbarat sorunu küçülür. İstihbarat deyim yerindeyse orta-dan kalkar." (Sf. 163)

"Silah ve insan savaşın esas

unsurlandır, öyle gözükür, ama yalnız bu biçimiyle eksik bir tanımlama olur bu. Savaşabilmek için gerekli olan silah ve cüretli, inanmış, yaratıcı insandır diye düzeltmeliyiz." (Sf. 164)

"Kampanya illa onlarca eylem demek de değildir. Kampanya bazen son derece etkili bir eylemin etrafında da örülebilir.Örneğin bir Sabancı eylemi, örneğin Kürdistan kasapları generallere yönelik eylemler bu türden eylemlerdir. Günler, haftalar süren kitle eylemleriyle, kitlesel etkinliklerle, diğer mücadele bi-çimleriyle bunların odağında kampanyalar yürütülebilir ve kitleler nezdinde, onların bilinçlerini, vicdanının, duyarlılıklarını yaratan, geliştiren sonuçlar yaratılabilir." (Sf.180-181)

"Dünyanın neresinde olursa olsun... Evet böyle denmiştir. Çünkü böyle hissedilmiştir. Dünyanın neresinde olursa olsun, emperyalist bir saldırı kendimize kabul edilmiş ve tavır alınmıştır. ABD'den Fransız emperyalistlerine, Belçika'da Hol-landa'ya, İngiltere'den Alman emperyaliz-mine kadar tüm emperyalistler Devrimci Sol'un, DHKP-C'nin önderliğinde Türkiye halklarının öfkesinden nasiplerini aldılar." (Sf. 189)

Sf.53

"Her silahın etkili olacağı bir yer, bir biçim vardır ve elimizde başka şeyler olsa da, pek çok silah olsa da biz eğer en uygunu oysa, elimizdeki en "ilkel" silahı da kullanabiliriz. (...) Bursa'da faşistlerin üs olarak kullandığı kitaplığın yakılması eylemi bu açıdan bir örnektir. Silahları vardır, bombaları vardır, ama onlar bir bidon benzin kullanırlar. Çünkü en etkili sonucu onunla alacaklardır. Bir hortum, bir bidon benzin ve tutuşturacak herhangi birşey... Bu silahın pek çok hedef üzerinde etkili olacağına kuşku yok..."(Sf. 196)

**BU TARİH, ESAS OLARAK
KANLA YAZILMIŞ,
ŞEHİTLERİMİZİN TARİHİDİR!**

**38 Yaşında Kadir Güven , 19 Yaşında Devrim Aslan Güler
Ve 16 Yaşında Erkan Dilsiz Omuz Omuza Faşizme Karşı
Birlikte Savaşıp, Birlikte Şehit Düştüler!**

**SAVAŞMANIN YAŞI YOKTUR!
VATAN İÇİN
HER YAŞ VE KOŞULDA SAVAŞILIR!**

**Bu savaş, emperyalizme ve faşizme karşı bağımsızlık savaşıdır.
Bu savaş, kapitalist sömürüye karşı, sömürsüz bir dünya olan
sosyalizm için verilen bir savaştır.**

Bu savaş, halkların kurtuluş savaşıdır.

Bu savaş, vatanın özgürlük savaşıdır.

Bu savaş, onur için, şeref için, adalet için, sürdürülen bir savaştır.

**Bu savaş, halkın savaşıdır. Ve bu savaşta kadın, erkek her yaştan halk
silahlanıyor, şehit düşüyor.**

**Bugün de 15 yaşından 55 yaşına kadar tüm Cepheli'ler silah elde, dağda,
şehirde savaşıyor, Savaşacak!.. Kurtuluşa kadar!**

**Paşacık Köyü yakınlarında Dersim İbrahim Erdoğan
Kır Silahlı Propaganda Birliği Komutanlığı'na bağlı bir
gerilla birliğiyle düşman güçleri arasında çıkan çatışmada
Devrim Aslan GÜLER ve Erkan DİLSİZ yoldaşlarıyla
birlikte şehit düştü. Düşman güçlerden de bir astsubay ve
bir erin öldüğü, bir yüzbaşının da yaralandığı çatışmada
Cepheliler kahramanca çatışarak ölümsüzleştiler.**

Kadir GÜVEN (Kemal)

Kadir GÜVEN (Kemal)

Doğduğu Yer: Malatya, Pötürge 1958

Mezar Yeri: Ulukale Çemişgezek,

Dersim

Kürt milliyetinden yoksul bir köylü ailesinin çocuğudur. Çocuk denecek yaşta yoksulluğu, ezilmişliği yaşamaya başlamıştır. 1975 yılında çalışmak için İstanbul'a giderken, Anadolu insanının saflığını ve içtenliğini taşıyordu. Konfeksiyonda çalışmaya başlar. 1978 yılında Dev-Genç'liler'in çabalarıyla kurulan "Süleymaniye Halk Dayanışma Derneği"ne gitmeye başlar. Dernekte çalışan Dev-Genç'lilerle tanışması onun devrimciliğe attığı ilk adımdır. Kısa sürede hareketimize sempati duymaya başlar. Bu süreçte kaldığı bekar odalarına ve genç işçilere gitmemize öncülük eder. Bütün yaşamı çalışarak geçti. İşçi olduğundan devrimciliği ve Devrimci Sol'u, işçi sınıfının mücadelesi içinde tanıdı. Devrimci İşçi Hareketi içinde çalıştı. 12 Eylül'den sonra tutsak düştü. Tutsaklığı bittiğinde mücadeleye yeniden katılmakta tereddüt etmedi. O işçi

sınıfının ve devrimci hareketin isimsiz kahramanlarına yakışır bir tarzda özveri ve mütevazılığı kendisiyle bütünleştirmiş bir savaşçı olarak görevden göreve koştu. 1993 Şubatı'nda Dersim Gerilla birliğine savaşçı olarak katıldı. İşçi sınıfının öncü bir neferi olarak şehit düştü.

Bir yoldaşı anlatıyor: KIRK YAŞIN İÇİNDE ÇARPAN BÜYÜK YÜREK

18 yıllık devrimci... Cepheli... Kesintisizlik, zorlukları aşmadaki kararlılık, saf ve temiz inanç, samimiyet; ihanetler karşısındaki devrimci tavır, acılar, sevinçler ve sevgilerle dolu bir yaşam; Kadir Güven...

Uzun yıllar, önemli görevler olarak sürdürür mücadelesini. 1993 yılında, hareketimizde çıkan ihanet sürecinde, Dersim kırsalına istihdam edileceği kendisine söylendiğinde, sevinçlidir, coşkuludur. Ve ekler; *"Yaşadığımız süreç darbecilik sürecidir. Gerillaya gitmek, hareketi sahiplenmektir. Bunun için, hareketimin göndereceği her yere gitmekte gönüllüyüm."* Bu coşkuyla ve inançla koşar Dersim dağlarına.

Kırsalda bir takım zorluklarla karşılaşacağını bilir. Ancak o, tüm zorlukları, beklenenden daha kısa sürede iradesi ve inancıyla aşmasını bilir.

"Bir kış vakti yağan, yarım metreye kadar birikmiş karda uzun bir yol yürüdük. Birlikten ayrılırken, karda daha rahat yürüyebilmek için çantalarımızı almadığımız. Kadir Abi, dükkân dediğimiz içi dolu onlarca kilo ağırlığındaki çantasını yanına almıştı. Yol, zorlu ve yorucuydu. Üstelik iz bırakmamak için derede, suyun içinde yürüyorduk. Bu durum, yorucu ve soğuk yolculuğumuzu daha da ağırlaştırıyordu. Biz üç arkadaş, Kemal Abiden onlarca

yaş daha gençtik. Ancak, yaşlı olmasına rağmen, bizden daha hızlı yürüyordu. Kemal abinin bu güçlülüğünü gördüğümde şaşırılmış ve sormuştum 'Kemal abi sen nasıl yürüyorsun bu karda? Çantamı ver biz taşıyalım yürürken' demiştim. 'Yok canım kardeşim, ben taşıyım, fazla ısrar etme' diyerek, çantasını taşımamıza izin vermedi. Biraz yürüdükten sonra boşaltılmış bir köyde mola verdik. Kemal abiye aynı soruyu tekrar sordum. Onun cevabı kısa ve anlamlıydı: 'Bak düşman askeri bizden daha iyi besleniyor ve daha kuvvetli, sıcak elbiseleri var. Ancak bu havada adım dahi atmıyorlar. Sence neden?' Bu soruya 'korkudan' cevabını vermiştim. O ise, 'doğru düşman bizden korkuyor. Ancak, bu onların operasyon yapmalarını da engellemiyor. Bizi düşman askerinden güçlü kılan, inancımız ve güçlü irademizdir. İşte bizi zorlu yollardan yürüten de budur'... "

Sf.56

Evet yoldaşım, inanç ve irade... Bura-
dan aldığın güçle, haykırıyordun kuşat-
mada "Asıl siz teslim olun" diye.

O, önderliğe de aynı inançla bağ-
lıydı. Düşmanın, önderliğimize yaptığı
çirkef saldırılara, yer yer oportünizm de
ayrı bir cepheden saldırarak ortak olur.
Buna benzer bir olayda, Kemal abinin de
içinde bulunduğu müfrezemiz ile dost
bir örgütün gerillaları karşılaşır. Çıkan
bir tartışmada onların komutanların-
dan biri, konuşmasında önderimizden
bahsederken, sık sık sadece ismiyle hitap
ederek saygısızlık derecesinde tartışmayı
boyutlandırır. Kimse buna cevap verme
fırsatı bulmadan yerinden fırlayarak "Sen
önderimizin okul arkadaşı mısın ki, böyle
saygısız saygısız konuşuyorsun, sus konuş-
ma" diyerek susturur.

O, bilir ki, önderliğimize yapılan
"küçük" de olsa, her saldırı şehitlerimi-
ze, yoldaşlarımıza, Parti-Cephe'ye ve
devrime yapılan bir hakarettir. Bu bilinçle

sahiplenir önderliğini. Ve aynı bilinçle
değer verir yoldaşlarına. O'nun, sevecen,
sakin ve mütevazı görünümüne aldanıp,
yanında bir hata yaptın mı, tavizsiz, sert
eleştirilerle karşılaşır, "şok" olurduk.
Yapılan yanlışlara, hatalar karşı uzlaşmaz
olduğu gibi eğitici yaklaşır, bize doğruyu
göstermesini de bilirdi. Yani yoldaşlarımızın
gelişmesine önem verir ve her fırsatını
bulduğunda bir şeyler anlatıp öğretmeye
çalışırdı. Aynı amaçla çalışan yoldaşla-
rını görünce de mutluluğu yüzünden
okunurdu. İnsanları böyle çalışmalara
teşvik etmek için ilginç ilginç yöntemlere
başvuruldu. Bir keresinde, yeni katılan bir
savaşçıyla Parti programını çalışıyorduk.
Kemal abi sessizce yanımıza sokulup, bize
ceviz içi uzattı. Bunu gören diğer yoldaş-
lar da ceviz içi istediler. Kemal abi, "size
yok" deyince, arkadaşlar "neden onlara
veriyorsun da, bize vermiyorsun?" diye
sordular. Gülererek cevap verdi. "Onlara
bakın ne güzel çalışıyorlar, siz boş oturup
bir şey okumuyorsunuz, çalışın size de
vereyim" diyerek, ince eleştiri de yapardı.
Çok basit bir yöntem olarak gözükse de,
mantığının özü "gelişmek için çalışana
herşey, çalışmayana ise hiç bir şey" di.

Köylere faaliyete çıktığımızda halkla
sıcak ilişkiler içerisine çok kolay girip
kendi şahsında Parti-Cephe'yi sevdire-
mesini de iyi bilirdi. Halkla sohbet eder,
sorunlarına çözümler bulur, yaşlı-genç
insanlarla şakalaşır, hasta insanlara ilaçlar
verip, ne yapmaları gerektiğini uzun uzun
anlatırdı. Halk içerisinde, yaşlı-genç,
çocuk, akıllı-deli ayrımı yapmadan değer
verirdi insanlara. "Bir köye gitmiştik.
Evine gittiğimiz bir köylünün kardeşi
deli olduğu için kirli ve pasaklıydı. Ailesi,
her şeyini ayrı yaptıkları gibi, yemeğini
de ayrı veriyordu. Hele bir de evlerine
misafir gelmişse, sofraya yaklaştırmaktan
öte, odadan kovuyorlarmış. Biz gittiği-

mizde, bize de yemek hazırladılar. Sofraya oturduğumuzda, herkesi buyur ettik. Deli olan çocuk dışında herkes geldi. Kemal abi “sen niye gelmiyorsun?” deyince, abisi müdahale edip “o deli yemeğini ayrı veriyoruz” dedi. Kemal abi, abisine kızıp, deliyi kolundan tutup sofraya getirdi. Aile halkı şaşırılmıştı. “Bizim ekmek yemediğimiz bir deliyle siz nasıl yiyorsunuz?” demekten de kendilerini alamamışlardı. Kemal abi söze girip, “O insan bilinçli olmadığı için üstü- başı kirli dolaşıyor. Siz böyle yaparak bu insanı ikinci kez cezalandırıyorsunuz. Kaldı ki, biz sizden farklı, lüks içinde yaşayan insanlar mıyız ki, kirden midemiz bulanıp yemek yemeyelim” dedi. Gerçekten samimi ve içten bir insan olduğu için, herkesin saygısını kazanmasını bilirdi. Kemal abiyi tanıyan her köye gittiğimizde O’nu sorup dururlardı. “Kemal amca neden gelmedi? Selam söyleyin.” sözü de hiç eksik olmazdı. O’nu halka çeken, doğal ve sade bir Anadolu insanı olmasıydı.

Verilen görevleri küçük- büyük ayrımı yapmadan, özenle, sabırla ve emek harcayarak layıkıyla yerine getirmeye çalışırdı. Dersim'deki savaşılarımızın en eski ve tecrübelisiydi. Hiç bir zaman, “ben eskiyim, daha iyi bilirim” deyip böbürlenmezdi. Böyle bir anlayışın izlerine dahi rastlayamazdık. Aksine, yeri gelir elinde defteri-kalemi yoldaşlarına eğitim veren bir öğretmen, yeri gelir elinde iğne ipliği ile dikiş diken bir terzi, yeri gelir elinde kazma kürekle toprak eşen bir işçi, yeri gelir yoldaşının yarasını saran bir doktor, amansız çarpışmalarda vuruşan deneyimli bir gerilladır.

Kırk yaşın içinde çarpan o büyük yüreğin ve bilincin aydınlatıyor yolumuzu. “Canım kardeşim” değişindeki sıcaklık hala sımsıcak ve taptaze belleklerimizde

Devrim Aslan GÜLER

Doğduğu Yer: Dersim, Hozat Geyik-suyu 1977

Mezar Yeri: Merkez Asri Mezarlığı, Dersim

Devrim ASLAN GÜLER (Murat), Kürt milliyetindendi. Gerillaya katılmadan önce Kürdistan şehirlerinde demokratik alanda çeşitli faaliyetlerde bulundu. Genç yaşına rağmen, sorumluluk almaktan çekinmedi, sabırlı, kararlı, istikrarlı genç bir devrimci olarak yaklaşık dört yıl bu alanda faaliyet yürüttü. Kitleleri tanıdıkça kendini tanıdı. Ve mücadeleyi silahlı cephede sürdürmek için ‘96 yazında Dersim Gerilla Birliği’ne savaşçı olarak katıldı.

ERKAN DİLSİZ (General Cem)

**Devrim Aslanlar'la bu kavga
büyütülüyor. Ve Devrim
Aslanlar bu gün Onur oluyor
Çayan oluyor savaşıyorlar...
Savaş zafere Devrim
Aslanlar'la taşınacak...**

Sf.57

Erkan DİLSİZ

Doğduğu Yer: Dersim Hozat

Mezar Yeri: Çaytaşı – Hozat, Dersim 1980 (Nüfusta 1984 doğumlu görülmektedir)

Sf.58

Hozat doğumlu Kürt milliyetindendi. Çocuk yaşına rağmen, ülkesi ve halkı için canını vermekten çekinmeyen erken büyüyen çocuklarımızdandı. Defalarca gerillaya katılma isteğini iletti gerillalara. Ama yaşının küçük olması nedeniyle bu isteği kabul edilmedi. O ise yüreğindeki gerilla olma özlemini her gün büyüttü, isteğinden hiç vazgeçmedi. Her fırsatta bu isteğini gerçekleştirmeye çalıştı. Gerillaya katılma özlemini gerçekleştirme doğrultusunda Temmuz 1996'da bir adım daha attı. Gerillaların yanına ulaştı. Yaşı küçük ama yüreği büyük bir Halk Kurtuluş Savaşçısı olarak şehit düştü.

Erkan DİLSİZ'i Gerilla Birliğinden yoldaşları anlatıyor:

YAŞI KÜÇÜK, CÜRETİ BÜYÜK BİR ÇOCUK GERİLLANIN ÖYKÜSÜ

Erkan, Kürt milliyetinden alevi

inancına sahip yoksul bir ailenin beşinci çocuğuydu. Bir ağabeyi 1993 yılında PKK saflarında şehit düştü. Erkan Dersim Hozat ilçesi Çaytaşı köyünde doğup büyüdü. İlkokulu köyünde okudu. Ailesinin maddi durumu elvermediğinden okuluna devam edemedi. Erkan'ın gerillaya katılana kadar olan yaşamının büyük bölümü kendi köyünde geçti. Çocukluğundan beri ailesinin yanında köy işleriyle uğraşıyordu. Erkan, daha küçükken diğer örgütlerden gerillaları tanımış, onlarla içiçe büyümüş-tü. Köylerinin çevresindeki çatışmalara tanıklık etmişti. Gerillalardan ne için savaştıklarını dinlemişti. Daha küçük yaşlarda silahlara büyük ilgi duyardı. Ve de küçük yaşında silahları söküp takmasını, kullanım biçimlerini öğrenmişti. Gerillaları çok seviyordu. Daha o yaşta bu düzene karşı savaşmak gerektiğini kavramıştı. Çünkü baskıyı zulmü, doğrudan yaşıyordu. 10 yaşına gelmişti. Öfkesi, kini de büyüyordu. Varolan korkularının yerini, artık kin ve öfke doldurmuştu.

Gerillaları seviyordu ama tanıdığı bu gerillalara bir türlü de ısınamamıştı. Ta ki, 1991 yılında Devrimci Sol Gerillaları'yla karşılaşana kadar. Gerillaların köylerine geldiklerini duyduğunda hemen o eve koşmuştu. Devrimci Sol gerillalarını ilk kez görüyordu. Devrimci Sol gerillaları kendisine büyük, olgun biriymiş gibi yaklaşıyor, sohbet ediyordu.

Aradığını bulmuş gibiydi. Kendisine çocuk gibi yaklaşılmasını istemiyordu. Devrimci Sol Gerillaları'nda bu yaklaşımı görmüştü. Bu gerillalar Erkan'ın üzerinde büyük bir etki bırakmışlardı. O gecedен sonra Erkan sürekli Devrimci Sol Gerillaları'nın yolunu gözler olmuştı. Onları herkese anlatmak istiyordu, ama müf-reze komutanı ona kendilerini kimseye anlatmamasını söylemişti. Bu tanışmadan sonra, seyrek de olsa köylerine gelip giden

Devrimci Sol Gerillaları'nın yanından hiç ayrılmayan Erkan, sanki önce eksik olan şeyi Devrimci Sol Gerillaları'nda bulmuştu.

O güne kadar içinde besleyip büyüttüğü düşmana olan kinini kimseye anlatamamıştı. Devrimci Sol Gerillaları'nı tanıdıktan sonra ise sadece bu kini değil, içinden geçen her şeyi onlara anlatıyordu. Artık Devrimci Sol Gerillaları'nı çok iyi tanıyordu. Gerilla komutanı Nazım'dan (Karaca) öğrendiklerini arkadaşlarına ve ailesine anlatıyordu. Nazım'ın, Erkan için ayrı bir önemi vardı. Nazım ile olan sohbetleri arkadaşça, candan ve içten-di ki, onları gören kırk yıllık arkadaş zannederdi. Bazen ciddi ciddi tartışılar, bazen de yaptıkları esprilerle kahkahaya boğulurlardı.

Erkan oldukça atak ve cesur bir çocuktuktu. Bu yönünü tüm köylüler bilirdi ve onu çok severlerdi. İstedığı zaman köydeki tüm çocukları toplayıp, onları yönlendirebiliyordu. Bu özelliğinden dolayı Nazım, Erkan'a, "General" ismini taktı. Bu isim kısa sürede herkes tarafından benimsendi ve tüm köylüleri de onu bu isimle çağırma başladı. Erkan'ın Devrimci Sol Gerillaları'na olan sevgisi öylesine büyüktü ki, gerillalardan ayrıldığında aklı fikri onlarla birlikte dağa çıkardı. Hatta bazan sırf gerillaları görmek için davar otarma gerekçesiyle araziye çıkar, davarları bir yerde bırakır, dağ tepe dinlemez Devrimci Sol Gerillaları'nı arardı. Gerillaları bulduğunda da özlemlerini, hissettiklerini utancından anlatamaz, çeşitli gerekçeler bulurdu. Bunu da tam beceremeyince iyice kızarıp bozarırdı. Erkan gerillaları neden arayıp bulduğunu gizlemeye çalışsa da, gerillalar Erkan'ı biliyor, tanıyorlardı. Bu nedenle de ses çıkarmıyorlardı.

Gerillalar köylerine geldiğinde, hiç kimse kendisine bir şey söylemeden, bir

çırpıda köyün tüm evlerini dolaşır, gerillalar için gerekli yiyeceği toplar getirirdi. Hatta öyle çökeleği falan da kabul etmez, çökeleğin dışında bir şey vermeyenlere kızarak daha, "vitaminli şeyler" vermelelerini söylerdi. Nazım, bu yaptığının yanlış olduğunu, köylüler neyi vermeyi uygun görüyorsa onu almasını defalarca anlatmıştı. Buna rağmen Erkan, "köylüler beni tanıyor, benim sözlerim onları kırmaz" diyerek aynı şekilde davranmaya devam ediyordu.

Köylüler gerçekten de kızmıyorlardı Erkan'a. Bunları gerillalar istediği için değil, çökeleği gerillalara layık görmediği için yaptığını biliyorlardı. Erkan'ın savaşıma isteği Devrimci sol gerillalarını tanıdıktan sonra daha da artmıştı. Bu isteği öylesine güçlenmişti ki, yaşının küçüklüğü, gerilla yaşamının zorlukları aklına bile gelmiyordu. Kendisinde gerillaya katılmasını engelleyecek bir eksiklik görmüyordu. Artık ilk fırsatta gerillaya katılma talebini iletcekti.

Bu kararı aldıktan kısa bir süre sonra Devrimci Sol Gerillaları köylerine geldi. Erkan, hemen Nazım'ın yanına koştu. Kendisi henüz bir şey anlatmamıştı ama, Nazım, Erkan'ın utangaç davranışlarından yine bir sorunu olduğunu anlamıştı. Çünkü Erkan, gerillaya ne zaman kendisiyle ilgili bir şey anlatmaya kalksa utanıp kızarırdı. Aslında hiçbir zaman Devrimci Sol Gerillaları'na karşı içinde beslediği o büyük sevgiyi ifade edememişti. Nazım, "General, ne o, yine bir sorunun var herhalde" dedi. Erkan ilk başta "bir şey yok" demeye çalıştı, ama yapamadı. Evet anlamında başını salladı. Yine renkten renge girdi. Nazım, sevecenlikle elini Erkan'ın boynuna doladı ve "hadi gel gel, gel de şu sorununu anlayalım" dedi. Bunun üzerine Erkan Nazım'ın yanına oturdu. İlk başta lafı biraz eveleyip geveledi. Söylemek

istediğini anlatamayınca "Cemal Abi, ben gerillaya katılmak istiyorum" dedi. Nazım büyük bir sıkıntıdan kurtulmuş gibi "oh be, nihayet söyleyebildin" dedi. Erkan da rahatlamış ve Nazım'ın cevabını beklemeye başlamıştı. Nazım, O'nu, yaşının küçüklüğünden dolayı gerillaya almak istemiyordu. Daha yaşı 11'di. Erkan'ı ikna etmek için binbir dereden su getirdi. Önce "şu anda bazı nedenlerle yeni savaşçı alamıyoruz. Bekleyip kendini geliştirmelisin" dedi, Ama olmadı. Erkan, her şeye hazır olduğunu ve iyi bir gerilla olacağını söylüyordu. Buna karşılık Nazım Erkan'ın yaşının küçük olduğunu, biraz daha büyümesi gerektiğini belirtti. Erkan bunu da kabul etmiyor, her türlü zorluğun üstesinden geleceğini söylüyordu. Uzun konuşmalar sonunda Erkan, Nazım'ın ikna edici konuşmalarıyla gerilla dışında da olsa görev almak şartıyla söylenenleri kabul etti.

Erkan 1991'den 1995'e kadar olan sürede gerillaya katılma isteği ile yanıp tutuştu. Bu süre içerisinde kendisine verilen birçok görevi başarıyla yerine getirdi. Yeri geldi gerillaya kuryelik yaptı, yeri geldi harekete yardım topladı. Kısacası her türlü görevi büyük bir özveriyle yerine getirdi. Yaşının küçüklüğü, onun görev yapmasını engelleyemiyordu. Gerillanın bir dediğini iki etmiyordu. Örneğin ilçe merkezine mi gidilmesi gerekiyordu, Erkan'a söylenmesi yeterliydi, ya da gerillanın bir ihtiyacı mı vardı Erkan'ın duyması veya bilmesi yeterliydi. Bu 1993 yılına kadar böyle devam etti. 1993 yılının ortalarında, PKK saflarındaki abisi, girdiği bir çatışmada şehit düştü. Abisinin şehit düşmesinden sonra Erkan gerillaya katılma talebini daha büyük bir istekle yineledi. Abisinin şehit düşmesi düşmana olan kinini daha da büyüttü. Bu nedenle sadece gerillaya katılmayı talep

etmiyor, dönem dönem dayatıyordu.

1994 yılında gerillaların konaklama yerine geldiği birgün, artık geri dönmeceğini söylemişti. Fakat yoğun uğraşlar sonucu tekrar köyüne dönmek zorunda kalmıştı. Ailesi Erkan'ın bu isteğini biliyordu ve onu bu isteginden vazgeçirebilmek için birkaç defa başka illere gönderdi. Ancak her defasında bir haftadan fazla kalmıyor, tekrar köyüne dönüyordu. 6 Aralık Çaytaşı direnişinde de Erkan yine ailesi tarafından İstanbul'a gönderilmişti. Çatışmayı ve şehitleri öğrenir öğrenmez hemen köyüne dönmüştü. Olanları köylülerden dinledikten sonra ilk defa kendisini tutamamış, gizli gizli ağlamıştı. Bu direnişten sonra ailesi tekrar İstanbul'a gönderdi. Bu gidişi aynı zamanda gerilladan en uzun ayrı kaldığı dönemdi. Yaklaşık iki-üç ay İstanbul'da kalmıştı. Daha sonra tekrardan kaçarak köyüne dönmüştü. Döndüğü gün ise araziye çıkıp gerillaları aramaya başlamıştı.

Kafasına koymuştu, bu kez gerillaya katılacaktı. Bu kararından onu kimse caydıramazdı. 1995 yılının Temmuz ayının ortalarıydı. Gerillalar yine Erkan'ın köyüne gelmişti. Bunu duyan Erkan hemen gerillaların yanına koştu ve komutanı dışarıya çağırıp gerillaya katılacağını, kimsenin kendisini engelleyemeyeceğini söyledi. Komutan ona yaşının küçük olduğunu biraz daha beklemesi gerektiğini söyleyince, Erkan yaşının küçük olmadığını, 17 yaşında olduğunu ve savaşmanın en doğal hakkı olduğunu söyledi. Alınmaması durumunda da peşlerini bırakmayacağını belirtti. Artık gerilla komutanı da bu kararlılık karşısında bir şey yapamayacağını anlamıştı. Kabul etmekten başka çaresi yoktu. Erkan gerillaya kabul edildiğini anlayınca yerinde duramadı. Kendisine "kabul edildin" denmesine rağmen, defalarca "kabul edildim değil

mi" diye sordu. O kadar heyecanlıydı ki, sanki birileri gitmesini engelleyecekmiş gibi, bir an önce köyden çıkmak istiyordu. O gece gerillalar araziye çıkarken Erkan kıpır kıpırdı, yerinde duramıyordu. İkide bir komutanın yanına gelerek, "ailem sorun çıkarıp beni geri isterse ne olur geri vermeyin. Onlar zaten ağlar sızlar ve yaşımın küçük olduğunu söylerler. Sen onlara bakmayasın" diyordu. Evet, Erkan şimdilik bir kır gerillasıydı. Yaşı küçüktü ama, köy işlerinde sürekli çalışması ve becerikli olması, ona insanlar arasında bir saygı kazandırmıştı.

Erkan, 1.65 boylarında, siyah düz saçlı, esmer biriydi. Gerillalara 17 yaşında olduğunu söylemişti. Aslında bunu sırf gerillaya kabul edilsin diye söylemişti. Erkan'ın gerillaya katılmasının ertesi günü, babası araziye çıkıp gerillaları bulmuştu. İşte burada 14 yaşında olduğu ortaya çıkmıştı. Babası Erkan'ı geri götürmek istiyordu. Gerillalar da, Erkan'ın gerçek yaşını öğrenince geri gönderilmesini, bir süre daha beklemesini belirttiler. Ama Erkan hem gerillalara, hem de babasına karşı çıkarak dönmek istemediğini, savaşmak istediğini söyledi. O gün hem gerillaların, hem de babasının ikna çabası sonuç vermedi. En son gerilla komutanı Erkan'ın babasına "bir kaç gün yanımızda kalsın. Belki gerillaların yaşamının zorluklarını görür de ikna olur" diyerek babasını gönderdi. Erkan'ın babası gittikten sonra, gerilla komutanı onu ikna etmek için uzun uzun konuştu. Gerillalar, senin hem yaşı küçük, hem de bir ağabeyin mücadele içinde şehit düşmüş. Bu nedenle senin bu süreçte bize katılman aileni çok üzer" deyince, Erkan, "Benim ailem acı çekmeye alışık. Üstelik sizin aileleriniz de var. Bu ülkede sadece benim ailem acı çekmiyor, herkes acı çekiyor. Ben de artık büyüdüm. Kendi

hakkımda kararları verebilirim" dedi. Gerillalar söyleyecek bir söz bulamadılar. Erkan katıldığı gerilla birliği ile yaklaşık 10 gün faaliyet yürüttü. Bu on gün içinde birçok zorluklarla karşılaştı. Düşman operasyonları, saatlerce yürüyüşler, uykusuz kalmalar vb. . . Ama tüm bunlar Erkan'ın coşkusunu azaltmıyor, tersine daha da artırıyordu. Gerillaya katıldığı günden beri öylesine coşku ve kararlılıkla faaliyet yürütüyordu ki, girdiği her köyde büyük bir saygınlık yaratıyordu. Erkan, kendisi gibi küçük yaşta gerillaya katılan ve 25 Haziran'da Karadere'de şehit düşen Cem Güler'in adını almıştı. Erkan'ın idealinde Nazım gibi olmak vardı. Her fırsatta Nazım'la geçen anılarını, anlatırdı. Sık sık, çok sevdiği ve dilinden düşürmediği, "Weyde urze urze / Heyder'e mı sodiro / sere xo wadarı. Devrimci Sol / Dert ginomiro" türküsünü söylerdi. (Haydi kalk kalk. Haydarım sabattır, başını kaldır. Dert düştü bana.)

Birlikteki bazı savaşçılar hala Erkan'ı çocuk gibi görüyor ve öyle davranıyorlardı. Ama o sürekli geliyor, öğreniyordu. Birlik içinde bir arkadaş makinalı tüfek taşıyordu. Erkan, arkadaşına "birgün o silahı elinden alacağım" dedi. Makinalı taşıyan arkadaş da "Sen daha çocuksun, hem ben silahı sana vermem, Partiye söyle sana küçük bir makinalı göndersin" diye takılınca, Erkan kendinden emin bir şekilde "ben bunun daha büyüğünü BKC'yi taşıyacağım. Belki de uçaksavar taşıyım" demişti. Birlik faaliyet alanından tekrar ana birliğin yanına dönerken, yine Erkanların köyüne uğramıştı. Erkan köylerine uğramamaları için komutana çok yalvarmıştı, ama başarılı olamamıştı. Ailesi Erkan'ı almak için yine binbir türlü yola başvuruyordu. Fakat Erkan da aynı kararlılığını sürdürüyordu. O tüm zorluklara karşı koyabiliyordu. Karşı koymayacağı

bir tek şey vardı. O da Partinin kararlarıydı.

Birlik ana birliğin yanına döndüğünde Erkan'ın geri gönderilmesi kararı alınmıştı. Erkan bu duruma çok üzülmüştü. Erkan, gerillaya katıldıktan yaklaşık onbeş gün sonra geri gönderildi. Birlik Erkan'ı uğurlarken bütün gerillaların tek tek boyunlarına sarılarak veda etti. *"Bir gün mutlaka gelip silahımı alacağım. O zaman gönderseniz de geri dönmeyeceğim. Parti bana hangi görevi verirse versin yapacağım. Yaşımın küçük olduğunu söylüyorsunuz. Önemli olan yaş değil, savaşıp savaşmamaktır. Ben savaşmak istiyorum ve birgün mutlaka geri geleceğim"* demişti ayrılırken. Arkasından da akan gözyaşlarını silerek birlikten ayrılmıştı.

Ayrıldıktan sonra babası Erkan'ı yine İstanbul'a göndermişti. Fakat Erkan yine uzun süre geçmeden Dersim'e geri dönmüştü. Ve düşman tarafından gözaltına alınmıştı. Gözaltında bir gün tutulup serbest bırakılmıştı. Gözaltından çıktıktan sonra tekrar İstanbul'a gönderilmişti. 1996 yılı Ağustos ayı içinde Erkan son defa olarak Dersim'e geri döndü. Gelir gelmez de gerillaları arayıp buldu. Erkan'ın gidişi gibi gelişi de etkileyici olmuştu. Gerillaya katıldığı gün, *"size geleceğimi söylemiştim. Bakın geldim işte. Hem de daha kararlı bir şekilde savaşmaya geldim. Benim, şehitlerimizin hesabını sormaya yeminim var"* diyerek kararlılığını birkez daha dile getirmişti.

Erkan'ın gerillaya katıldığını gören bazı köylüler *"sen yine mi geldin, hani seni geri göndermişlerdi. Sen daha çocuksun, savaşmayı nerden bilirsin?"* diyorlardı. Erkan köylülerin söylediklerine *"benim yaşım küçük falan değil, atölyelerde, tarlalarda çalışırken kimse çocuk olduğumu söylemiyor. Ama gerillaya katılırken bana çocuk diyorsunuz. Ben nasıl ki alın terimle*

Bir köylü "ilk defa böyle bir çatışma gördüm ve gururlandım. Son mermilerine kadar çatıştılar, öldüler. Ben o zaman onların halk için savaştıklarına daha çok inandım" diyerek duygularını dile getirmişti. General Cem kısa yaşamına çok şey sığdırmıştı ve ardından kocaman bir direniş bırakarak şehit düşmüştü.

çalışıp para kazanabiliyorsam, pekala bu yaşta savaşmayı da bilirim" diye karşılık veriyordu.

Erkan, gerillaya ikinci defa katıldığında da yine eski ismini almıştı. Ailesi onun tekrardan gerillaya katılmasını iyi karşılamamışlardı. Erkan bu duruma oldukça üzülmüyordu. Birgün Erkan'ın da içinde bulunduğu gerilla birliğinin gittiği bir köye annesi de gitmişti. Erkan'ı geri götürmek için yalvarmış, ama sonuç alamamıştı. En son gerillalara *"sizden çekiniyor, yalnız konuştuğum zaman ikna olur"* deyince, gerillalar bu sözün gerçeği yansıtmadığını bilmelerine rağmen, annenin de kafasında bir kuşku kalmaması için ayrı konuşmalarına izin vermişlerdi. Erkan bu görüşmeyi her ne kadar kabul etmek istemese de yoldaşlarının zorlamasıyla annesiyle tek başına görüşmüştü. Ayrı odaya geçtikleri için annesinin ne söylediği anlaşılmasa da, Erkan'ın konuşmaları gerillaların kaldığı odaya kadar geliyordu. Erkan annesine, *"niye böyle şeyleri çevrede söylüyorsunuz? Kimse beni zorla götürmedi. Ben size beni engelleyemezsiniz demiştim. Ben Partime güveniyorum, devrimin zaferine inanıyorum ve bunun için savaşacağım"*

diyerek annesine konuşuyordu. Görüşme çok uzun sürmemişti. Erkan öfkeyle kapıyı çarparak dışarı çıkmıştı. Erkan'ın bu kararlılığını gören annesi de bir daha sesini çıkartamamıştı.

General Cem'in (Erkan Dilsiz) çok uzun bir gerilla yaşantısı olmadı. 1996 Kasım'ında iki yoldaşıyla birlikte Çemişgezek bölgesinde faaliyet yürütüyorlardı. Paşacık (Üskex) köyüne yakın bahçelerde konaklamışlardı. Sabah olunca Kadir Güven (Kemal), Devrim Aslan Güler (Murat) ve General Cem kuşatıldıklarını fark ederek bulundukları yerde çatışmak için mevzilenmişlerdi. Düşmanla saatler süren bir çatışma sonucu Kadir ve D. Aslan Güler şehit düşünce, General Cem çatışmayı tek başına sürdürmüştü. Köylüler an be an çatışmayı izlemişlerdi. Bir an gerillalardan ses kesilince çatışmayı yöneten yüzbaşı mevzilendiği taşın arkasından çıkarak, "geberdiler... girip cesetlerini alalım" diyerek ayağa kalkınca, General Cem yüzbaşının alnının ortasından vurmuştu. Tek başına kalan General Cem ile baş edemeyen düşman iyice azgınlaşmış, son çare olarak "gel TC adaletine teslim ol, sana birşey yapmayacağız, asker sözü" diye çağrı yapmıştı. Buna karşılık General Cem, Parti-Cephe geleneklerinden aldığı güçle *"Siz gelin Parti-Cephe'nin adaletine teslim olun. Size bir şey yapmayacağız, hem de Parti-Cephe sözü"* diyerek düşman karşısındaki kararlılığını birkez daha haykırıştır.

Hava kararmak üzereyken General Cem, aldığı yaralara aldırmadan yoldaşlarının silahını alarak kendi silahıyla beraber düşmanın eline geçmesin diye toprağa gömmüştü. (X) Şehit düşmeden önce de yanındaki taşa kanıyla DHKP-C-SPB yazarak yoldaşlarına büyük bir miras bırakmıştı. Gerillalar General Cem ve voldaşlarını bu büyük direnişini aynı

gece çatışma alanına giden TKP(ML) gerillalarından öğrenmişlerdi. Köylüler ise çatışma alanına oldukça yakın olduklarından çatışmaya baştan sona tanık olmuşlar ve General Cem'in direnişine hayran kalmışlardı.

Bir köylü *"ilk defa böyle bir çatışma gördüm ve gururlandım. Son mermilerine kadar çatıştılar, öldüler. Ben o zaman onların halk için savaştıklarına daha çok inandım"* diyerek duygularını dile getirmişti. General Cem kısa yaşamına çok şey sığdırmıştı ve ardından kocaman bir direniş bırakarak şehit düşmüştü.

ERKAN DİLSİZ'İ

Teyzesi anlatıyor:

"RÜYASINDA DAHI GERİLLAYI SAYIKLARDI."

Hep gerilla olmak isterdi. Bundan önce de bir kaç kez gerillaya gitmişti. Oradakiler yaşı küçük diye geri göndermişler. Ben de yanıma getirdim. Küçük-sün daha, gitme dedim. Ama öyle hırslydı ki, gerilla der başka bir şey demezdi. Rüyasında dahi gerillayı sayıklardı. Hep 'Dersim'i bitiremeyecekler, biz bitmeyeceğiz. Bu yol bizim yolumuzdur. Bu yoldan dönmeyiz' derdi. Abisi gerillaydı. Onu vurduklarında mezarının başında bağırıyordu. 'Hesabınızı soracağız. Ben de geleceğim yanına' diye. Fazla tutamadım yanımda, yine gitti. Gerillayı görmeden yapamazdı. Allah belalarını versin. Öldürdüler Erkan'ımı. Unutmasınlar bunu onların yanına bırakmayacağız. Hiçbir zaman bizi yıkamayacaklar. Hiçbir zaman bu yoldan dönmeyeceğiz. Başımız diktir. Bunlar bitecek diyorlar, ama biz bitmeyiz. Yarımız ölsekte, yarımız yine savaşaacağız. Kendileri bitecek. Gün gelecek yaptıklarının hesabını verecekler.

Sf.63

DHKC GERİLLA MARŞI

Onur Polat

*Yılmadan Usanmadan
Devrim Yolunda
Dağlarda Şehirlerde
Patikalarda (Sokaklarında)
Savaşmak Savaşmak
Ülkemin Dağlarında
(Kentlerinde)
Mutlak Gelecek Zafer
Parti-Cephe'yle
(Gerillalarla)*

Çiğdem Yakşı

Çayan Gün

*Durmak Nedir Bilmeyen
Devrim İçin Savaşan
Haklılıkla Vuruşan
DHKC GERİLLA,
DHKC GERİLLA
Düşmanların Korkusu
Feda, Cürettir Adı
Halkın Adaletidir
DHKC GERİLLA,
DHKC GERİLLA*

Berna Yılmaz

Nazım Karaca

*HAYDİ SAVAŞA KATIL,
GERİLLAYI DESTEKLE
HALK ORDUSU KURALIM,
HALKIMIZLA BİRLİKTE
DHKC GERİLLA,
DHKC GERİLLA*

*Bu Düzen Böyle Gitmez
Halk Ekmeksiz Kalamaz
Hesabını Soracak
DHKC GERİLLA,
DHKC GERİLLA*

Elif Sultan
Kalsen

Şafak Yayla

*Türk, Kürt, Arap,
Laz, Çerkez
Savaşacak Tüm Vatan
Halkımızın Öncüsü
DHKC GERİLLA,
DHKC GERİLLA*

*HAYDİ SAVAŞA KATIL,
GERİLLAYI DESTEKLE
HALK ORDUSU KURALIM,
HALKIMIZLA BİRLİKTE
DHKC GERİLLA,
DHKC GERİLLA*

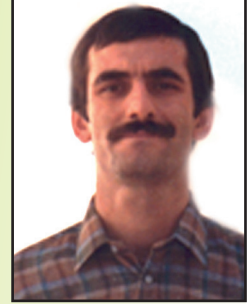
Bahtiyar
Doğruyol

*ABD'yi Kovacak
Faşizmi de Yıkacak
Sosyalizmi Kuracak
Halkımızın Umudu
DHKC GERİLLA,
DHKC GERİLLA
Mahir'den Dayı'mıza
Tüm Şehitlerimizle
Yürüyor İktidara
DHKC GERİLLA,
DHKC GERİLLA*

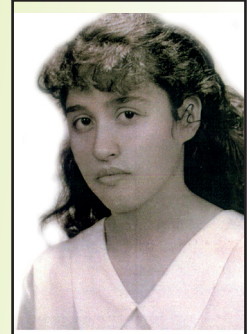
*HAYDİ SAVAŞA KATIL,
GERİLLAYI DESTEKLE
HALK ORDUSU KURALIM,
HALKIMIZLA BİRLİKTE
DHKC GERİLLA,
DHKC GERİLLA*

Gülender Çakmak

Kemal Askeri

Zehra Öncü

Songül Koçyiğit

TÜM DUYGULARIMIZ, TÜM ÜRETTİKLERİMİZ SAVAŞIN İÇİNDEN, SAVAŞI BÜYÜTMEK İÇİNDİR!

DHKC Gerilla Marşımızı Savaşın İçinde, Savaşarak Ürettik!

Birliğimizin ilk oluşumundan itibaren gerilla marşımızı oluşturmak kafalarımızda, planlarımız arasında olan bir hedefimizdi. Birliğimizin hangi ruhla şekillendiğini halkımıza bir de türkülerimizle anlatmalıydık. Ancak bu marş savaşın içinden doğmalıydı. Bizi savaştıran, dağlara çıkaran duygularımızı, ideolojimizi ve cüretimizi yansıtmalıydı marşımız.

Savaş her şeyden önce morale yüyor. Moral-motivasyon gerillacılığın olmazsa olmazı, can suyu. Bu moral, kaynağını soyut şeylerden değil, tarihten ve bilimden alıyor. Bu nedenle elimizdeki sınırlı imkanlara, düşmaninkiyle asla kıyaslanamayacak silahlara rağmen savaşta emin adımlarla büyütebiliyoruz. Vietnam, Küba, Çin ve daha birçok ülkenin halkları nasıl savaştı ve kazandıysa biz de öyle savaşacak ve kazanacağız. Kafamızda her şey bu kadar sade!

Değer yaratmak, gerillacılığı belli kalıplardan çıkararak asıl kimliğine kavuşturmak önümüzdeki ilk görevimizdi. Önümüze çıkan tüm engelleri kimi zaman el yordamıyla ama sonsuz bir inançla; kimi zaman da geçmişin tecrübeleriyle aştık. Yaşamayı öğrendik kırlarda ve doğayla arkadaşlığımızı kurduk. Beynimizi kilitlediğimiz düşmanı vurma, beyinlerini sarsma ve halkımıza umut olma muradına da eriştik. Hem de gerillacılığa dair tüm statükoları yıkararak!

30 Mart'ta birliğimizin savaşçılardan Onur Polat'ın Dersim Valiliği'ne düzenlediği baskınla tarihimize yeni bir değer bırakmanın onurunu yaşadık. Tek bir günümüz bile düşman gerçeğini hatırlamadan geçmedi. Bir yandan varlığımızı sağlamlaştırırken bir yandan da düşmanı

vurmaya devam ettik.

5 Ekim'de Diyarbakır Valiliği önünden yükseldi adaletimizin silah sesleri. Kürdistan'ın hesabını sorduk eylemimizle. Ve artık bundan sonra daha güçlü, halk ordusu kurmak ve iktidarı almak için daha hızlı yürüyoruz.

Marşımız da kendi yarattıklarımız üzerine oluşturulmalı, moralimize moral katmalıydı. İşte bu değerler üzerinden yapmaya başladık marşımızı.

Önce marşımızın sözlerini aldık ellerimize. Ne istediğimizin ve nasıl yapacağımızın sadeliği ve savaşı büyütmekle iddiamızla oluşturduk marşımızı. Kırlarda-şehirlerde, patikalarda-sokaklarda savaşılar zaferin mutlaka ama mutlaka geleceğini, Türk, Kürt, Arap, Laz, Çerkez... bütün milliyetlerden halkları birleştirerek faşizmi yıkacağımızı ve sosyalizmi kuracağımızı anlattık. Bunların hiçbirinin alelade ajitatif sözler değil, gerilladaki her günümüze, savaş programımıza yansıyan gerçeklik olduğunu bilerek söyledik. Bu yüzden yüzlerimizde güven, cüret; kimi zaman ise kin ve öfke oluştu.

DHKC Gerilla Marşını savaşı büyütmek hesap sordığımız bir süreçte böyle yazdık, böyle söyledik.

Düşmanı hem askeri anlamda büyüterek vurmaya hem de ideolojik, kültürel her alanda kuşatıp yere çalmaya devam edeceğiz.

Halkının savaşı böyle olur.

Silahlarımız elden ele; marşlarımız dilden dile...

**HAYDİ SAVAŞA KATIL,
GERİLLAYI DESTEKLE
HALK ORDUSU KURALIM,
HALKIMIZLA BİRLİKTE!**

Matara

yürüyüş molası

DHKC GERİLLALARININ DİYARBAKIR VALİLİĞİNİ VURMA ANI!

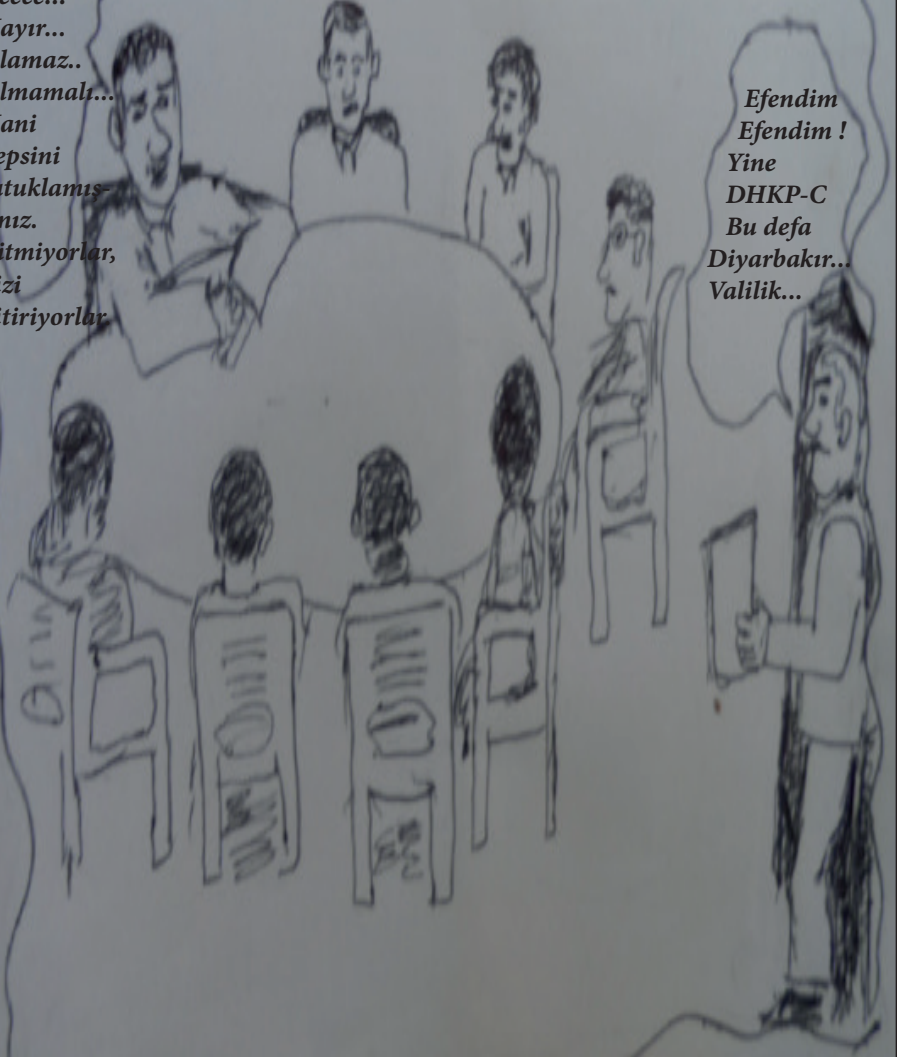
*Valiliği basan DHKC savaşçısına
polis "karşılık" veriyor!!!*

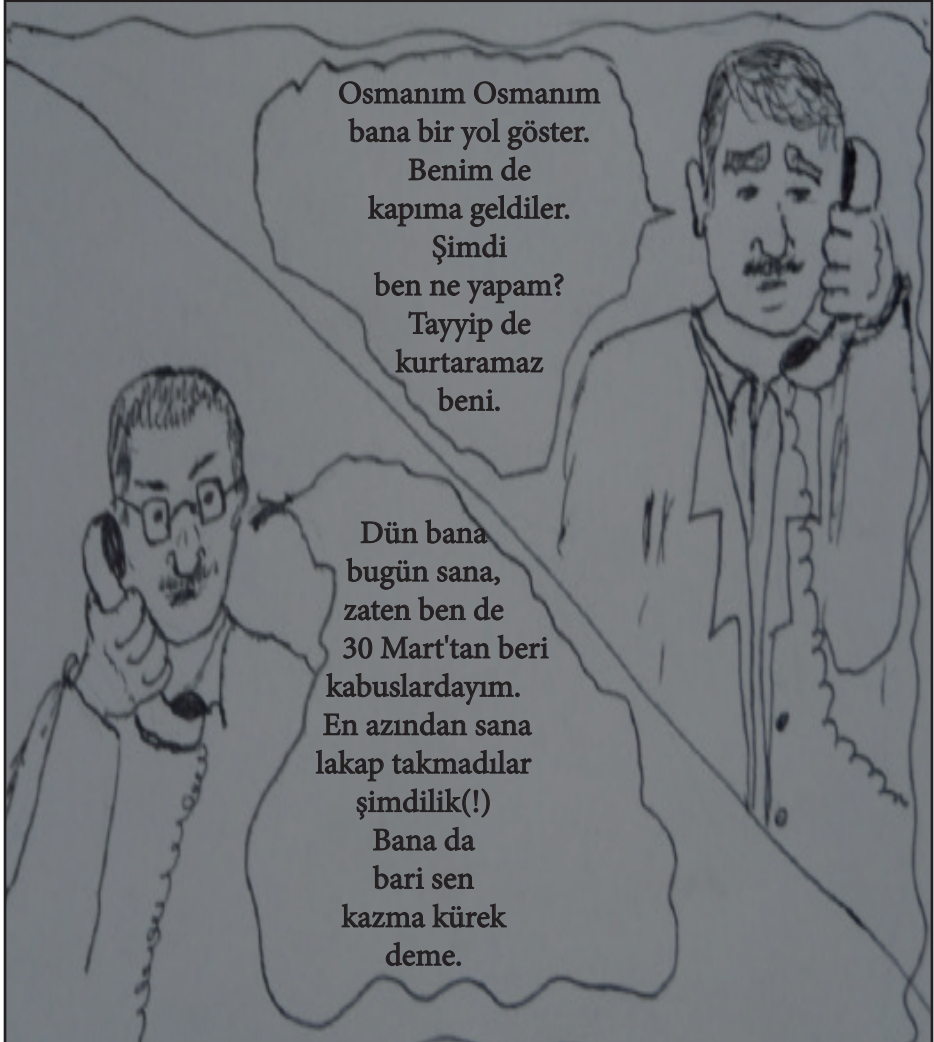
Recep Tayyip Valiler toplantısında!

*Neeee!!!
Hayır...
Olamaz..
Olmamalı...
Hani
hepsini
tutuklamış-
tınız.
Bitmiyorlar,
bizi
bitiriyorlar*

*Efendim
Efendim !
Yine
DHKP-C
Bu defa
Diyarbakır...
Valilik...*

***Halkın adaletini kapısında gören Diyarbakır Valisi,
aynı kaderi paylaştığı
Dersim Valisi kazma kürek Osman
ile telefonla konuşuyor!***

Gerillanın Sırt Çantası

DAĞDA YAŞAM

BİÇAK

Savaşın silahları çok çeşitlidir. Düşmanlarımızın elindeki silahlar büyük, güçlü olabilir. Son teknoloji de olabilir. Emperyalizmin elindeki silah teknolojiyi sanayisini askerileştirip dünyayı kan gölüne çeviriyor. Denediği yeni silahlarını dünyanın ezilen halklarını, emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı savaşanları bitirmek için kullanıyor.

Dünya halkları işgalci, kan emici emperyalistlere ve işbirlikçilerine karşı ellerindeki her türlü aleti, aracı birer silah olarak kullanmış, yeri gelmiş orak, balta, yaba, dirgen, kürek eline alıp savaşmış, yeri gelmiş mızrak, ok, kazıklı tuzak, kayalar yuvarlamıştır.

Silahlı savaş böyle basit aletlerle, araçlarla geliştirerek düşmandan silah elde etmiş ve kendi silahını da üretmesini bilmiştir.

Savaşta güçler dengesi eldeki silahla değil, büyük silahların çıkardığı seste değil silahı kullanan beyindedir, inançtadır. Bu yanıyla silahımız düşmandan hep az olacak.

Onun tankı, topu, helikopterleri, savaş uçakları, heronları, mobeseleri, son teknoloji silahları olacaktır. Bizim elimizde ise keleşlerimiz, tabancalarımız, el bombalarımız, belki roketatar, lav vb. olacak. Ama düşmanın silahları karşısında yetersiz gibi gözükecektir. Eşit koşullarda bir savaş değildir bu. Ama korkuyor düşman

bizden. Hem de kıyasıya korkuyor. Bir 7.65 tabanca ile düşmanın en güvendiği yere girip adalet talebi ile halk düşmanlarından hesap soruyoruz Şafak ve Bahtiyar gibi. En son Diyarbakır eylemi gibi bir 7.65 tabanca ile düşmanı vuruyoruz.

Eldeki silah bir keleş olabilir, bir tabanca olabilir ya da bir bıçak...

Eski savaşlarda silahların ucuna takılan süngülerle, kılıçlarla, palalarla savaşılmış. Bugün de, otomatik vb. silahlar elde yoksa bir bıçak, çakı da silahtır. Düşmanın ardından yürüyen bir savaşçının elde silahı yoksa bir bıçak ile düşmanı teslim alabilir. Öldürüp silahını elde edebilir.

Bıçak çeşitleri çoktur. Mutfaklarda kullanılan bıçak çeşitleri bir yana çok rahat elde edebileceğimiz ve rahatlıkla taşıyabileceğimiz bıçak, çakı çeşitlerini temin edebiliriz. Silahımız var ama kullanacak koşulumuz yok. Sessizliğe en uygun silah o zaman bıçağımız olur.

Bıçak kullanmayı silahımızı kullandığımız gibi öğrenmeliyiz. Gerillayız, her şeyi silaha çevirecek yaratıcılığa sahip olmalıyız. Ve elimizdeki savaş aletlerini, silahlarımızı geliştirmek, korumak savaş büyütmeteki kararlılığımızı da gösterecektir.

Bir bıçak, bir çakı nedir diye bakmayacağız. Büyük silahlara tapan bir savaşçı savaş büyütme, savaşmakta yanılabilir düşer. Ve düşmanın gücü, silahı karşı-

sında çaresiz hissederek savaş meydanını terk eder.

Oysa bizim silahımız beynimizdir. İnancımız ve devrim iddiamızdır. Savaşan kazanır. Savaşta bahanelere sarılanlar baştan yenilgileri kabul ederler. Savaşta belirleyici olan inançtır.

Bıçak, çakı, kasatura, sustalı... gibi tüm bıçaklar bir gerilla için mutlak taşıması gerekenlerdendir. Gerilla için bıçak hem silahtır, hem de günlük yaşamında kullandığı temel gereçlerdendir.

Bıçak silahtır, çünkü yeri gelir sadece tek bir bıçakla bir halk düşmanı cezalandırılabilir. Halk savaşımızda bıçak halk düşmanlarına karşı halkın elinde olan en temel silahlardandır.

Bıçak, gereklidir çünkü gerillanın günlük yaşamına birçok nedenle ihtiyaç olmaktadır.

Bıçak taşımasını ve kullanmasını bilmek durumundayız. Bıçak kullanmayı hafife almamak gerekir.

Bıçakla "düşman nasıl cezalandırılır?" bilmeliyiz. Onun için alıştırma da yapmalıyız.

sf. 71

MANDALLI TUZAK

MANDALLI TUZAĞIN KULLANILDIĞI YERLER

- Bombalı pankartta kullanılabilir. Bir ses bombası hazırlanır, bomba pankart açılınca patlar. Bu halde mandaldan gelen misina ipi pankartın en altına bağlanır pankart açılınca plastik levha çıkar ve devre tamamlanır. Bomba patlar. Tabi böyle bir düzenek hazırlayacak, biz eylem yerini terk ettikten sonra pankart açılacak bir düzenek kurulmalıdır. Bu çok basit bir düzendir. Pankart bir misina ipiyle bağlanacak yere asılır, misina bir fitil veya bir sigaranın ortasından geçirilir ateş misinaya gelince pankart açılır ve altına bağladığımız bomba patlar.

- Araçlarda bomba araca sabitlenerek ip yere çakılacak bir çiviye, aracın altında dönen aksamla, tekerleğe bağlanabilir.

- Kapı, dolap vb. hareketli yerlere yerleştirilirken bomba gizlenip sabitlenecek, ip, kapı açılması-kapanması ile gerilecek ve misinayı çıkaracak şekilde bağlanır.

KABLolar

Düzeneklerde 0.22 mm kalınlığında kablolar kullanılır. Kablolar tek ya da çok tellidirler. Tek telli olanların içinden tek bir bakır tel geçer. Çok telli kablounun içinden ise 8-10 tane ayrı ve ince tel geçmektedir. Çalışma kolaylığı sağladığı ve de kırılma ihtimali daha zayıf olduğu için çok telli kablolar kullanılır.

Üç değişik renkte kablo satın alınır.

Siyah, kırmızı ve sarı.

Yapacağımız tüm çalışmalarda; artı (+) uçlar için kırmızıyı, eksi (-) uçlar için siyahı, sinyal ucu için sarı kablo kullanılır.

HAVYA VE LEHİM

Kabloları lehimlemek için havya ve lehim kullanılır.

Havyanın ucu ince olmalıdır.

Küçük noktalara lehim

yaparken kalın uçlu havyalarla çalışılmaz.

Havya ve lehim elektrik-elektronik malzemeleri satan yerlerden satın alınabilir.

Genelde makaralara sarılmış olarak satılırlar.

Havya ile elektronik cihazların-devrelerin üzerinde çalışırken cihazın fazla ısınmamasına dikkat edilir.

Ana nokta üzerinde çalışmaya başlamadan önce havya ile alıştırmaya çalışmaları yapılır.

Sf.73

DUY VE AMPUL

Düzenekleri kontrol etmek için el feneri ampulleri kullanılır.

6 volt ampuller kullanılır.

3 volt ya da daha düşük voltaj ile çalışan ampuller 9 volt akım verildiğinde patlıyor.

Kullanılmaz.

Elektrik malzemeleri satan yerlerden satılır.

Aynı yerde ampule uygun duy da satılır.

PİLLER

Düzenekler için 9 voltluk, saatler için ise 1.5 voltluk piller kullanılır.

Her iki pil de elektrik malzemeleri satan dükkanlarda ve süper marketlerde satılır.

9 voltluk piller için çıkıtçı gibi pillerin başındaki kutuplara geçen başlıklar vardır. Pratik ve güvenli olması için bu başlıklardan alınır. Bu başlıklar elektronikçilerden temin edilebilir. Pil alırken en iyisi-kaliteli alınır. Bunlar;

Duracell, Energizer marka pillerdir.

Eylemde mutlaka yeni-hiç kullanılmamış piller kullanılır. Hazırlık aşamasında, denemelerde kullandığınız

pilllerle kesinlikle eyleme gidilmez. 12 voltluk pillerin değişik ebatları vardır. Bu piller de elektronikçilerde vardır. Şarj aleti genelde ayrı olarak satılır. İki ucunda küçük kısıkaçlar olan bir adaptör sayesinde şarj edilirler. Bu kısıkaçların uçlarında kırmızı ve siyah renkli iki kablo vardır. Pilin aynı renk olan ayaklarına sabitleyerek şarj edilirler. 12 volt ile çalışan tüm aletler için 12 voltluk pil kullanılır. Daha düşük voltaj gerektiren düzeneklerde ise 9 voltluk piller kullanılır.

AVOMETRE

Elektrik ve elektronik işlerinde çalışanların kullandığı çok yönlü bir ölçüm aletidir. A harfi Amperi, V harfi Voltu ve Ω harfi Ohm'u sembolize eder. Bu aletle üç çeşit ölçüm yapmak mümkündür. Voltajı ölçmek için orta kısımdaki düğme DCV bölümüne getirilir. Bu batarya ölçümlerinde kullanılan bölümdür. 220 volt için ACV bölümü kullanılır. DCV bölümünden 20 ya da 200 yazan bölümü seçilir ve aletin kırmızı ucu pilin artı (+) ayağına siyah ucu ise eksi (-) ayağına değiştirilerek ölçüm yapılır. "Ohm"u (direnç) ölçmek için Ω sembolünün olduğu bölüm kullanılır.

Ohm ölçümü devrelerin, rezistansların vb.

sağlam olup olmadığını gösterir.

BANT

Çalışmalarda iki çeşit bant kullanılır. Bunlardan bir tanesi **elektrik bantı** diğeri ise **koli bantı**. Elektrik bantı kablolar yalıtırken, koli bantı ise paketleme yaparken kullanılır. Bantları kesinlikle dişinizle kesmeyiniz. Neden? Çünkü DNA'mız bantta kalır.

ELDİVEN

Teknik çalışmanın tüm aşamalarında eldiven kullanılır. Ameliyat eldiveni olarak bilinen tek kullanımlık ince eldivenler parmak izi bırakmayı **engellemiyor**. Bunlar kullanılmaz.

Eldiven ele tam oturmalı, parmak uçlarında boşluk kalmamalı.

Mutfaklarda kullanılan veya elektronikçilerin tamircilerin kullandığı eldivenler kullanmaya uygundur.

Eldivenler ile çalışmayı bir alışkanlık haline getirmeliyiz.

Çalışmalarda hazırlık aşamasından son bağlantıyı yapıncaya kadar her aşamada mutlaka eldiven kullanılır.

YAN KESKİ

Kablo kesmeye ve ucundaki plastik kısmı soymaya yarayan alet.

Kabloyu keserken bu aletin uç kısmı, kablounun ucunu açarken ise en dip tarafı kullanılır.

Yan keskinin küçük boyları vardır. Çalışma için bunlar daha uygundur.

Sf.75

Gerekli Malzemeler:

- Tahta mandal
- Raptiye
- 0.22 çok telli kablo
- Havya
- Lehim teli
- Plastik levha
- Misina (olta ipi)
- 9 Volt pil ve pil başlığı
- Bant
- El feneri ampülü

MANDALIN HAZIRLANMASI

Sf.76

MANDALIN HAZIRLANMASI

- 1- Mandal, yaya zarar verilmeden sağa sola doğru çekilerek çıkartılır.
- 2- Raptiyenin üzerinde plastik kaplama varsa çıkartılır. Raptiyenin çivisinin bittiği noktaya bir adet 30 santim uzunluğunda kablo lehimlenir. Aynı işlem ikinci raptiye içinde uygulanır. Yapılan lehimler çok kaba olmamalıdır. Kaba olursa raptiyeyi mandala çakarken mandal çatlar.
- 3- Mandalın ilk boğumuna, çamaşırı tutan noktası, ortalanarak hazırlamış olduğumuz raptiyenin çivisi elle bastırılarak oturtulur. Aynı işlem mandalın diğer parçasına da uygulanır. Raptiyeler mandal kapatıldığında birbirine temas edecek şekilde çakılmalıdır.
- 4- Çakılan raptiyelerin üst tarafı zımpara veya eğe ile zımparalanarak temizlenir. Burada bulunan boya iletkenliği engelleyebilir.
- 5- Mandal açıldığı gibi tekrar birleştirilir. Raptiyeler üst üste oturmalıdır. Mandal düzeneği hazırdır.

PLASTİK LEVHANIN HAZIRLANMASI

Sf.77

PLASTİK LEVHANIN HAZIRLANMASI

- Kullanacağımız plastik (bir telefon kartı olabilir) makasla bir jeton büyüklüğünde yuvarlak bir şekilde kesilir.
- Kesilen plastik ucuna yakın bir yerden iğne ile delinir.
- Delinen yere misina takılır ve sıkı bir şekilde düğüm atılır. Bir kaç düğüm üst üste atılır ve plastik parça ile misina ayrı yönlerde çekilerek sağlamlığı kontrol edilir. Plastik levha hazırdır.
- Mandala takılan iki raptiye arasına plastik levha yerleştirilir.

**Halkın Savaşında Her Şey Silahtır!
Düşmanı yenmek için silahlanmalıyız.
Elbette, silah gücümüz hiç bir zaman yeterli
olmayacaktır . O halde yaratıcılığımızı
kullanacağız. Basit, sade düşünecek, sonuç
almaya kilitleneceğiz.
Bu tuzağı hangi biçimlerde kullanacağımızı,
hedefimiz ve koşullarımıza göre
belirleyeceğiz.
Bir mandal, bir misina ipi ile kuracağımız
tuzakla, hem adaletin tecellisini sağlayacak,
hem trilyonluk silahlara sahip düşmana
darbeler vurmuş olacağız.
Bu tuzaklama yöntemlerini öğrenmeli,
mantığını kavramalı ve geliştirmeliyiz.
Yine aynı şekilde faşizme kin duyan,
savaşmak isteyen herkese bunları
öğretmeliyiz.
Halk olarak kendimizi savunacak ve yine
düşmana saldıracak tüm askeri ve teknik
bilgileri öğrenmeliyiz.
Molotof kullanmaktan, silah ve bıçak
kullanmaya kadar her şeyi öğrenmeliyiz.**

KONTROL AMPULÜNÜN HAZIRLANMASI

Sf.79

KONTROL AMPULÜNÜN HAZIRLANMASI:

Çalışmalarda 6 volt ampul kullanılır.

El feneri ampulü olarak bilinir. Ampullerin duyları da vardır. Ampulle aynı sayıda duylar da satın alınır. 30 cm'lik iki tane kablo kesilir ve uçları 2 cm kadar açılır. Açılan uçlar duyun ayaklarından geçirilir ve bükülerek sabitlenir. Kabloların uç kısımları ve duyun metal kısımları elektrik bantı ile izole edilir.

Sağlam olup olmadığı kontrol edilir.

Kontrol için duyun ayaklarına bağlanan iki kablonun uçları açılarak 9 voltluk pilin artı ve eksi uçlarına değdirilir. Lamba yanıyorsa kontrol ampulü hazırdır.

Yanmıyorsa sorunu bulmak için her şey sökülüp baştan yapılır.

KONTROL AŞAMASI

Sf.80

KONTROL AŞAMASI

- Pil başlığından gelen bir kablo mandala çaktığımız bir kabloyla birleştirilir.
- Mandalın diğer ucundan gelen kabloyla kontrol ampulünün bir ucu birleştirilir.
- Kontrol ampulünün diğer ucu pil başlığından gelen uçla birleştirilir. Her bağlantı sonrası bağlantı noktaları elektrik bantı ile yalıtılır.
- Pil pil başlığına takılır.
- Misina çekilir ve lamba yanar.
- Bu işlemi bir kaç kez tekrarlanır. Düzeneğin sağlam çalıştığından emin olduktan sonra eylem aşamasına geçilir.

EYLEM AŞAMASI

EYLEM AŞAMASI

1 – Pil başlığından gelen bir kablo mandaldan gelen bir kabloyla birleştirilir, lehimlenir ve bantla izole edilir.

2 – Mandalın diğer ucundan gelen kabloyla füyeden gelen kablunun bir ucu birleştirilir, lehimlenir ve bantla izole edilir.

3 – Füyeden gelen diğer kablo pil başlığından gelen kablo ile birleştirilir. Lehimlenir ve bantla izole edilir.

4 – Plastik levha kesinlikle mandaldaki yerinde yani iki raptiye arasında olmalıdır.

5 – Mandalın fazla kabloları toplanır ve mandal düzeneği patlayıcı kalıbına bantla sabitlenir. Pil başlığı dışarıda kalmalıdır. Mandalın kalıba sabitlenmesi mandalın hareketini engellememelidir. Aynı zamanda misina çekildiğinde mandal kalıbın üstünden çıkmamalıdır.

Bantlama nasıl yapılır?

Mandal kalıbın üstüne ve uç tarafına oturtulur ve bir parça bant kesilip mandalın arka tarafındaki el ile baskı uyguladığımız, yani sıkma yerinden iç kısımdan bantlanır. Mandalın altta kalan parçası bantlanmalıdır. Sağlamlığından emin olduktan sonra düzenek hazırdır.

Halkımız!

**Açlığımızın, Yoksulluğumuzun,
İşsizliğimizin, Evsizliğimizin...
İşkencelerin, Katliamların, Baskı Ve
Terörün, Şehitlerimizin...**

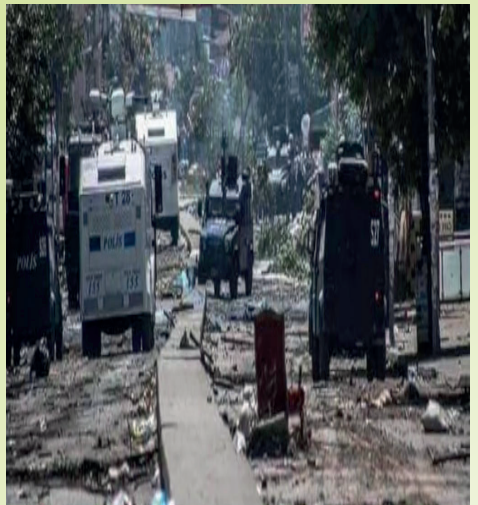
**Tüm Adaletsizliklerin
Hesabını Sormak İçin
Adalet İçin**

**DHKC Gerillalarına
Silah Getirin!..**

**SİLAHLANALIM
HESAP SORALIM!..**

FAŞİZMİ DÖKTÜĞÜ KANDA BOĞACAĞIZ!

HESAP SORMAYA DEVAM EDECEĞİZ!

*HAPİSHANELERİ KARAKOLLARI
İŞKENCEHANELERE ÇEVİRDİNİZ...*

*YAPIN!
ELİNİZDEN GELENİ ARDINIZA
KOYMAYIN!!!*

*AMA UNUTMAYIN
HALKIN DA BİR ADALETİ VAR!*

*UNUTMAYIN
YAPTIKLARINIZIN
HESABINI SORACAĞIZ!!!*

DEVRİMCİ TUTSAKLAR ONURUMUZDUR!

İŞKENCECİLER KATİLLER

*BEKLEYİN
GELİYORUZ!*

DHKC GERİLLA MARŞI

Yılmadan Usanmadan
Devrim Yolunda
Dağlarda Şehirlerde
Patikalarda (Şokaklarında)
Savaşmak Savaşmak
Ülkemin Dağlarında
(Kentlerinde)
Mutlak Gelecek Zafer
Parti-Cephe'yle (Gerillalarla)

Durmak Nedir Bilmeyen
Devrim İçin Savaşan
Haklılıkla Vuruşan
DHKC GERİLLA,
DHKC GERİLLA
Düşmanların Korkusu
Feda, Cürettir Adı
Halkın Adaletidir
DHKC GERİLLA,
DHKC GERİLLA

HAYDİ SAVAŞA KATIL,
GERİLLAYI DESTEKLE
HALK ORDUSU KURALIM,
HALKIMIZLA BİRLİKTE
DHKC GERİLLA,
DHKC GERİLLA

Bu Düzen Böyle Gitmez
Halk Ekmeksiz Kalamaz
Hesabını Soracak
DHKC GERİLLA,
DHKC GERİLLA

Türk, Kürt, Arap,
Laz, Çerkez
Savaşacak Tüm Vatan
Halkımızın Öncüsü
DHKC GERİLLA,
DHKC GERİLLA

HAYDİ SAVAŞA KATIL,
GERİLLAYI DESTEKLE
HALK ORDUSU KURALIM,
HALKIMIZLA BİRLİKTE
DHKC GERİLLA,
DHKC GERİLLA

ABD'yi Kovacak
Faşizmi de Yıkacak
Sosyalizmi Kuracak
Halkımızın Umudu
DHKC GERİLLA,
DHKC GERİLLA
Mahir'den Dayı'mıza
Tüm Şehitlerimizle
Yürüyor İktidara
DHKC GERİLLA,
DHKC GERİLLA

HAYDİ SAVAŞA KATIL,
GERİLLAYI DESTEKLE
HALK ORDUSU KURALIM,
HALKIMIZLA BİRLİKTE
DHKC GERİLLA,
DHKC GERİLLA

**MARŞIMIZ SAVAŞ ÇAĞRISIDIR!
SİLAHIMIZ ELDEN ELE
MARŞLARIMIZ DİLDEN DİLE YAYILMALIDIR!
HAYDİ CEPHE'YE, DHKC GERİLLALARI'NA
SAVAŞMAYA!**